Patru decenii

Comuniștiii pregăteau îndelung
nașterea ta, patrie socialistă.
Se pregătea Revoluția pe tot cuprinsul românesc.
Lucrurile trebuiau să-și arate
chipul propriu pîn-la adevăr
să limpezească trăsăturile acestei țări.

Pămîntul se năștea pe sine investind
arborii cu putere să se facă paturi de puști,
zidurile de închisori să se deschidă.
Veștile umblau din manifeste în inimi
reușind cu greu să țină pasul
revoluției care declanșa în calendare
evenimente de flacără, găsindu-și în
August
drum în istorie.
Se făureau trepte eroice.
Cerul și grîul de sub monumente
mobilizînd culorile pentru ziua-flamură,
pentru 23 August 1944.

Și iată, astăzi, ca o mărturie
a zborului de soare transparent
îți vede fiecare în inimi cum adie
chipul de comuniști întemeiat,
Românie socialistă – patrie
a Revoluției biruitoare.

GHEORGHE IZBĂȘESCU

Noi sîntem viitorul

Copilărie, cel mai pur altoi
Din care creștem spre lumina clară,
În miezu-i cald ne poartă-ntreaga țară
Și, miez suav, stă patria în noi.

Arpegii sîntem, cel mai fraged soi
De cîntec tînăr, împlinit în pace;
Din stema gliei holda ne desface
Hrisoavele străbunilor eroi.

Noi sîntem viitorul și fierbinte
Dă mărturie lauda solară:
Prin noi rodi-va pilda temerară
Ce-o vom purta prin faptă, înainte!

SMARANDA COSMIN

BUCURIE

SCHIȚĂ DE
MARIETA NICOLAU

Vine o nouă dimineață la poalele Ceahlăului.

Și cu ea vin alte bucurii pentru Monica și Petre.

Prin urmare, începe ritualul de fiecare zi: deșteptarea, coborîtul din pat, o scurtă fugă în picioarele goale prin iarba din fața casei. Spălat pe ochi, nas, obraji și urechi; și bine, bine pe dinți! Chiar dacă doi din față se clatină. Urmează îmbrăcatul, ca pentru excursie și... și... bineînțeles „pofta bună" cea de toate zilele.

Cu capul descoperit în soare și în adierea pădurii, Monica îl așteaptă pe Petre, care mai are cîteva obligații pe lîngă casă. Ea a terminat de spălat și de șters vasele.

Monica rămîne în cerdac, cu coatele pe balustrada de lemn, și se uită la munte. Parcă ar sta și ea lîngă cer, cot la cot cu norii.

Pe drumul forestier se aude un zgomot de motor. Petre apare în fața cabanei și așteaptă.

Se zărește un microbuz, care oprește; din el coboară Ștefan și Cornelia, doi copii de la școala de sub Ceahlău.

– Am venit să vă luăm la plimbare! îi anunță Ștefan, în timp ce aleargă primul spre cabană.

– Plimbare cu mașina? întreabă Petre și face un semn cu mîna că nu-i trebuie.

– Mergem la Tîrgu Neamț să predăm plantele medicinale pe care le-am cules ieri.

Petre, care își făcea de lucru în fața cabanei, se oprește vădit interesat.

– Spui că la Tîrgu Neamț?

– Da! Da! sună zglobiu glasul Corneliei.

– Mamă! Mamă-ă-ă! începe Petre să strige.

– Ce-i, copile, de ce țipi așa? răsună din umbra bucătăriei glasul cristalin al mamei.

– Mă lași să plec la Tîrg? Aș da o fugă la bunica!

– Te las, cum să nu!

Nici nu sfîrșește mama vorba, că Petre o zbughește spre microbuz.

– Vină înapoi, copile! Să pregătesc o desagă, să-i duci ceva bunicii.

Petre se întoarce și dă cu ochii de Monica; doar ce se uită în ochii fetei că știe răspunsul la întrebarea ce voia să i-o pună aceasta.

– Mamă, mamă! spune el cu glas domolit, în timp ce urcă cerdacul spre bucătărie, o iau cu mine și pe Monica.

– Drum bun! le strigă mama.

Nici n-a intrat microbuzul bine în oraș, că Petre cere șoferului să oprească în dreptul unei case de pe marginea șoselei. E o casă mică, albă, cu cerdac de lemn. Doar o geană de albastru înconjură marginea de sus a ferestrelor. Dinspre fîntînă apare o bătrînică, cu ochi de culoarea toporașilor. Cu pași mărunți, aleargă spre oaspeți.

– Mata erai, nepoate? Ei, bată-te să te bată! A oftat ea ușa astăzi, așa că știam că-mi vin oaspeți. Hai, intrați, că gogoșile vă așteaptă de mult!

Bucătăria este mică, mică și miroase așa de frumos, că poți crede că pereții ei sînt din turtă dulce.

– Stai aici! Da' fata asta cine e?

– E Monica, o colegă de clasă! răspunde Petre, cu zîmbet în ochi.

– Măi-măi-măi! se miră bunica. Parcă a coborît curcubeul pe pămînt, așa de frumoși sînteți!

În bucătărie se face liniște, pînă ce în castronul plin cu gogoși nu se mai zăresc decît două burtoase rumene.

Bunica îi pune lui Petre o mînă pe cap și-l îndeamnă:

– Ia-le matale! Petre e puțin încurcat:

– Mulțumesc, nu mai pot mînca.

– Da? se miră bunica, în timp ce se ridică de pe scaun și strînge masa.

Ia o cîrpă, adună cu ea firimiturile, strînge fața de masă cu mișcări egale și o împăturește.

Petre mormăie, cu gura plină – ceea ce nu e politicos să faci – un „sărut mîna" și iese în curte. Apoi se aude tocănit de topor.

– De cîte ori vine nepotul, am lemne sparte pentru o lună. E tare harnic și cuminte. Și învață și bine la școală!

Monica ascultă și o urmărește pe bunică. Scîrțîitul ușilor de la bufet sună ca un cîntec.

Monica rămîne în bucătărie. Bunica lui Petre se face că n-o vede. Vorbește singură, tot certînd sita că nu cerne mai repede.

– Acu trebuie să aștern de masă și tu te lenevești!

Ninge frumos peste blatul de lemn al mesei. Ochii ei se opresc, ca să se odihnească, în ochii fetiței.

– Pot să rămîn cu dumneavoastră? Bunica mea mă lasă să stau lîngă ea, cînd face prăjituri.

– Rămîi! rîd „toporașii" din ochii bunicii.

Sita cîntă și mai frumos. Ușa de la bucătărie se crapă și se-nchide. Vîntului îi arde de joacă. Ușa se crapă iar și lasă aurul soarelui să strălucească pe podele.

– Măi – zice bunica – se bucură și ușa de oaspeți!

Monica știe că bunica lui Petre glumește. „O ușă să ofteze și să se bucure!"

Fetița se aude strigată din curte. Iese și ea din bucătărie; Petre a terminat de tăiat lemne și vrea să-i arate casa bunicii, cameră cu cameră. Nu sînt multe. Doar trei. Miroase a flori și a curat, ca atunci cînd spală mama rufe.

– Asta e camera bunicii! La masa aceea mică de sub geam corecta temele copiilor. A fost învățătoare.

Dintr-o fotografie îi urmăresc doi ochi. E poza unei femei cu pălărie și guler alb de dantelă. Pe-atunci era învățătoare. Acum e numai... bunică.

Prin fereastra deschisă intră miros de pîine coaptă. Cei doi copii aleargă lîngă cuptor. Vine ceasul prînzului. Sprîncenele bunicii se ridică.

– Ei, ia poftiți în odaia mea! Am întins masa acolo. Avem doar oaspeți. Ia, poftiți!

Miroase a pîine, a pui fripți și a castraveți din grădină.

– Dacă ar avea miros și cireșele, aș ști unde le-a pus bunica pe cele culese dimineață! oftează nerăbdător Petre.

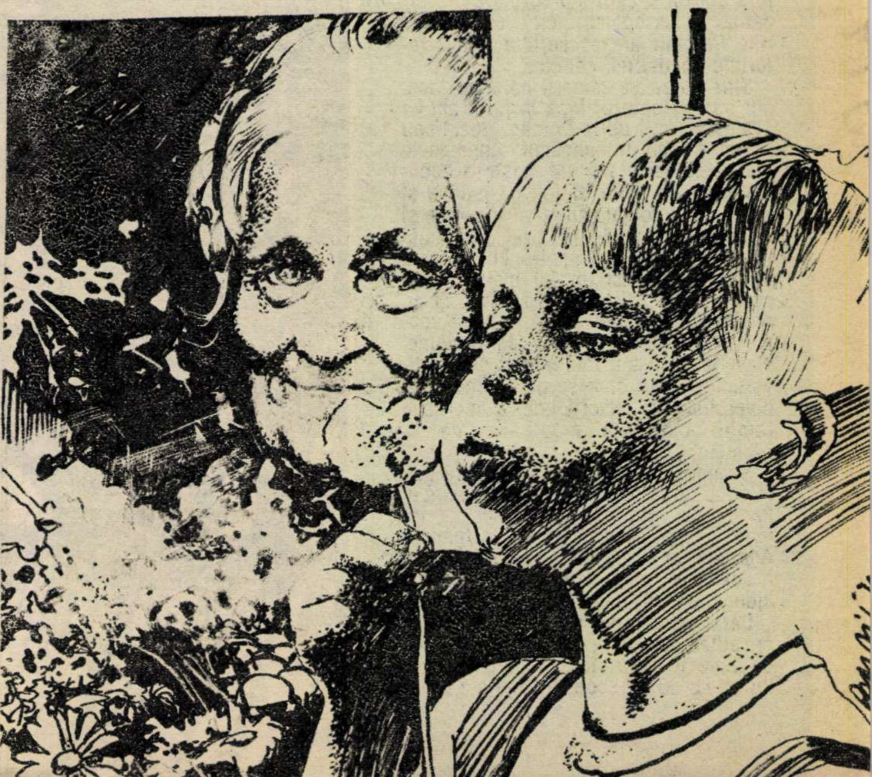

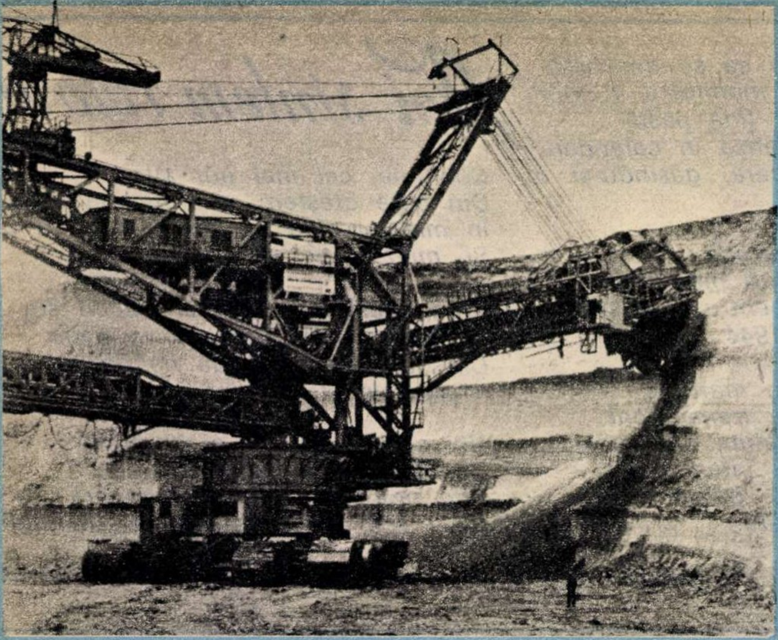

1

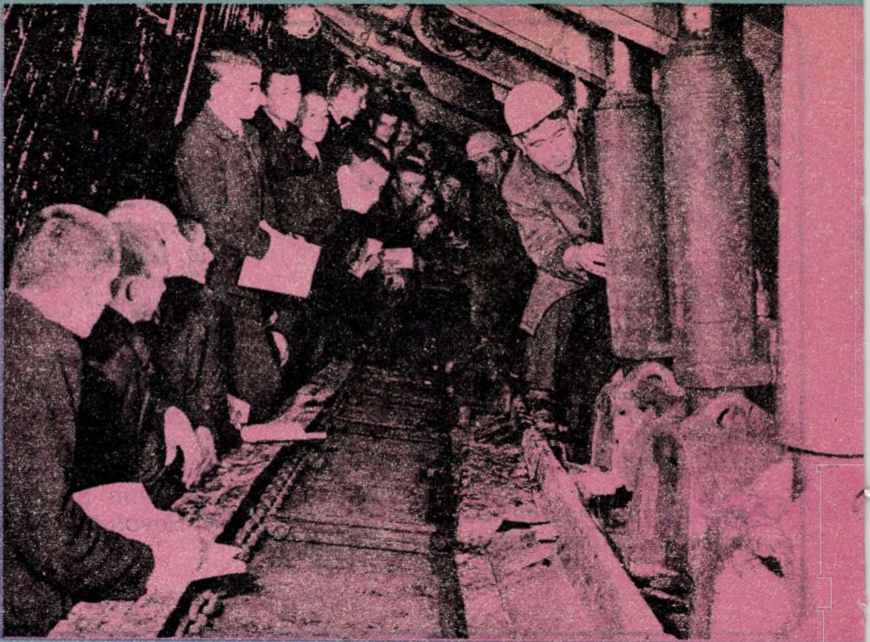

2

DIN ENCICLOPEDIA MESERIILOR

MINERII

3

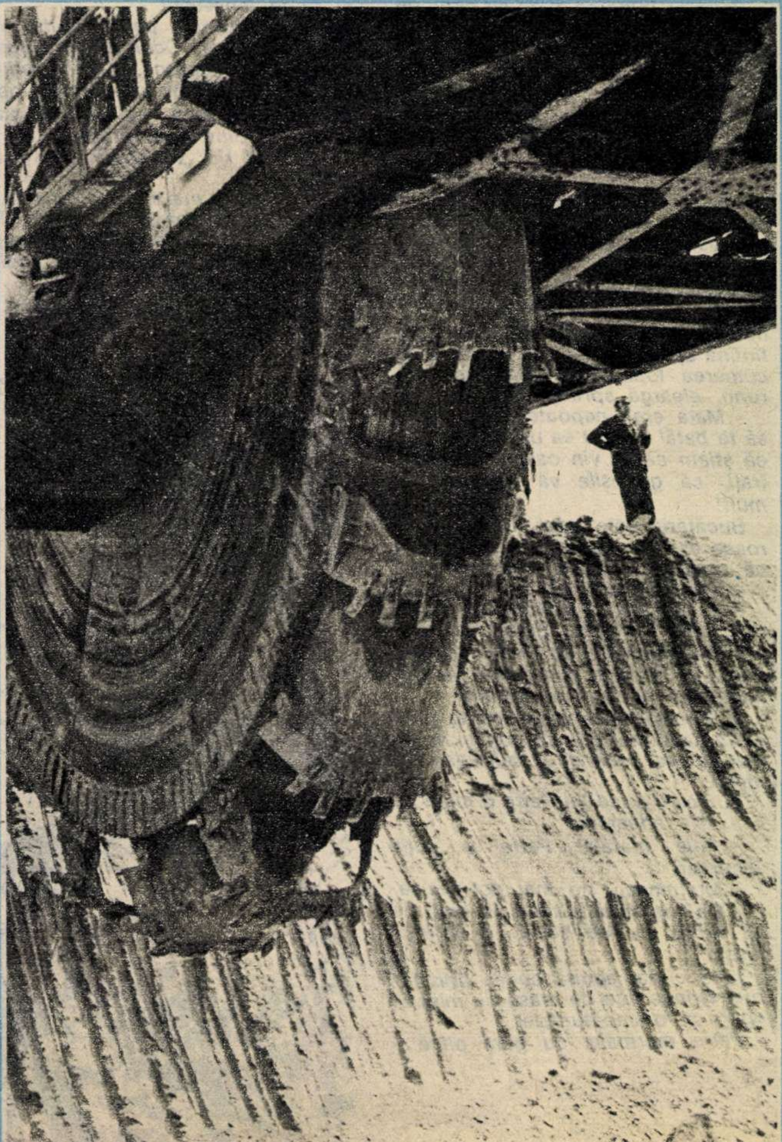

Dintre comorile ascunse în adîncul Pămîntului, una atrage tot mai mult atenţia în ultimul timp: cărbunele. Specialiştii au socotit că numai pînă la adîncimea de 1 800 de metri există rezerve de cărbune ce trebuie scrise cu douăsprezece zerouri – de vreme ce însumează 18 pînă la 20 de mii de miliarde de tone... Un adevărat tezaur, aşadar.

Dar Pămîntul nu-şi dăruieşte singur comorile. Cărbunele trebuie să fie adus la lumină de către oameni, care îşi fac loc către straturile lăsate moştenire de erele geologice, deschizînd mine, săpînd puţuri şi galerii, organizînd abatajele de extragere.

A deschide, a săpa, a extrage... Pare simplu. Dar cine mai identifică azi noţiunea de miner cu muncitorul de odinioară, care cobora în abataj cu un tîrnăcop, un lămpaş şi cîteva tuburi cu explozibil? Vremea formulei „Sesam, deschide-te!", care ridica singură barierele către comori ascunse, a trecut de mult. I-au luat locul alte formule – de matematică, fizică sau chimie, materializate în maşini, agregate sau utilaje, în organizare sau modernizare, fără de care nici o tonă de cărbune nu mai poate fi adusă la suprafaţă spre a fi apoi îndreptată către arzătoarele termocentralelor, către bateriile fierbinţi ale cocseriilor, către retortele industriei chimice...

S-ar putea ca minerii care au început să exploateze, încă în jurul anului 1790, cărbunii de la Doman, Secul sau Anina să nu fi cunoscut fenomenele geologice care au dat naştere zăcămintelor, să nu fi bănuit că munca şi viaţa minerilor ar putea să însemne şi altceva decît sudoare, praf şi întuneric, cum însemnau pentru ei. Aceasta nu scade în nici un fel meritele lor, nobleţea muncii lor. Dimpotrivă. Ei au dat ţării (iată, sînt aproape două veacuri!) meseria de miner în cărbune, meserie care s-a multiplicat şi s-a diversificat, aşa cum se multiplică şi se diversifică în feciorii unei numeroase familii calităţile moştenite de la părinţi.

Strămoşii ar fi uimiţi să afle că azi, înainte de a fi practicată în adîncul Pămîntului, meseria de miner se învaţă „la zi", în şcoli pline de lumină. Aşa cum ar fi miraţi să afle că, pentru a extrage cărbunele, azi, nu mai ajunge să fii miner!

Dacă oricare din minerii de altădată ar putea, ca acel cunoscut personaj de poveste, să ridice acoperişurile celor peste 30 de şcoli în care mii de tineri învaţă să devină schimbul de mîine al industriei mineritului, el ar rămîne, desigur, mirat. La Petroşani sau la Motru, la Cavnic sau Filipeştii de Pădure, la Iacobeni sau la Comăneşti, profesorii predau elevilor cunoştinţe fără de care, azi, meseria de miner nu mai poate fi concepută; cum trebuie conduse complexele mecanizate pentru susţinere şi tăiere în abataje (cu ajutorul cărora un miner poate disloca 10–12 tone de cărbune pe schimb, faţă de 2–3 tone cît obţinea un muncitor în urmă cu numai 20 de ani), cum funcţionează combinele de mină (agregate care muşcă zăcămîntul pe fronturi lungi de 60–120 de metri, pe înălţimi de 3 metri şi jumătate), cum poate fi stăpînit un excavator cu cupe ca acelea din bazinul Gorjului (care, cu diametrul rotorului de 6 metri şi braţul lung de 50 de metri, poate excava 900 de tone de minereu în fiecare oră de funcţionare), cum poate fi urmărit de la suprafaţă, pe ecrane de televiziune, procesul ce se defăşoară la 400–500 de metri sub pămînt (ca la mina Lupeni sau altele din Valea Jiului)...

Surpriza ar spori încă şi mai mult prin popasul la liceul de specialitate din Motru. Aici elevii învaţă nu numai în clase, ci şi în mina aflată... chiar în curtea şcolii. Este o mină de uz didactic, în care, la numai cîţiva metri sub pămînt, sînt deprinse toate activităţile care alcătuiesc profilul şi specificul unor mine adevărate. Totul este aici la scara 1/1, începînd cu galeriile, planurile înclinate, suitoarele de la un orizont la altul, ciocanele pneumatice, maşinile de încărcat şi, fireşte, seriozitatea cu care se lucrează pentru însuşirea cunoştinţelor.

Meseria de miner? Ediţia 1984 a concursului republican pe profesii a întrunit candidaţi la nu mai puţin de 16 profesii miniere! Peste 150 de elevi (s-au aflat în finală şi un număr de fete!), cîştigători ai concursurilor pe judeţe şi centre miniere (la care au luat parte 27 000 de elevi), s-au întrecut la probe teoretice şi practice. Ei au trebuit să-şi demonstreze cunoştinţele ca **mecanici** şi **lăcătuşi, electricieni** şi **preparatori chimişti, automatişti** şi **robotişti, electromecanici de adînc** şi **elecromecanici de suprafaţă, artificieri** şi **combineri, geologi** şi **electronişti, dispeceri** şi **statisticieni...** Elevii şcolilor de specialitate din domeniul mineritului devin muncitori cu înaltă specialitate şi au drumul larg deschis către toate ca-

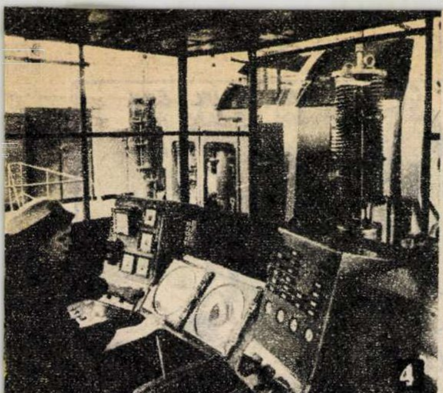

lificările: maiştri, ingineri, specialişti, cercetători. Toate domeniile le sînt deschise. Esenţialul este ca deprinderea meseriilor miniere să înceapă devreme, la vîrsta cînd opţiunile au nevoie de fluxul mereu sporit al cunoştinţelor pentru a deveni – în fiecare caz în parte – viitor cert. O dovadă a faptului că lucrul acesta este tot mai bine înţeles o constituie înfiinţarea în numeroase centre de tradiţie din ţara noastră a cercurilor de specialitate ce funcţionează pe lîngă casele pionierilor şi şoimilor patriei. Ce poate fi mai frumos decît să găseşti, să deschizi şi să exploatezi căi noi către una din comorile Pămîntului? Investigaţii geologice, analize de minereuri, vizite în mine, cunoştinţa cu complexele maşini miniere, deprinderea cu atmosfera de înaltă răspundere ce caracterizează munca în mină, antrenamentul avînd drept scop învingerea bărbătească a dificultăţilor legate de o nobilă profesiune – toate acestea constituie primii paşi către o lume a cutezanţei de fiecare zi.

Minerii din ţara noastră s-au angajat să dea ţării 85–88 de milioane de tone de cărbune în 1985. Voi sînteţi aceia care veţi stabili recordurile anului 2000!

1) **Giganţii de la Rovinari.** Maşini pe măsura celor ce dau ţării cărbune.
2) **A fi miner în veacul XX.** Este ceea ce învaţă tinerii din Motru atît în clasă cît şi în mina-şcoală.
3) **Şi totuşi omul e mai mare!**
4) **Acolo unde brigadierii strigau: Hei-rup!** Tînăra din imagine conduce cu mînă fermă una din maşinile de extracţie din Mina Livezeni.
5) **Drumul campionilor.** De la Mîrşa, de unde au fost fabricate cele mai mari basculante româneşti, la Roşia-Poieni, în căutarea minereurilor.
6) **Uzină sau mină?** Maşina de extracţie nr. 15 de la Mina Lupeni în plină acţiune.

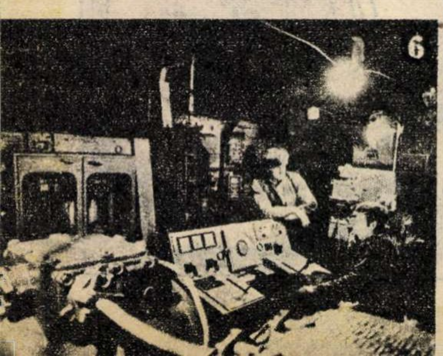

GEOGRAFICĂ
(Metagramă: XXOXXX)

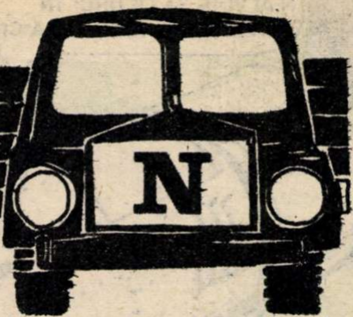

Dezlegare: CAMION — CANION

●●●●●●●●●●●●●●

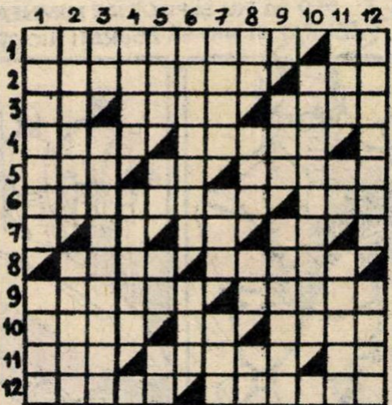

DE LA PĂMÎNT LA LUNĂ

ORIZONTAL: 1) Şeful clubului artileriştilor din Maryland (Impery). Pe lîngă clubul Gun! 2) Ziarul din Richmond, care publică o serie de pariuri propuse de Nicholl. Un ac la superlativ, 3) 1–6 pastile Liebig formau masa zilnică a „cosmonauţilor" noştri! Luna (denumire egipteană). Rîu în Thailanda. 4) Simţul de orientare al domnului Barbicane. Ocol! 5) Cap în sud-estul Franţei. Cei trei exploratori ai Lunii. Planetă. 6) Puţul trebuie să aibă o lărgime de 60 de picioare şi o adîncime de 900. Locul unde se construia Columbiadul (fig.). 7) Primele vîrfuri ale muntelui lunar Hoemus! Începe mitingul! 1–2 obuze! 8) Faimosul J.T. Maston îi ţinea hangul domnului Barbicane. Sentimentele căpitanului Nicholl la gîndul cuceririi Selenei (pl.). 9) Secretarul Gun-clubului. Partenera lui Satelit. 10) Încurcată temă! În muntele selenar Rook! De ce aşa şi nu altfel! 11) Vulcan în insula Mindanao. Cere să plece cu proiectilul spre Lună. 27 de mile din munţii Alembert! 12) A se distra. Hol.
VERTICAL: 1) Directorul observatorului din Cambridge. Doctor ce susţinea că „sistemul vital al omului este supus în întregime Selenei". 2) Singura ţară care a refuzat să sprijine această călătorie. Oraşul în care va fi instalat tunul. 3) Ultimul şi cel de-al treilea articol din ziarul „Enquirer"! Alt membru al Gun-clubului. 4) Localitate în estul Etiopiei. Vas. 5) „Duo" roman. La 25 de grade de zenit! Savantul Braho la 35 de ani! Giganticul Catalpa avea 47 de metri înălţime! 6) „Mare" lunară. Altă „mare" pe Lună (neart.). 7) Acest (pop.). Munte. Cînt dedicat Lunii de poetul Agesionax. 8) Margini de nor! Lichid. Plouat. Ultimele două replici ale lui Morgan! 9) Cilindru. Răsărit. 10) Enormul tun turnat de maiorul Rodman. 11) Clubul artileriştilor din Maryland. Primele două vîrfuri ale muntelui Taurus! Orbita Proiectilului în jurul Lunii (pl.) 12) Rivalul lui Barbicane. Supărăciosul Hunter (fig.).
CUVINTE RARE: SONC, AIL, EMTA, EDEC. APO, BUIR, IIS.

GEORGE NEGREA, Borzeşti

ÎN CINCI MINUTE

Răspuns la problema din numărul trecut.
Iată cele două desene separate. Remarcaţi că, pe desenul iniţial, unul dintre aceste desene era reprodus... cu susul în jos!

Elena Vodă

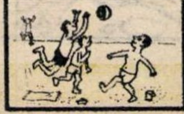

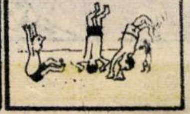

BIVERBUL LIGAMENTAT

Prima dezlegare

Această formă de biverb este superioară biverbului clasic şi preferată în enigmistica românească. Prin ligamentare se înţelege îmbinarea literelor finale ale unui cuvînt cu literele iniţiale ale cuvîntului următor. (De exemplu: în CARTE MARE, prin unirea literelor finale TE cu literele iniţiale MA ia naştere un cuvînt nou: TEMA.) Trebuie precizat că nu se admit litere rămase în afara construcţiei propriu-zise sau cuvinte întregi citite direct, fără interpretare rebusistă. De asemenea, este preferabil ca biverbul să aibă un sens, să cuprindă noţiuni dintr-o anumită sferă.

În construcţie ca şi la dezlegarea biverbelor se folosesc elemente de compunere simple: în, ca, pe, la, cu, are, lîngă, peste, sub, deasupra, nişte etc. sau mai pretenţioase: alături, idem, similar, între, atîrnat, cît, sfert, lung, înalt, fără, la care se adaugă elemente grafice, semne sau imagini în funcţie de inspiraţia şi fantezia compunătorului.

Vă propunem două exemple comentate.

INTERDICŢIE
(Biverb: 4, 6)

~~L~~ ~~A~~

La primul biverb, avînd ca titlu INTERDICŢIE, cheia ne indică două cuvinte, unul de patru, celălalt de şase litere. Observăm în imagine literele L şi A care sînt anulate, nule, tăiate sau barate. Prin încercări succesive obţinem: CA-LE-BARAT-A. Deci conform cheii: CALE BARATĂ.

FEROVIARĂ
(Biverb: 5, 6)

LLGTG

În biverbul intitulat FEROVIARĂ, studiem literele componente şi le interpretăm rebusist. Observăm doi L şi un T între două litere G. Obţinem BI-LE-T-ÎNTRE-G, adică, conform cheii (5, 6): BILET ÎNTREG.

CARICATURI ÎN... PIX

În prezent promite să fie pe viitor mai mult ca perfect.

Dacă îl întrebi de ce stă de lemn îi sare ţandăra

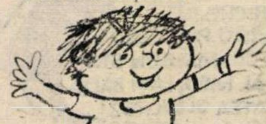

Este un tînăr care promite, dar nu se ţine de cuvînt.

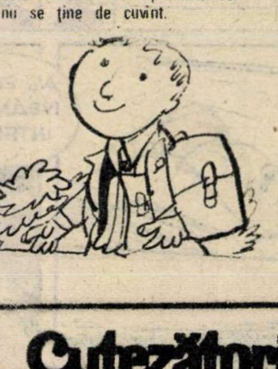

La lecţie a spus toate rîurile ţării ca pe apă.

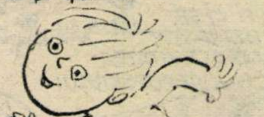

Şi-a luat nasul la purtare pînă a ajuns cîrn.

Plăcerea lui este să creeze altora neplăceri.

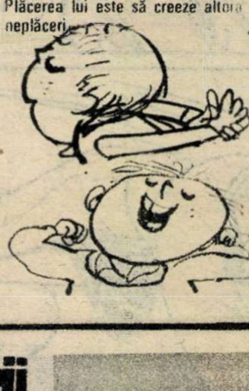

Prezent în clasă, este absent de la lecţie.

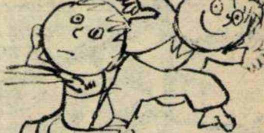

la notele de sus numai la cor.

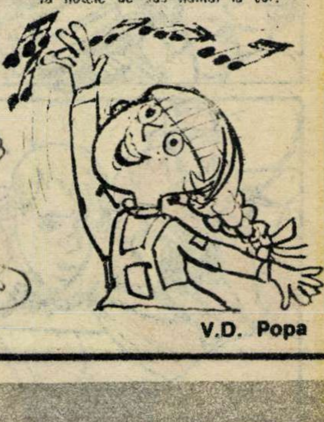

V.D. Popa

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU. Secretar responsabil de redacţie OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr **COSTACHE ANTON; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU;**
Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12-201 telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64—66".
Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini, 1,50 lei

Scenariu: SANDU ALEXANDRU **Desene: PUIU MANU**

OPERATIUNEA "CER SENIN"

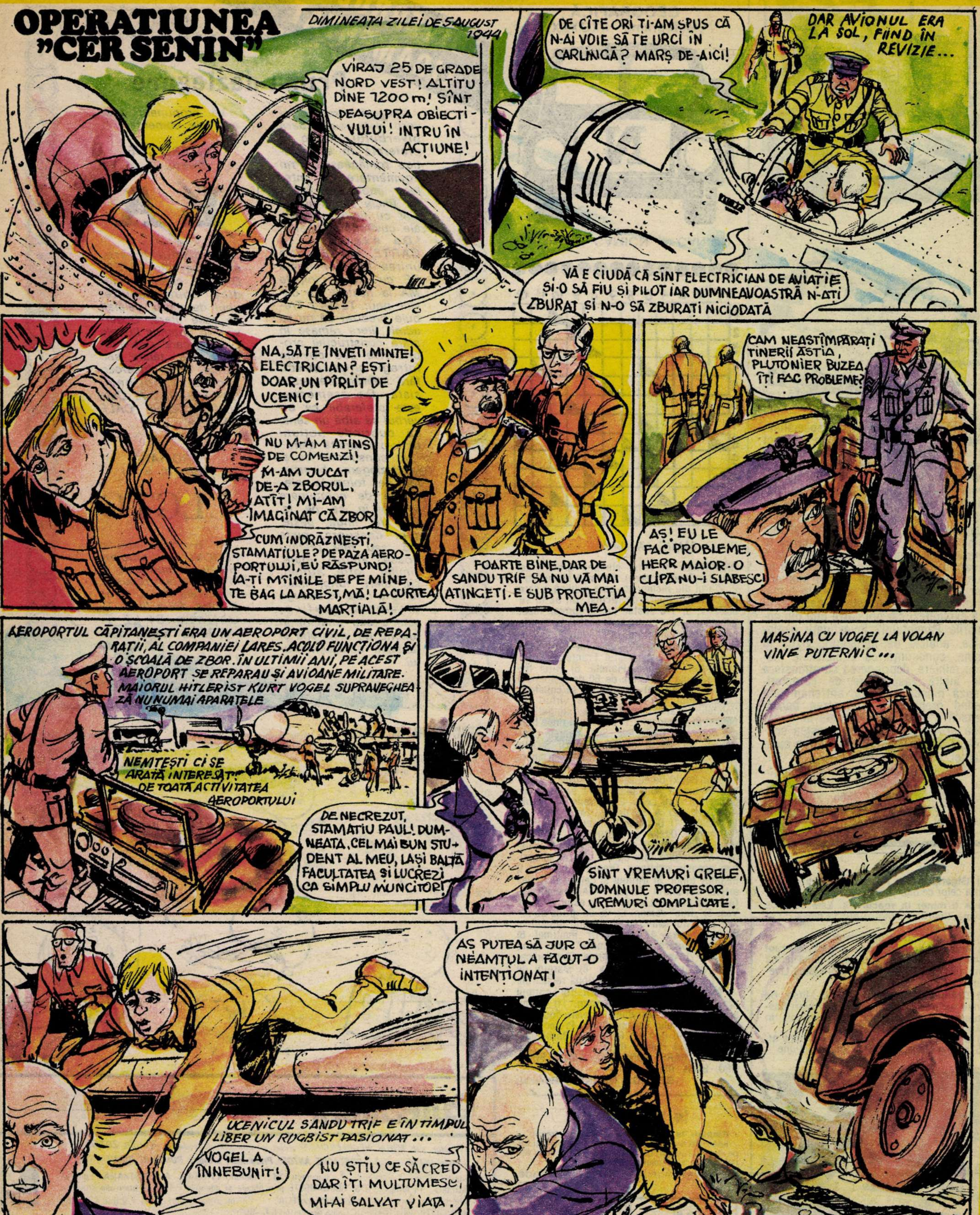
DIMINEAȚA ZILEI DE 5 AUGUST 1944
VIRAJ 25 DE GRADE NORD VEST! ALTITUDINE 7200 m! SÎNT DEASUPRA OBIECTIVULUI! INTRU ÎN ACȚIUNE!
DE CÎTE ORI ȚI-AM SPUS CĂ N-AI VOIE SĂ TE URCI ÎN CARLINGĂ? MARȘ DE-AICI!
DAR AVIONUL ERA LA SOL, FIIND ÎN REVIZIE...
VĂ E CIUDĂ CĂ SÎNT ELECTRICIAN DE AVIAȚIE ȘI-O SĂ FIU ȘI PILOT IAR DUMNEAVOASTRĂ N-AȚI ZBURAT ȘI N-O SĂ ZBURAȚI NICIODATĂ
NA, SĂ TE ÎNVEȚI MINTE! ELECTRICIAN? EȘTI DOAR UN PÎRLIT DE UCENIC!
NU M-AM ATINS DE COMENZI! M-AM JUCAT DE-A ZBORUL, ATÎT! MI-AM IMAGINAT CĂ ZBOR
CUM ÎNDRĂZNEȘTI, STAMATIULE? DE PAZA AEROPORTULUI, EU RĂSPUND! IA-ȚI MÎINILE DE PE MINE, TE BAG LA AREST, MĂ! LA CURTEA MARȚIALĂ!
FOARTE BINE, DAR DE SANDU TRIF SĂ NU VĂ MAI ATINGEȚI. E SUB PROTECȚIA MEA.
CAM NEASTÎMPĂRAȚI TINERII ĂȘTIA, PLUTONIER BUZEA. ÎȚI FAC PROBLEME?
AȘ! EU LE FAC PROBLEME, HERR MAIOR. O CLIPĂ NU-I SLĂBESC!
AEROPORTUL CĂPITĂNEȘTI ERA UN AEROPORT CIVIL, DE REPARAȚII, AL COMPANIEI LARES. ACOLO FUNCȚIONA ȘI O ȘCOALĂ DE ZBOR. ÎN ULTIMII ANI, PE ACEST AEROPORT SE REPARAU ȘI AVIOANE MILITARE. MAIORUL HITLERIST KURT VOGEL SUPRAVEGHEAZĂ NU NUMAI APARATELE
NEMȚEȘTI CI SE ARATĂ INTERESAT DE TOATĂ ACTIVITATEA AEROPORTULUI
DE NECREZUT, STAMATIU PAUL! DUMNEATA, CEL MAI BUN STUDENT AL MEU, LAȘI BALTĂ FACULTATEA ȘI LUCREZI CA SIMPLU MUNCITOR!
SÎNT VREMURI GRELE, DOMNULE PROFESOR, VREMURI COMPLICATE.
MAȘINA CU VOGEL LA VOLAN VINE PUTERNIC...
UCENICUL SANDU TRIF E ÎN TIMPUL LIBER UN RUGBIST PASIONAT...
VOGEL A ÎNNEBUNIT!
NU ȘTIU CE SĂ CRED DAR ÎȚI MULȚUMESC, MI-AI SALVAT VIAȚA.
AȘ PUTEA SĂ JUR CĂ NEAMȚUL A FĂCUT-O INTENȚIONAT!

(va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

24

JOI 14 IUNIE 1984,
ANUL XVIII (NR. 871)

DE ZIUA AVIAȚIEI–
Cu gîndul
la aripile
românești
(Pag. 9)

1949-1984

RAPORT PIONIERESC

Sub semnul dragostei fierbinţi faţă de patria socialistă, al unităţii depline în jurul partidului, a secretarului său general, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU**, întregul nostru popor întîmpină, prin eroice fapte de muncă, cele două mari evenimente istorice din viaţa ţării: cea de a 40-a aniversare a revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă de la 23 August 1944 şi cel de al XIII-lea Congres al partidului.

Asemenea părinţilor şi fraţilor lor mai mari, asemenea întregului popor, copiii patriei îşi mobilizează energiile pentru a dedica celor două mari evenimente, precum şi aniversării a 35 de ani de la crearea organizaţiei lor revoluţionare — Organizaţia Pionierilor — fapte şi realizări exemplare.

La redacţie continuă să ne sosească veşti din întreaga ţară despre succesele repurtate:

- Am aflat că în judeţul **Bistriţa-Năsăud** fondul silvic s-a îmbogăţit de curînd cu cîteva mii de puieţi plantaţi de pionierii dornici să contribuie la creşterea bogăţiei forestiere a ţării. La acţiunea desfăşurată sub genericul „Ştafeta generaţiilor" au participat pionierii şcolilor din localităţile: **Tirlişua, Căian, Budacu de Sus, Mureşenii Bîrgăului, Tureac, Tiha Bîrgăului, Rebrişoara, Nimigea** şi **Zagra.**
- Satul de vacanţă **Bălănoaia,** judeţul **Giurgiu,** unde în fiecare vară se desfăşoară lucrările Forumului judeţean şi vin să se recreeze în tabără sute de pionieri, şi-a îmbogăţit peisajul cu numeroase plante ornamentale. Cei care au lucrat la înfrumuseţarea satului de vacanţă sînt pionierii şcolilor din Giurgiu, care au participat şi la înfrumuseţarea municipiului, plantînd în total peste 2 500 de plante ornamentale.
- Peste o mie de pionieri din oraşul **Comăneşti,** judeşul **Bacău,** au pornit într-una din zile spre poienile şi pădurile aflate în apropierea localităţii lor pentru a recolta din farmaciile naturii, în cadrul unei zile-record, plante medicinale de sezon. Munca lor s-a dovedit deosebit de rodnică. Recolta obţinută totalizează 3 000 kg de muşeţel, podbal, flori de soc şi alte plante medicinale.

Numeroase sînt unităţile şi detaşamentele de pionieri care, în aceste zile, raportează îndeplinirea integrală a angajamentului la muncă patriotică în acest an. Printre ele se situează şi unităţile de pionieri din comunele **Tiream, Tăşnadul Nou, Blaja** şi **Raţiu** din judeţul **Satu Mare,** pionierii unităţii din comuna **Avram Iancu,** judeţul **Alba,** precum şi detaşamentele claselor a IV-a A şi a VII-a C şi D de la Şcoala din comuna **Tăşnad,** judeţul Satu Mare.

- Casa pionierilor şi şoimilor patriei din **Pecica,** judeţul **Arad,** a fost de curînd gazda unei reuşite expoziţii de artă fotografică purtînd titlul **„Prin fapte, pionierii cinstesc patria şi partidul"**. Realizate de către pionierii membri ai cercului foto, imaginile din expoziţie au prezentat numeroase aspecte din viaţa şi preocupările copiilor din localitatea arădeană: la şcoală, în atelierele Casei pionierilor şi şoimilor patriei, ajutîndu-şi părinţii la munca pe ogoare şi la înfrumuseţarea localităţii, vizitînd locurile de rezonanţă istorică din judeţ sau pe scenele Festivalului naţional „Cîntarea României".

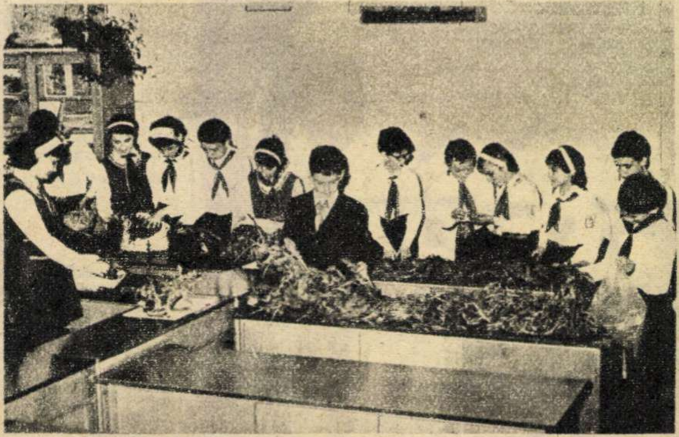

În îndemnurile pe care, cu aleasă dragoste şi încredere, secretarul general al partidului tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU** le adresează tinerei generaţii a patriei prind relief trăsături definitorii ale felului de a fi şi a acţiona ale tînărului revoluţionar din zilele noastre: dîrzenia, consecvenţa, curajul de a înfrunta orice greutăţi, energia neistovită, pasiunea pentru nou, hotărîrea de a înainta neabătut spre ţinta visată. Adică, aşa cum gîndesc şi simt astăzi milioane şi milioane de tineri care, în mari întreprinderi ori pe şantiere de construcţii, pe ogoare, în băncile de şcoală sau în amfiteatrele universitare, înţeleg că vîrsta lor trebuie să fie aceea a implicării ferme în munca şi lupta întregului popor, pentru ca patria să urce pe noi culmi de progres şi civilizaţie. Aşa cum gîndesc şi simt toţi acei tineri care au pus şi pun semnătura entuziasmului, a priceperii şi responsabilităţii lor sociale pe toate marile înfăptuiri ce vor aureola etern epoca pe care o străbatem: de la magistrala albastră a Canalului Dunăre-Marea Neagră la marile lucrări de irigaţii şi îmbunătăţiri funciare, de la metroul bucureştean la chipul nou al oraşelor şi satelor noastre.

Sînt acele milioane şi milioane de tineri pentru care înaltul exemplu de muncă şi viaţă al tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU,** îndelungata sa activitate sub flamurile comuniste, abnegaţia şi dăruirea sa revoluţionară, patriotică se constituie într-un necontenit îndemn de slujire cu devotament a patriei, de mobilizare a tuturor energiilor sub semnul înalt al cauzei propăşirii şi independenţei ţării.

Găsim scris în filele cărţii de istorie că a fi revoluţionar a însemnat întotdeauna a fi mereu în primele rînduri, a însemnat, adică, a-ţi asuma cu curaj răspunderea de a fi acolo unde lupta este cea mai grea, acolo unde primejdiile sînt cele mai mari. Şi nenumăraţi au fost fiii acestui popor care, în lupta pentru o lume mai bună şi mai dreaptă au stat statornic la acest greu post de luptă, adesea chiar cu preţul supremului sacrificiu. Aşa a fost în anii grei ai luptei ilegale a partidului, aşa a fost în zilele fierbinţi ale lui August 1944, cînd sute şi sute de mii de tineri au înţeles că sînt ostaşi ai măreţei cauze a eliberării patriei, aşa s-a întîmplat în lunile şi anii care au urmat lui August '44, cînd pe frontul antihitlerist ori în spatele frontului, în marea bătălie pentru refacerea economiei distruse de război, pentru reconstrucţia ţării, tinerii au făcut o dată mai mult dovada patriotismului lor fierbinte, a clocotitoarelor lor energii. Sînt tradiţii cărora Organizaţia Pionierilor, creată în urmă cu 35

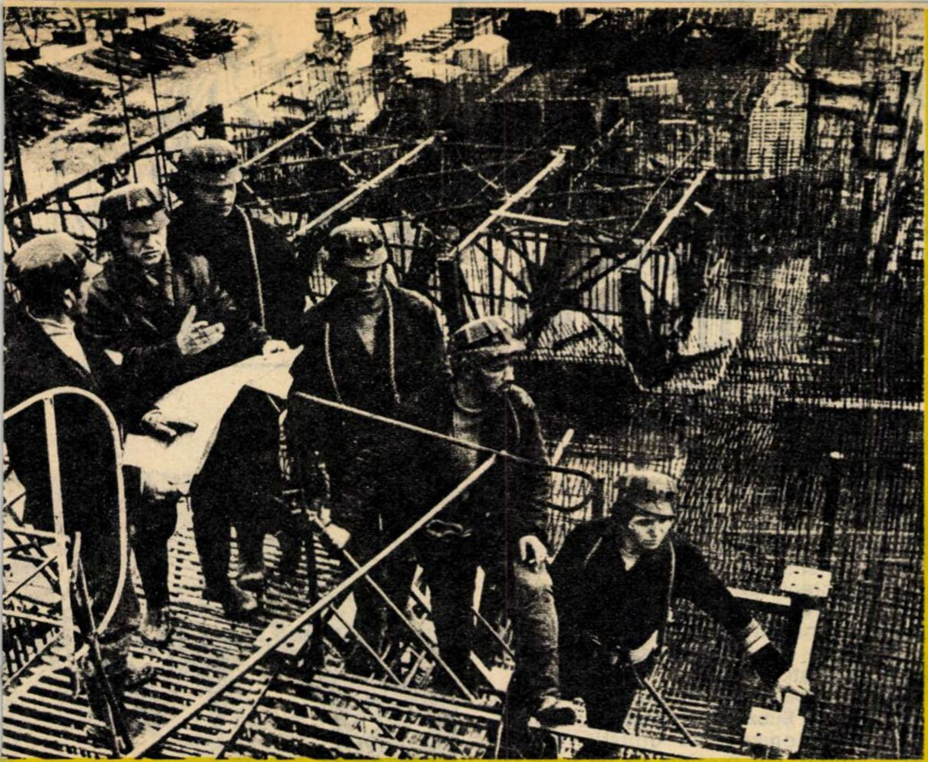

A FI TÎNĂR REVOLUȚIONAR ASTĂZI

> **„Organizațiile de tineret și pionieri trebuie să acționeze pentru a face din fiecare tînăr al patriei un om dîrz și curajos, combativ și perseverent, care să nu se teamă de greutăți, de muncă și de luptă, care să se situeze întotdeauna în primele rînduri ale eforturilor națiunii noastre pentru propășire materială și spirituală, să ducă cu fermitate înainte flacăra progresului pe pămîntul României".**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

de ani, le-a conferit o nouă strălucire, contribuind la educarea tinerei generații în spiritul iubirii fierbinți față de patrie și partid, al asumării unor înalte răspunderi privind învățătura și comportarea, privind propria pregătire pentru muncă și viață.

Și astăzi a fi revoluționar înseamnă a fi în primele rînduri. Adică acolo unde se muncește, se creează, se construiește, se edifică, acolo unde, prin muncă și investiție de gîndire, prezentul așază trainică temelie viitorului.

A FI TÎNĂR REVOLUȚIONAR înseamnă, așadar, înainte de toate, a iubi munca, fapta creatoare – înțelegînd că acestea reprezintă factorul hotărîtor al progresului –, a pune entuziasmul generos al vîrstei, ambiția constructivă, energia neistovită, puterea gîndului tînăr în slujba țelului înalt al sporirii potențialului material și spiritual al țării, al adăugării de noi valori la tezaurul celor făurite de înaintași. A fi revoluționar astăzi înseamnă a așeza deci la temelia fiecărei zile un efort constructiv tenace, pasionat, roditor, singurul în stare să sporească necontenit avuția națională, sursa prosperității noastre, temelia independenței și suveranității patriei socialiste.

A FI TÎNĂR REVOLUȚIONAR astăzi, într-o etapă caracterizată printr-un ritm fără precedent al acumulării noutăților științifice și tehnice înseamnă, deopotrivă, a învăța, a învăța și iar a învăța, a îmbogăți necontenit și înnoi permanent volumul cunoștințelor proprii, pentru a putea stăpîni noi și noi domenii de cunoaștere, a-ți însuși noi și noi cuceriri ale geniului uman; înseamnă, adică, a fi mereu deschis față de nou, față de ceea ce contribuie la mersul înainte.

A FI REVOLUȚIONAR înseamnă, deopotrivă, a nu trece nepăsător pe lîngă neajunsuri, a lua atitudine fermă față de cei ce nu-și îndeplinesc datoria, a nu te împăca nici un moment cu lipsurile, a considera ca pe un fapt firesc să pui umărul unde este mai greu, să ajuți la îndreptarea unor stări de lucruri necorespunzătoare exigențelor timpului pe care îl trăim.

Prin toate acestea și, desigur, prin multe altele, spiritul revoluționar se dovedește o autentică forță de progres, de dinamizare a energiilor naționale, de propulsare a țării spre culmi tot mai înalte de progres și civilizație. Sînt acestea temeiurile pentru care tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** îndeamnă cu consecvență la promovarea fermă a spiritului revoluționar, la așezarea muncii și vieții fiecărui tînăr sub semnul înaltelor exigențe pe care acesta le presupune.

Tinerele generații care cresc în acești ani de lumină vor prelua mîine înalta răspundere a dezvoltării țării, vor duce mai departe făclia progresului, vor asigura mersul ferm al patriei spre viitorul său comunist. Formate la școala spiritului revoluționar, adică la flacăra iubirii de țară și a cutezanței revoluționare, însușindu-și tot ceea ce știința și tehnica au făurit mai de preț, ele vor împlini prin noi izbînzi visul de aur al poetului: României – la trecutu-i mare, mare viitor!

Silviu ACHIM

În direct
DIN UNITĂȚI ȘI DETAȘAMENTE

1949-1984

1

2

3

Mai sînt puține zile pînă la **Ziua pionierilor,** cînd, în întreaga țară, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor vor încununa bogatele activități desfășurate în acest an școlar în unități și detașamente, participînd la marea sărbătoare a aniversării celor 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor.

Pretutindeni, în detașamente și unități, pionierii trăiesc momente de entuziastă mobilizare a forțelor, pentru a obține rezultate cît mai bune la învățătură și muncă și a înscrie succese dintre cele mai frumoase în activitățile pionierești dedicate celor două mari evenimente istorice din viața poporului nostru — a 40-a aniversare a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și cel de al XIII-lea Congres al partidului.

Pe adresa rubricii-concurs Fotosemnal „Cutezătorii" primim în aceste zile sute de imagini în care pionierii fotoreporteri și membrii cercurilor foto de la casele pionierilor și șoimilor patriei surprind secvențe grăitoare din amplele manifestări pionierești.

Iată-i pe pionierii clasei a VII-a B, de la **Școala** din **Lupșa,** județul **Alba.** Comandanta unității, **Daniela Turcu,** ni-i prezintă ca pe niște colegi harnici și inimoși, care și-au îndeplinit integral angajamentul la munca patriotică încă din primele zile ale trimestrului trei. Pînă la Ziua pionierilor ei vor mai adăuga la ceea ce au realizat încă 15 procente (foto 1).

Și pionierii din **Bacău** au trăit de curînd satisfacția unei frumoase împliniri. La **Școala nr. 7** a poposit trofeul „Cutezătorii" — un trofeu al hărniciei, acordat de Studioul de radio Iași pentru cele mai bune rezultate obținute în întrecerea la munca patriotică. Cei ce vă zîmbesc din imagine sînt cîțiva dintre cîștigătorii trofeului (foto 2).

Dintr-o așezare din Bărăgan — **Plătăreni-Călărași, Leontina Nicolae** ne trimite două imagini (foto 3 și 4) care vorbesc despre două succese: grădinița din comună a fost înfrumusețată cu o nouă pictură murală realizată de pionieri, iar echipajul clasei a VII-a a cucerit locul întîi la concursul „File din istoria Organizației Pionierilor", care s-a încheiat cu un reușit spectacol al formațiilor pionierești din unitate.

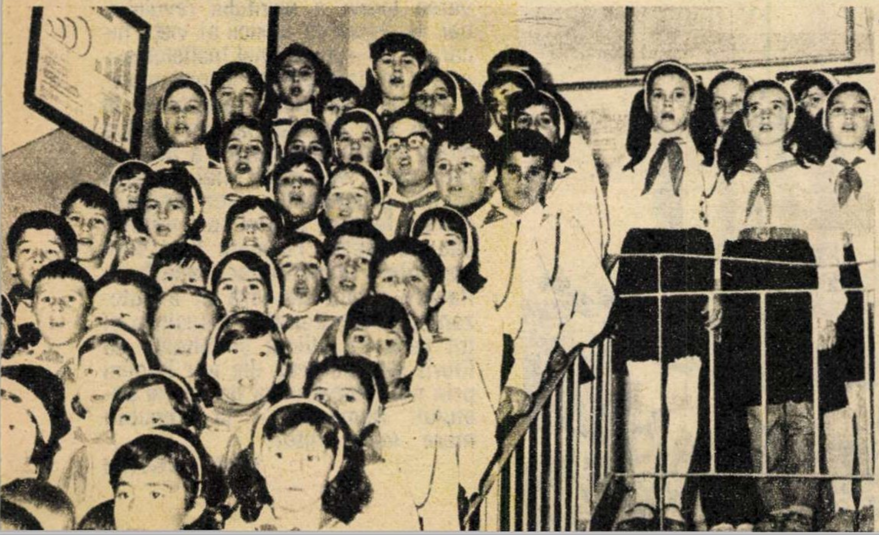

4

8

BANCA DE ONOARE

9

Cutezătorii
BANCA DE ONOARE

10

ȘOIMII CARPAȚILOR

5

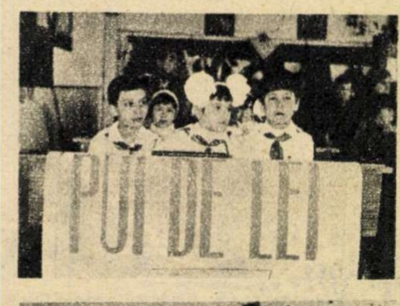

6

7

„Șoimii Carpaților", „Pui de lei" și **„Cutezătorii"** (foto 5, 6 și 7) sînt cele trei echipaje de la **Școala nr. 1 Nehoiu — Buzău** care au participat de curînd la concursul intitulat „35 de ani de la înființarea Organizației Pionierilor".

11

12

În fiecare detașament, în fiecare unitate pionierii organizează numeroase acțiuni dedicate cunoașterii vieții și activității revoluționare a celui mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, secretarul general al partidului. O astfel de acțiune au desfășurat recent la Muzeul de istorie din **Scornicești**, județul **Olt**, pionierii din **Costești-Argeș**, care l-au vizitat (foto 12).

Însemnul **„Banca de onoare"** posesește în aceste zile pe sute și sute de bănci, răsplătind strădania celor ce se autodepășesc la învățătură și comportare. Printre ei se află și **Felix Simion, Valentina Anghel, Gabriela Aguridă, Oancea Valeria** și **Mariana Tudor — Școala nr. 15 Pitești** (foto 8), **Ionica Constantin** și **Mădălina Neacșu** (foto 9), **Elisabeta Oprea** și **Virginia Nica**, de la **Școala nr. 1 Costești-Argeș** (foto 10).

„Vă invităm la expoziția noastră" este titlul pe care-l dă fotografiei sale (foto 11) pionierul **Nocențiu Stoica** din **Sibiu.** Este una dintre numeroasele imagini care surprind momente de la expozițiile de creație tehnico-științifică „Start spre viitor" deschise în toate județele.

14

Lupta eroică a ostașilor români pentru apărarea pămîntului strămoșesc este evocată în aceste zile de către pionierii întregii țări. Imaginile trimise de pionierii fotoreporteri de la casele pionierilor și șoimilor patriei din **Iași** și **Brașov**, precum și de cei de la **Școala nr. 14 Pitești**, ilustrează trei astfel de manifestări desfășurate la monumentele istorice din localitățile lor (foto 14, 15 și 16).

„Copiii și culorile" este genericul expoziției de desene deschisă de curînd la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Botoșani** (foto 13). În lucrările lor, tinerii artiști vorbesc despre fericirea de a fi copil în România de astăzi, despre căldura și dragostea cu care sînt înconjurați toți copiii din țara noastră.

Imaginea **„Bun cart, înainte!"** (foto 17) ni-l prezintă pe unul dintre numeroșii pionieri din **Curtea de Argeș** care se pregătesc pentru confruntările județene și naționale de navomodele. Pe „șantierele" lor se află în lucru și în probe navomodele cu radiocomandă și cu vele.

FOTO-SEMNAL
Cutezătorii

13

16

Dragi prieteni,

Puține zile au mai rămas pînă cînd vi-i vom face cunoscuți pe cîștigătorii concursului nostru de fotografii Fotosemnal „Cutezătorii".

Așteptăm fotografiile voastre pînă la data de 30 iunie, data poștei.

Vă invităm să trimiteți imagini dintre cele mai grăitoare despre efervescenta activitate pe care o desfășurați în detașamente și unități. Nu neglijați aspectul artistic al imaginilor pe care le realizați. Succes tuturor!

17

15

FINALA PE ȚARĂ A „CROSULUI PIONIERILOR"

Urcăm împreună cu grupurile de copii, veseli și sprinteni – o sprinteneală și-o vigoare pe care numai sportul ți le poate da. Sînt plini de nerăbdare să ajungă sus, pe dealul de la marginea orașului Sf. Gheorghe, la locul de desfășurare a finalei pe țară a „Crosului pionierilor", competiție organizată de C.N.O.P. în colaborare cu C.N.E.F.S. cu sprijinul organelor locale pionierești. Ce frumoase sînt chipurile acestor fete și băieți, pe care i-am cunoscut cu o zi în urmă! Ieri am vizitat împreună orașul, și oamenii se opreau să-i admire, în ținuta lor sportivă, dar cu numeroase distincții pionierești prinse pe piept. Cineva spunea: **„Se vede că la finala Crosului pionierilor au venit numai copii fruntași în școlile lor".** Așa și este. Acum însă și-au lăsat distincțiile la locurile de cazare, cu speranța că vor cîștiga altele, ale „Daciadei".

Dintr-o dată ne pomenim în „Poiana luminii": culmi domoale, văi și... **„Excelent!"** – exclamă **Elena Paraschiv,** de la Școala nr. 65 din Pantelimon, care azi împlinește 12 ani. **„Tovarășe antrenor** (Ion Bogdan n.n.), **trebuie să cîștig!"** Dar concursul avea să fie greu și cu... surprize, ca toate concursurile. Greu, pentru că acești finaliști sînt, de fapt, ceea ce are mai bun pionieria noastră în alergările de cros. Ei au lăsat în urmă peste un milion de adversari (atîția copii au participat în acest an la „Crosul pionierilor", începînd cu etapa pe clase!). Acum, peste 150 de atleți-campioni (din fiecare județ cîte două fete și doi băieți) urmează să-și măsoare puterile. Și orice „bătălie" între cei mai buni e totdeauna grea.

Se dă startul fetelor „mici" (11–12 ani). **„Hai, fetelor!"** Plutonul aleargă strîns. Mai sînt 200 m,100 m și fetița din Pantelimon, cea care a împlinit 12 ani, plonjează din grup... dar alunecă și cade în iarba udă. Se ridică sprintenă, însă totul este pierdut. **„La anul, cîștig, tovarășe antrenor!"**

Seriile se succed. Concomitent, gazdele prezintă demonstrații sportive, se desfășoară și un „Cros al fetelor covăsnene", dar privirile îi urmăresc, în primul rînd, pe finaliști. Și finaliștii sînt admirabili. Iată-l pe **Stelian Amza,** spre finișul probei. Ce frumoasă alergare! Va cîștiga? O spectatoare îl încurajează cu frenezie: „Hai, Stelică!" Și Stelică ocupă locul trei. Cea care l-a încurajat se repede, îl îmbrățișează și îl sărută. E mama lui, profesoara Tinca Amza din Brăila.

În „Poiana luminii" e soare, sînt bucuriile acestei copilării fericite și ambiția de a cîștiga. Și iat-o pe **Simona Staicu,** de la o școală din Deva, „campioană" – ne place acest titlu – la categoria 13–14 ani. Abia mai respiră după atîta efort, dar cîtă bucurie i se citește pe chip! E bucuria învingătorilor.

Secvențele se succed în ritm alert, pînă la festivitatea de premiere. Cine a cîștigat crosul? Iată-i pe cei care au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere: **Lăcrămioara Crișan** (Hunedoara), **Victor Blendea** (Gorj) – la categoria 11–12 ani, **Simona Staicu** (Hunedoara), **Vasile Dincă** (Mehedinți) – la categoria 13–14 ani. La întrecerea dintre județe, pe primele trei locuri s-au situat, în ordine, Argeșul, Hunedoara și Gorjul.

T. VIOREL

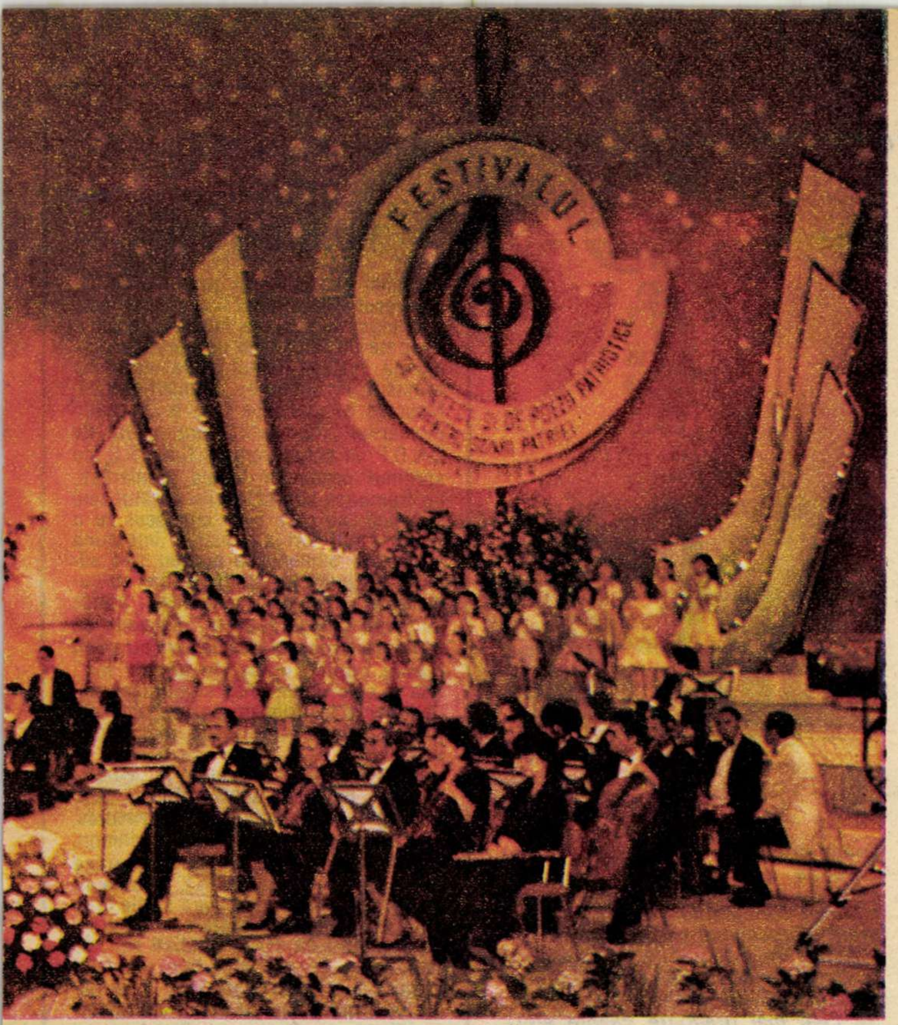

NOI CÎNTECE ȘI POEZII PATRIOTICE PENTRU ȘOIMII PATRIEI

In studioul de concerte al Radioteleviziunii a avut loc, la 1 iunie, concertul de gală al laureaților primei ediții a Festivalului-concurs de cintece și poezii patriotice pentru șoimii patriei, organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, in colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Uniunea scriitorilor, Uniunea compozitorilor și muzicologilor și Radioteleviziunea română.

Concursul, prin selecționarea celor mai valoroase lucrări, a contribuit la imbogățirea creației muzicale și poetice pentru copii. Prin conținutul lor, lucrările exprimă sentimentele de admirație și respect pentru trecutul de luptă al poporului nostru, de mindrie patriotica față de realizările obținute in anii socialismului, dragostea și recunoștința celor mai tinere vlăstare față de patrie și partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, cel mai iubit prieten și indrumător al copiilor, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru minunatele condiții de invățătură și viață asigurate.

Totodată, lucrările premiate contribuie la formarea conștiinței socialiste a copiilor, la educarea lor in spiritul patriotismului socialist, al idealurilor păcii și prieteniei cu toți copiii lumii.

Juriile celor două secțiuni au acordat următoarele premii:

Secțiunea de poezie — Premiile Consiliului Național al Organizației Pionierilor: Premiul I — „Patria mea“, „Mama“ de Mihai Negulescu; Premiul II — „Cîntec de leagăn“, „Braduletul“ de Mariana Flamînda; Premiul III — „Șoimii din România“, „Patria“, de Nicușor Constantinescu; Mențiune — „Cîntec de 1 Iunie“, de Nicolae Ginghină; „Ia“, de Emil Băjan. Premii speciale: Premiul Uniunii scriitorilor — „Ascunzători“ de Nicolae Tache; Premiul Consiliului Culturii și Educației Socialiste — „Iubirea de țară“ de Eugen Nistor.

Secțiunea de creație muzicală. Premiile Consiliului Național al Organizației Pionierilor: Premiul I — „Partid iubit“, muzica Temistocle Popa, versurile Mircea Block; Premiul II — „Copiii de pe acest pămînt“, muzica Ion Cristinoiu, versurile Roxana Popescu; Premiul III — „Mii de porumbei“, muzica Daniela Mitu, versuri Roxana Popescu; Mențiune — „Șoimii patriei“, muzica Temistocle Popa, versuri Mircea Block, și „Țara mea“, muzica Iovan Miclea, versurile Nicușor Constantinescu. Premii speciale: Premiul Uniunii compozitorilor și muzicologilor — „Plai de vis“, muzica Alexandru Velehorschi, versuri Nicușor Constantinescu; Premiul Consiliului Culturii și Educației Socialiste — „Graiul țării“, muzica Gheorghe Bazavan, versuri Constantin Atomii.

APLAUZE

Despre Concursul și Festivalul de cintece și poezii patriotice pentru șoimii patriei, aflat la prima lor ediție, se poate spune că a fost o deplină reușită, atit in ceea ce privește recolta de noi cintece melodioase, simple, originale destinate celor foarte mici, cit și in privința calității ridicate a interpretării susținute de citeva excelente formații de șoimi ai patriei din București. A fost o adevărată incintare să asculți vocile curate ale acestor copilași intonind frumos și ingrijit creațiile unor compozitori ce s-au indreptat, cu dragoste și devotament către cele mai fragede glasuri.

Printre autori, nume consacrate — ca Temistocle Popa, Ion Cristinoiu, Gheorghe Bazavan, Alexandru Velehorschi, alături de tineri debutanți ca Daniela Mitu. Cintecele, pe care noi, cei din juriu, le cunoaștem dintr-o primă lectură a partiturilor, și-au dublat farmecul atunci cind au fost intonate de cei mai micuți coriști.

Spectacolul a cuprins deopotrivă atit **scena** cit și **sala**, iar copiii din sală — pe care i-am urmărit cu emoție — au participat și ei exemplar la această frumoasă manifestare de adincă semnificație artistică, patriotică, educativă.

Sint convins că exemplara organizare a acestei ediții de debut, care s-a reflectat in succesul intregii acțiuni, va atrage interesul creatorilor de poezie și muzică pentru viitoarea ediție, stimulind o mai largă participare, așa cum este firesc, in special in rindurile noilor generații de tineri compozitori și poeți.

LAURENTIU PROFETA

UN MINUT
cu autorul a două cîntece premiate

Reporter: — Tovarășe Temistocle Popa, cum au luat naștere cîntecele premiate „Partid iubit“ și „Șoimii patriei“, compuse de dumneavoastră?

Temistocle Popa: — Din convingerea că, în afara cîntecelor de joacă, de drumeție, de vacanță, copiii învață cu plăcere cîntece care-i formează ca tineri cetățeni ai patriei, care dau glas fericirii de a fi copil într-o țară ca a noastră.

— De ce socotiți că aceste cîntece au fost mult aplaudate la concert?

— Sînt cîntece simple, cu adresă directă, în care este prezent universul copilăriei.

— De cînd compuneți cîntece pentru copii?

— De foarte mulți ani, de cînd a început colaborarea mea cu Mircea Block, autorul versurilor.

— Planuri de viitor?...

— Vom fi prezenți și nedespărțiți în continuare, întrucît sîntem prieteni ai pionierilor, dintotdeauna și mereu.

M. MICU

Pretutindeni, universul copilăriei înseamnă un univers al purității și candorii, un univers al gîndurilor inocente și visurilor frumoase. Un cunoscut filozof atrăgea atenția că cei mici au modul lor propriu de a simți și gîndi și că ar fi absurd să încerce cineva să înlocuiască logica proprie copiilor cu logica oamenilor adulți.

În schimb, nu numai că n-ar fi deloc absurd, ci mai mult decît necesar ca logica purității și candorii să înlocuiască logica unor adulți deformată de calcule înguste și veleități de a stăpîni și jefui în numele dreptului celui mai tare.

Cîte discrepanțe flagrante există între **„Planeta inocenței“**

DE PE
PE „

situată în centrul universului de gînduri și aspirații ale celor un miliard și jumătate de copii ai globului și **Terra** unor realități dramatice ale zilelor noastre! Iată cele două lumi față în față – lumea armoniei visată de copii (așa cum a fost conturată în anchete internaționale întreprinse în rîndul a mii de copii) – și lumea inechităților acestui veac XX guvernat de ilogica și primejdioasa cursă a înarmărilor, în detrimentul dezvoltării (așa cum rezultă din statistici oficiale și secvențe desprinse din viața de zi cu zi). Confruntîndu-se de la vîrste fragede cu lipsurile, văzînd în jurul lor suferință, ei visează o... **„baghetă magică“** ce ar putea înlătura sărăcia.

Iată cîteva gînduri ale unor copii despre modul cum ar dori ei să fie lumea:

Asanatu Koroma, 13 ani, din **Sierra Leone:** „În anul 2000, casele vor fi făcute din piatră și vor dura mult. Nu vor mai fi oameni săraci, iar fiecare va avea o slujbă și va avea cu ce se hrăni“.

Tracy Cernan, 15 ani, din **S.U.A.:** „...E tare rău să rămîi să-

„PLANETA INOCENȚEI“
ĂMÎNTUL OAMENILOR“

rac. Oare s-ar putea inventa „bagheta magică“ din poveste, care să-ți ofere tot ce dorești?“

Mireille, 10 ani, din **Belgia:** „Aș dori ca toți oamenii să fie fericiți, să aibă cu ce să se hrănească...“

Kariuki, 11 ani, din **Kenya:** „Cînd vom fi mari, Națiunile Unite vor ordona să se distrugă armele care pot ucide viața pe întreg pămîntul“.

Trebuie să amintim, din păcate, că în multe zone ale lumii surîsul copiilor este umbrit de pericolul armelor, de decalajele frapante ce împart lumea în bogați și săraci.

Armele — chiar nefolosite — ucid 15 milioane de copii pe an!

■ 4 din 5 copii trăiesc în țări rămase în urmă din punct de vedere economic, unde venitul național pe locuitor se cifrează între 90 și 300 de dolari pe an.

■ 500 de milioane de copii, în primul rînd din țările sărace, sînt subalimentați sau malnutriți.

■ Zilnic, 80 000 de copii cad victime ale foametei cronice și bolilor provocate de aceasta.

■ În fiecare an, 15 milioane de copii care mor din pricina mizeriei înainte de a împlini vîrsta de 5 ani ar putea fi salvați, dacă ar beneficia de condiții alimentare și de igienă corespunzătoare.

■ Peste 50 la sută din numărul mamelor din țările lumii a treia suferă de malnutriție, fapt ce afectează grav sănătatea nou-născuților.

■ Reducerea cu mai puțin de 1 la sută a bugetelor militare mondiale ar furniza fonduri suficiente pentru lichidarea flagelului foametei pe glob, ar asigura hrană pentru toți copiii lumii, ca și pentru părinții lor.

„Apa vie“ a sănătății...

Kashar Nagpur, 9 ani, din **India:** „Mama mea și sora mea mai mică au murit de curînd. N-am avut bani de medicamente. Mi-ar plăcea să avem o casă mare pentru toți ai mei, în care să nu mai intre nici o boală“.

Kweku, 10 ani, din **Ghana:** „Aș dori să se aducă apă de băut pentru toți locuitorii din sat. Poate săpăm o fîntînă în care să găsim apa vie, care să ne dea sănătate și bucurie pe toată viața“.

José Carlos, 9 ani, din **Brazilia:** „Pe pămînt, undeva, trebuie să crească o iarbă fermecată din care, dacă mănînci, nu te mai îmbolnăvești niciodată. Am s-o găsesc pentru frații mei bolnavi, pentru ca mama să nu mai plîngă în fiecare zi“.

Ca o explozie tip „Hiroșima“, din trei în trei zile!

■ În lumea zilelor noastre, la fiecare trei zile se pierd tot atîtea vieți ca la Hiroșima, unde a explodat prima bombă atomică. Acesta este prețul vieții plătit de țările lumii a treia, unde datorită sărăciei și lipsei de asistență sanitară corespunzătoare, în fiecare zi pier 40 000 de copii, iar alți 40 000 contractează boli care îi fac infirmi pentru restul vieții. Aceste zguduitoare statistici au fost date publicității în raportul pe anul 1984 de Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF).

■ În Volta Superioară - Africa -, mortalitatea infantilă este de 30 de ori mai ridicată decît în Suedia.

■ O imunizare obișnuită prin vaccinare ar salva viața a 5 milioane de copii - suma necesară echivalează cu aceea cheltuită în lume, în numai trei minute, pentru cumpărarea de arme ucigătoare.

■ O zi fără înarmări pe pămînt ar oferi fonduri pentru vaccinarea tuturor copiilor împotriva bolilor contagioase.

„Închisorile“ copilăriei

■ Comisia de lucru a O.N.U. cu privire la sclavie a dat publicității amănunte dramatice în legătură cu exploatarea muncii a peste 300 000 de copii din familii de imigranți în Republica Federală Germania. Băiețași între 9 și 14 ani sînt folosiți adesea, din zori și pînă seara, în hale și piețe, unde patronii îi pun să muncească din greu la căratul, trierea și spălarea trufandalelor. Cei mai mici primesc în schimb doar hrană, fără să mai fie plătiți.

■ Peste 90 000 de copii între 7 și 14 ani din regiunea Campania, din sudul Italiei, sînt nevoiți să muncească zilnic între opt și zece ore, pentru a completa, cu modestul lor cîștig, veniturile prea mici ale familiilor lor. Aceste dezvăluiri au fost făcute la conferința „Copiii și munca“, desfășurată la Napoli, principalul centru urban al regiunii Campania. Participanții au relevat că 35 000 dintre minorii care muncesc în Italia provin numai din acest oraș. Totodată s-a menționat că peste 100 000 de copii din regiunea Campania nu frecventează școala obligatorie de opt ani.

„Munca mea este o închisoare“ - sună versul unei poezii scrise de Pasquala Scianantens, copil-muncitor din Altamura, fiu al unui imigrant.

■ Statisticile Organizației Internaționale a Muncii arată că peste 52 de milioane de copii sînt exploatați în prezent pe piața muncii în diverse țări. Dar numărul „copiilor fără copilărie“ este cu mult mai mare, întrucît, în multe țări, copiii exploatați clandestin nu sînt cuprinși în nici o statistică.

„Spre lumea curată a păcii...“

Anarawa, 14 ani, din **Bangladesh:** „Doresc ca toate familiile să aibă belșug în casă, iar toți copiii să se bucure de copilăria lor“.

Maribel Olava, 11 ani, din **Peru:** „În anul 2000, aș vrea să fie pace și aș mai vrea ca toți părinții să-și iubească copiii la fel ca părinții mei“.

Desmond Thomas, 14 ani, din **Australia:** „Nu vreau să fiu bogat. Nu știu de ce oamenii vor acest lucru. De ce trebuie să ai mai mult decît îți trebuie? Dacă ai un trai civilizat, familie și prieteni, cred că poți fi satisfăcut“.

Vinton Faulkner, 14 ani, din **Jamaica:** „La vîrsta mea trebuie azi să muncesc ca să-mi cîștig existența. Visez să fiu curat și lumea să se poată uita la mine. Visez ca toată lumea să fie curată și să mă uit cu drag la ea“.

Tulburătoarele confesiuni ale copiilor sună ca o condamnare a unei lumi nedrepte. Visurile lor sînt însă tot atîtea apeluri către adulții din întreaga lume pentru ca toți copiii Terrei să aibă parte de o copilărie fericită, ferită de griji, de amenințarea războiului, de spaima foametei și șomajului, de sinistrul spectru al sărăciei.

„Bagheta magică“ a belșugului, „iarba fermecată“ a sănătății, „apa vie“ a vieții eterne nu se află numai pe o imaginară „planetă a inocenței“, ci și aici, pe „pămîntul oamenilor“, la îndemîna tuturor locuitorilor Terrei, în conștiința unității lor de voință și de acțiune pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte.

VIOREL POPESCU

ZILE EROICE în BARAGAN

EVOCARE DE V. BÂRZĂ

3

O rafală de gloanţe a stîrnit pulberea şoselei, apoi altele au izbit în plin cauciucurile. Cînd maşina a încremenit la o margine a străzii, mitraliorul român a înălţat uşor ţeava mitralierei. Văzuse mişcare pe platforma maşinii, unde era instalat un tun de calibru mic. Şi-a îndreptat tirul asupra trăgătorului de la tun, pe care-l vedea după scut. Acesta, însă, apucă să tragă un proiectil pe direcţia mitralierei. Schijele proiectilului l-au răpus pe ostaşul care îndeplinise funcţia de încărcător şi l-au rănit grav pe unul dintre împrospătători.

Cu privirea îndreptată spre hitleriştii din maşină, mitraliorul român continua să apese pe trăgaci. A tras, ochit, rafală după rafală, pînă cînd echipajul maşinii a fost redus la tăcere. Singurul supravieţuitor valid, un subofiţer, a ridicat mîinile.

Împreună cu un alt ofiţer şi cu un ostaş, maiorul Caloianu a coborît răniţii de pe platforma maşinii şi i-a adăpostit sub scara unei prăvălii. Erau cinci.

– Chemaţi repede un sanitar! – a strigat maiorul la soldaţi, după care i-a ordonat mitraliorului să schimbe locul armei sale automate, care, fiind prea aproape de şosea, ar fi devenit o ţintă vulnerabilă. Ofiţerul a intrat în localul poliţiei, unde îşi fixase postul de comandă al diviziei.

Mitraliorul român şi-a amplasat arma într-o nouă poziţie, după tulpina groasă a unui pom, apoi a început să tragă rafale lungi asupra tăvălugului de foc al coloanei hitleriste care năpădise străzile Sloboziei.

Hitleriştii au dezlănţuit, din mers, un foc năprasnic cu armament automat şi cu tunuri. Trăgeau de pe transportoare blindate, din tancuri, din şenilete, din tanchete şi de pe maşini. Salvele artileriei însoţeau mersul coloanei. Izbeau obstacole, retezau pomi şi stîlpi de telegraf, împroşcau pereţii caselor. Tunurile de asalt şi alte piese de artilerie îşi concentraseră tirul pe oraş şi peste oraş. Prin forţă, hitleriştii erau hotărîţi să-şi deschidă drum spre podul metalic de peste Ialomiţa.

Ostaşii români ripostau cu focul armelor şi cu grenade. Lupta, însă, era inegală. Apărătorii primei baricade au fost copleşiţi. Unii dintre ei zăceau însîngeraţi, morţi sau răniţi. Maşinile de luptă ale hitleriştilor au sfărîmat baricada şi şi-au continuat drumul spre centrul oraşului. Grosul coloanei înainta în lungul străzii Matei Basarab, unde subunităţile maiorului Alexandru Rădulescu se aflau organizate în clădiri şi în amplasamentele construite în grabă prin curţi, prin grădini şi la răscruci de drumuri.

Avangarda a trecut şi de alte două baricade, dar, în tot drumul ei, era nevoită să-şi încetinească mersul şi chiar să şi-l oprească, fiind izbită mereu de furtuna gloanţelor, aşa cum avea să fie izbită întreaga coloană.

În plin centru, coloana a fost hărţuită de subunitatea comandată de căpitanul Băicoianu Ionescu şi de plutonul sublocotenentului Teodor Lambescu. Cei doi ofiţeri luptau cu armele în mîini, alături de subordonaţii lor. La acest punct de rezistenţă au intervenit în luptă şi alţi militari români, sub comanda căpitanului de rezervă Gheorghe Rădulescu, învăţător din Ioneştii Vîlcei, şi a locotenentului Sava Rotaru, un alt învăţător, tată a doi copii care-l aşteptau într-un sat din apropierea Bîrladului.

Lovită din mai multe părţi, coloana hitleristă s-a trezit într-o busculadă. Cîteva maşini, care fuseseră avariate şi rămăseseră încremenite, blocaseră şoseaua. În timp ce unii militari germani erau ocupaţi cu degajarea şoselei, cei din faţă trăgeau rafale de gloanţe de-a lungul străzii, iar ceilalţi, cu armament automat, prin curţi şi prin case.

Oraşul, strivit de vacarmul bubuiturilor, de vuietul luptei de stradă, părea înecat în flăcări şi fum.

•

În acest sector al luptei a ajuns şi Vasile Constantin, caporal de antiaeriană, care se afla în permisie. În învălmăşala luptei, s-a adăpostit după colţul unei case. De acolo a început să tragă focuri de armă şi să azvîrle grenade în maşinile cotropitorilor. Iar cînd a rămas fără gloanţe, dintr-un salt, a sărit pe o tanchetă, de unde a venit jos, grămadă, cu un hitlerist. A vizat apoi alte tanchete şi a pîndit un cheson. Aşa a scos din luptă mai mulţi hitlerişti. Cînd coloana şi-a reluat mişcarea, Constantin Vasile se afla în podul unei clădiri. În mîini avea acum un pistol-mitralieră.

În preajma primăriei, un autovehicul blindat a dărîmat stîlpii unei porţi şi a pătruns într-o grădină în care îşi aveau poziţia de luptă ostaşii unei grupe. Hitleriştii din echipajul maşinii, cu o mitralieră antiaeriană, au dezlănţuit un puhoi de gloanţe. Snopii de foc i-au lovit în plin pe ostaşii grupei. Mai rămăsese teafăr doar un recrut. Comandantul grupei, un caporal, deşi grav rănit, a continuat să tragă pînă cînd fruntea i-a căzut pe arma automată. Sublocotenentul Lambescu, care nu era departe, a preluat puşca-mitralieră, în timp ce recrutul l-a adăpostit pe caporal într-o casă. Tînărul ofiţer s-a postat după un pom. A tras cîteva rafale, apoi, în salturi, printr-o grădină, a ajuns lîngă zidurile hotelului, unde avea o altă grupă.

– Grenadele, băieţi! – a strigat la subordonaţii săi. Luaţi cît mai multe grenade şi urcaţi-vă la etajul hotelului!

Ofiţerul şi-a instalat puşca-mitralieră pe balconul restaurantului Vasilescu. De acolo a tras rafală după rafală asupra cotropitorilor, iar ostaşii, de la geamurile hotelului, lansau grenade în maşinile încărcate cu pistolari germani.

Pe la colţuri de case erau constituite multe cuiburi de rezistenţă, alcătuite din militari şi civili. Luptătorii români acţionau vitejeşte. De la ferestrele caselor, din balcoane şi poduri, din pivniţe şi de prin grădini, ei loveau mereu în coloana hitleristă. De lîngă poarta staţiunii zootehnice, trăgea cu o puşcă muncitorul Dima Frăţilă. Din apropierea judecătoriei îi secera pe duşmani puşcaşul-mitralior

---

Cîntec pentru copiii ţării

Înmugureşte vorba-n cîntecele mamei, seara,
Şi ora limpede se face şi frumoasă
De parcă-ntreg pămîntul şi-ar porni vioara
Cînd ei ne umplu de lumină casa.

Cum patria întreagă-i o grădină
În care cresc frumos copiii-flori,
Priviţi obrajii cum se pîrguie-n lumină
Şi ochii lor adînc scrutînd în viitor.

La cumpăna de vară şi de floare
Spun inimii: Fii ram şi porumbel, şi frunză fii
De veghe stînd la liniştea şi visul
Acestor palme fragede şi-acestor paşi mărunţi
Şi ochilor nevinovat privind spre soare
Şi vorbelor dintîi rostite de copii!

Trăind, muncind, visînd în libertate
În patria de cîntec şi de dor
Ne împlinim în pace, iubind temeinicia
Şi-n rosturi şi în vise, şi în zbor
Ne sînt copiii ochi de puritate
Prin care ştim privi, semeţ, în viitor!

FLORINTIN POPESCU

Învăţ

Învăţ de la păsări ce-nseamnă zborul,
Învăţ de la flori ce-nseamnă gingăşia,
Învăţ de la cerul albastru ce-i pacea,
Învăţ de la eroi ce-nseamnă bărbăţia.

Învăţ de la pămînt ce-nseamnă bogăţia,
Învăţ cum florile petalele-şi deschid,
Învăţ de la poporul român ce-i neatîrnarea,
Învăţ să-ţi fiu om de nădejde, drag partid!

Tamara-Georgeta Oţet cl. a VIII-a,
Şcoala nr. 2, Jibou

Gata de zbor

Aud clinchetul izvoarelor de mărgăritar
Aud cum picură seva stejarului bătrîn
Cum şopteşte strămoşescul Pămînt
Un cîntec de pace.
Aud cum se înalţă spicele de grîu
Spre soare, spre lumină, spre viaţă...

Georgeta Albu,
cenaclul literar „Neajlovul",
Morteni-Dîmboviţa

Nicolae Dodu, din Regimentul 40 infanterie. Îl ajuta muncitorul tîmplar Ion Ionescu. Ţinîndu-şi făgăduiala, tînărul premilitar devenise împrospătător. El îl aproviziona cu gloanţe pe Nicolae Dodu, care împrăştia rafale ucigătoare în rîndurile duşmanilor.

Coloana îşi încetini din nou mersul. Din cauza maşinilor distruse care-i barau calea, se tîra ca un monstru rănit şi, din loc în loc, se oprea.

Vacarmul luptei se înteţi. Se auzeau răbufniri de obuze şi de grenade, răpăit de mitraliere, troznete de puşti şi strigăte disperate. Printre flăcări şi fum se vedeau oameni în forfotă, maşini şi motociclete sfărîmate, garduri smulse de explozii, stîlpi retezaţi de proiectile şi azvîrliţi de-a latul şoselei, trupuri însîngerate zvîrcolindu-se. În timp ce, în majoritatea lor, militarii coloanei erau angajaţi în luptă, alţii încercau să elibereze drumul. Dintre aceştia mulţi se prăbuşeau în ţărînă fulgeraţi de plumbi.

Cu toate somaţiile militarilor români, fasciştii n-aveau de gînd să renunţe la luptă. Pentru a evita şuvoaiele de foc, unele autovehicule căutau să se abată de la şoseaua principală pe străzi lăturalnice, prin grădinile şi curţile oamenilor. O tanchetă, din care ţîşneau gloanţe în toate părţile, îşi făcea cu greu loc de trecere, strivind totul sub şenile. În urma ei, două motociclete cu ataş îşi ambalau motoarele. Hitleriştii aflaţi lîngă conductorii motocicletelor, cu puşti-mitraliere şi automate, trăgeau spre ferestrele caselor. N-au ajuns, însă, prea departe. De lîngă judecătorie, două rafale trase de Nicolae Dodu au izbit motocicletele în plin. Apoi, avînd un bun loc de tragere, aproape de coloană, Dodu s-a angajat în altă acţiune. Mînuind cu dibăcie arma automată cu evantaiul ei de foc, se duela deodată cu mai mulţi pistolari germani aflaţi într-un camion. A căzut cu pieptul sfîşiat de schijele unei grenade. Militarul inamic care l-a răpus se strecurase neobservat prin curtea Şcolii primare de băieţi, pe lîngă un gard, şi răzbise în spatele bravului puşcaş-mitralior. Hitleristul apucase doar să-şi arunce grenada cînd gloanţele unei rafale de mitralieră l-au secerat. Mitraliorul, un ofiţer din Regimentul 40 infanterie, îl văzuse prea tîrziu. Mîhnit, ofiţerul continua să tragă alte rafale. Servanţii piesei căzuseră în primele momente ale încleştării. Ofiţerul preluase funcţia de trăgător la mitralieră. Din podul unei clădiri, continua să tragă asupra coloanei. Îşi îndrepta acum focul spre nişte maşini încărcate cu pistolari şi grenadieri. Alături de el se afla Vasile Constantin, caporalul fără uniformă, concentratul aflat acasă, în concediu, care, împreună cu un ostaş, urcase în pod benzi cu cartuşe şi o ladă cu grenade. De acolo, de la înălţime, voluntarul arunca grenade, trăgea cu automatul şi îl ajuta pe ofiţer. Într-o pauză de foc, cînd au schimbat banda mitralierei, ofiţerul şi civilul au privit învălmăşala luptei. În acele momente, pe o străduţă, şi-au făcut apariţia trei maşini blindate, tractînd fiecare cîte un tun. Ofiţerul tresări.

– Trebuie să ajungi pe malul Ialomiţei – îi ordonă lui Vasile. Prin grădini, pe unde ştii, dar să răzbaţi cît mai repede. Dacă aceste maşini germane ajung la dig, au să-i atace prin spate cu tunurile pe luptătorii noştri din apropierea podului. Trebuie să le dai de veste. Vezi că înapoia băii comunale e amplasată o mitralieră antiaeriană. Anunţă-i şi pe ostaşii de acolo, ca să nu fie atacaţi prin surprindere.

(Va urma)

---

tarom
ROMBAC 1-11

DE ZIUA AVIAŢIEI

CU GÎNDUL LA ARIPILE ROMÂNEŞTI

Aripi româneşti! Unul dintre simbolurile geniului creator al poporului nostru, al năzuinţelor sale spre afirmare într-una din cele mai temerare acţiuni ale omului – cucerirea spaţiului aerian. Zburătorii! Pe ei îi sărbătorim, în fiecare an, în a treia duminică din iunie: Ziua aviaţiei. Zborul = curaj, inteligenţă, măiestrie!

Ne aflăm pe un aerodrom sportiv, în mijlocul unui mare grup de copii aeromodelişti – aceşti meşteri „mari“, minunaţi, care învaţă să-şi făurească splendide maşini zburătoare. Îşi încearcă aparatele pentru startul într-un concurs pionieresc. Şi parcă nu văd nimic dincolo de modelele lor. Dar un huruit uşor umple văzduhul şi toate privirile se înalţă spre slăvi. O „săgeată de argint“ trece peste capetele noastre, acolo, la 10–11 000 de metri altitudine, lăsînd în urmă un „şnur“ alb, de condensare. Copiii uită, parcă, de modelele lor. **„Este BAC-ul românesc, băieţi! BAC-ul nostru!“** – exclamă cineva şi, parcă răspunzînd la o lecţie de aeronautică, înşiră datele tehnice ale aparatului: viteză de zbor, altitudine, capacitate. **„Şi ce cabină modernă! Să ajungi la manşa lui!..“** Ne impresionează cultura aviatică a micului constructor de aeromodele. Fără îndoială, mulţi dintre aceşti copii vor dobîndi aripi, vor ajunge piloţi, stăpînii tehnicii aeronautice moderne. Şi aeronautica românească se poate mîndri, pe drept cuvînt, la bilanţ sărbătoresc, cu spectaculoase construcţii moderne – avioane, elicoptere, planoare –, cu perfecţionarea continuă – prin excelentele condiţii de care dispun – a măiestriei zburătorilor şi paraşutiştilor. Izvoarele acestor realizări se află în glorioasele noastre tradiţii. Tradiţii...

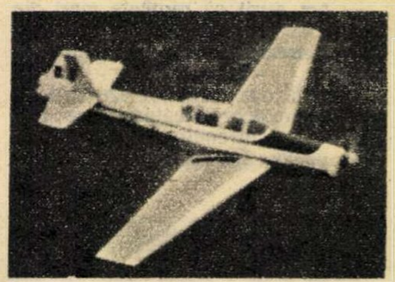

Românii au înscris pagini de aur în istoria aeronauticii mondiale. Visul spre zbor al oamenilor acestor pămînturi a fost punctat cu succese strălucite, care au uimit lumea. Să ne gîndim la Traian Vuia, care a plecat din Lugoj, la Paris, cu planurile unei maşini de zburat în geamantan, iar acolo, cu tot scepticismul Academiei franceze, a inaugurat, la 18 martie 1906, zborul cu un aparat mai greu decît aerul, construit şi pilotat de el; să ne gîndim la Coandă, care cu al său prim aparat de zbor echipat cu turbină pentru propulsie, „Coandă 1910“, a deschis, cu prilejul Salonului aeronautic de la Paris din 1910, era aviaţiei cu reacţie, cu 30 de ani mai devreme decît următoarele realizări; să ne amintim de Vlaicu – „Orel“, cum îl numeau, cu drag, oamenii din Binţinţi. Sînt doar trei exemple dintr-o strălucită cronică.

Aviatorii români au intrat în istorie nu numai prin geniale construcţii, dar şi prin zboruri temerare, care au inaugurat linii aeriene peste paralelele şi meridianele Pămîntului. Este greu de făcut o selecţie a valorilor. Dar chiar şi copiii din cercurile de prieteni ai aviaţiei, din cercurile de aeromodelism le cunosc şi le sînt scumpe. Este vorba de prezenţa românilor pe marile scene aviatice ale lumii: Vlaicu – eroul nostru, „maestoraşul Aurel“, a uimit Europa la concursul de la Aspern, în 1912; Al. Papană a impresionat America prin demonstraţiile sale acrobatice; Smaranda Brăescu a produs o totală uimire prin recordurile ei de salt cu paraşuta de la înălţime (pentru bărbaţi şi femei). Nu pot fi trecute cu vederea marile raiduri ale aviatorilor români pentru deschiderea de noi căi aeriene. Eroii lor: Valentin Bibescu, Gheorghe Bănciulescu (primul pilot din lume cu proteze la ambele picioare), Ionel Ghica, Mihai Pantazi şi alţii.

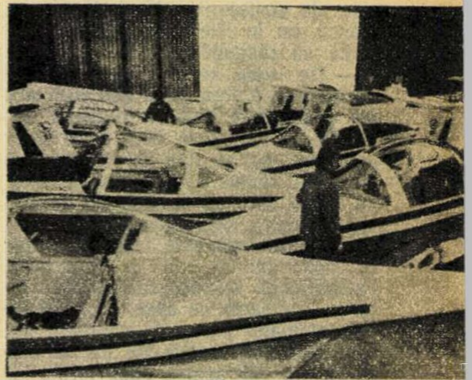

Dar aviaţia românească s-a ridicat, cu adevărat, la nivelul inteligenţei româneşti, al curajului şi măiestriei zburătorilor noştri în ultimii ani. Tehnica aeronautică românească a fost elogiată la cele mai prestigioase saloane aeronautice. Liniile aeriene deservite de aparate cu tricolorul pe „direcţie“ survolează continentele. Piloţii şi paraşutiştii sportivi şi-au înscris numele în cartea de aur a F.A.I. prin succesele obţinute...

...Şi, urmărindu-i pe aceşti „ucenici“ ai văzduhului cu modelele lor zburătoare, parcă-i vedem, ca mîine, la manşele navelor purtînd iniţialele YR – „ambasadorii“ aerieni ai României în lume, cu tricolorul pe ampenaj, şi, de ce nu, urmaşii primului cosmonaut român, cpt.ing. Dumitru Prunariu. Succes, cutezătorilor, spre aripi!

VIOREL TONCEANU

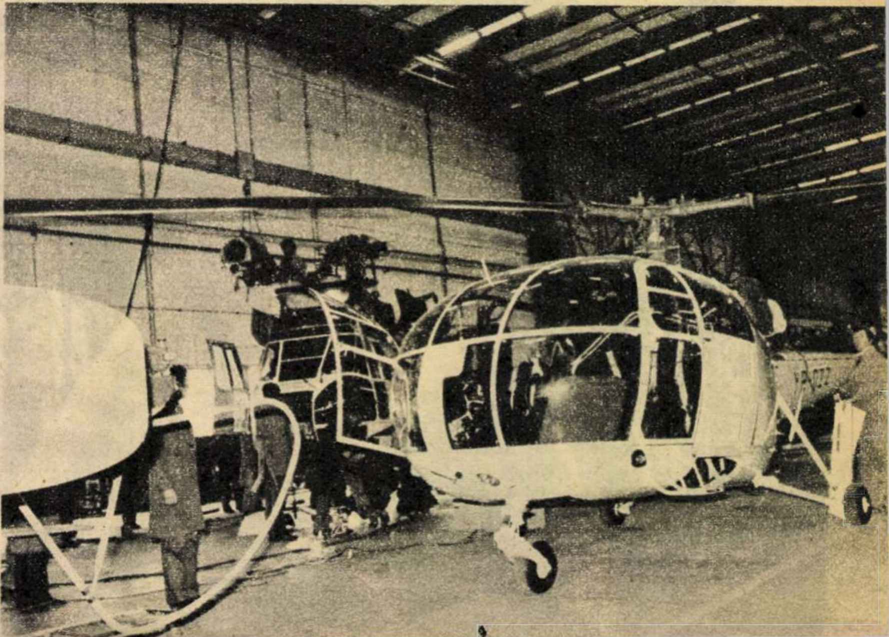

PRIETENII ADEVĂRULUI ȘTIINȚIFIC

ENIGMELE NATURII

Oricine păşeşte pragul Muzeului de istorie naturala „Grigore Antipa" este încîntat de mulţimea formelor animale din diorame şi vitrine. Am adesea ocazia să stau de vorbă cu vizitatorii şi de multe ori sînt plăcut impresionat de interesul pe care aceştia îl arată muzeului nostru. Cei mai pasionaţi şi mai curioşi dintre ei, copiii, pun întrebări la care nu totdeauna e simplu să răspunzi.

Am notat cîteva dintre întrebările tipice ale vizitatorilor de vîrstă pionierească, iar în cele ce urmează voi încerca să răspund la ele.

— De unde se ştie că animalele de odinioară erau chiar aşa cum sînt ele prezentate aici, în muzeu?

- De la animalele care au trăit în urmă cu zeci şi sute de milioane de ani ne-au rămas fie părţi ale scheletului (oase care cu vremea au devenit tari ca piatra, s-au mineralizat), fie învelişuri tari (cum este cazul cochiliilor de melci sau al valvelor de scoici). Paleontologii reuşesc ca, pe baza cîtorva fragmente de oase, să reconstituie animalul întreg. Ei compară oasele sau fragmentele de os, le măsoară, îşi dau seama după forma lor dacă alcătuiau craniul, coloana vertebrală ori scheletul membrelor, stabilesc cu aproximaţie vîrsta animalului. In funcţie de dimensiunile unui os se calculează mărimea osului vecin şi aşa mai departe, din aproape în aproape, după reguli ştiinţifice, se reconstituie tot animalul. Foarte valoroase sînt resturile de dinţi; ele ne arată cum se hrănea animalul, dacă era carnivor sau ierbivor.

Nu toate vieţuitoarele au avut schelet sau învelişuri tari. Cu toate acestea le putem desluşi forma studiind rudele lor care trăiesc astăzi.

— Este adevărat că dinozaurii au fost cele mai mari animale de pe Pămînt şi că elefantul de astăzi pare un pitic în comparaţie cu ei?

- Da, printre dinozauri, care au dominat viaţa în era mezozoică (în urmă cu 150–200 de milioane de ani), s-au aflat şi giganţi, brontozaurii de pildă, ce cîntăreau peste 40 de tone şi măsurau cam 25 de metri lungime. Se pare că dinozaurii puteau să-şi regleze temperatura corpului. Se ştie că reptilele actuale - şerpii, şopîrlele ori crocodilii - nu-şi pot menţine constantă temperatura corpului, spre deosebire de mamifere, care au această capacitate.

— Ce importanţă are acest lucru?

- Reptilele sînt active numai cînd temperatura mediului este suficient de ridicată. Pe vreme rece rămîn amorţite. Mamiferele sînt active în orice condiţii, iată avantajul lor!

— Am auzit că reptilele mari din mezozoic au dispărut din cauza unor cataclisme cosmice. Este adevărat?

- Există mai multe ipoteze în acest sens. Ele „acuză" cataclismele cosmice sau cutremurele, schimbarea axei polilor sau modificarea climei. Cele mai acceptate sînt cele legate de apariţia mamiferelor, mai bine adaptate la mediu (între altele, prin autoreglarea temperaturii corpului) şi care le-au luat locul. O altă ipoteză susţine că plantele cu flori, care şi-au făcut apariţia tot în acele vremuri, erau otrăvitoare pentru dinozaurii ierbivori; dispărînd aceştia, au pierit şi carnivorele care se hrăneau pe seama lor.

Uneori, cunoscînd interesul copiilor faţă de problematica apariţiei omului, îi provoc întrebîndu-i la rîndul meu:

— Copii, voi ştiţi care este cea mai apropiată rudă a omului?

- Maimuţa! Ştim că omul se trage din maimuţă!

— Dar din care maimuţă?

- Păi, din gorilă, cimpanzeu sau urangutan!

- Nu-i chiar aşa. Omul este rudă cu maimuţele. Homo sapiens face parte din ordinul Primatelor (împreună cu maimuţele), clasa Mamiferelor. Dar, în ciuda înrudirii, strămoşul omului nu trebuie căutat printre maimuţele antropoide. El a trăit acum mai bine de 5 milioane de ani! Spre deosebire de maimuţele actuale, strămoşul omului nu era foarte legat de un anumit loc şi mod de viaţă (spunem că nu era specializat) şi a putut să evolueze. Resturile descoperite mai ales în Africa şi Asia au dovedit acest lucru.

— Am văzut în muzeu foarte multe animale. Toate sînt adevărate?

- Cu foarte puţine excepţii (cîteva modele de protozoare, de exemplu), toate animalele din muzeu sînt originale. Se păstrează în borcane cu lichid conservant (alcool sau formol), în stare uscată (bureţi-de-mare, corali, insecte) sau se naturalizează (adică se „împăiază").

— Dar cum au ajuns în muzeu?

- Unele au fost colectate de cercetătorii muzeului, din ţară sau în timpul unor expediţii în străinătate; altele au fost primite de la diferite muzee prin schimb; multe au fost donate de diferiţi specialişti.

— Cînd am trecut pe lîngă vitrina cu sepii şi caracatiţe, ne-aţi spus că Nautilul este o fosilă vie. Ce sînt fosilele vii? Ştiam că fosilele sînt rămăşiţele unor vieţuitoare care au trăit în trecut!

- Termenul de fosile vii desemnează cîteva specii foarte vechi, ai căror reprezentanţi mai trăiesc şi astăzi. Nautilul este ultimul reprezentant al unui grup de moluşte cefalopode larg răspîndite în mări acum 200 de milioane de ani. Latimeria este un peşte ciudat, ale cărui înotătoare pectorale seamănă cu nişte lăbuţe; este urmaşul crosopterigienilor, peşti care populau mările în urmă cu 150 de milioane de ani. Să mai amintim şi peştii dipnoi, care, aşa cum arată şi numele, au respiraţie dublă, acvatică şi aeriană. Şi ei sînt foarte vechi, astăzi supravieţuind doar trei specii, cîte una în America de Sud, Africa şi Australia. Trăiesc în bălţi care seacă în anotimpul secetos, şi atunci respiră aer atmosferic cu ajutorul vezicii înotătoare transformată într-un soi de plămîn. Tot fosile vii sînt şi Limulul, care trăieşte pe coastele americane (în zona Floridei şi a Golfului Mexic) şi seamănă cu un crustaceu, şi Peripatus, un animal mic, găsit în cîteva puncte din emisfera sudică şi care îmbină caractere de vierme şi de artropod (artropodele sînt animale nevertebrate care au picioare articulate: insectele, racii, păianjenii, miriapodele).

Atît pentru astăzi. In curînd, o nouă întîlnire cu lumea atît de interesantă a vieţuitoarelor.

N. GĂLDEAN

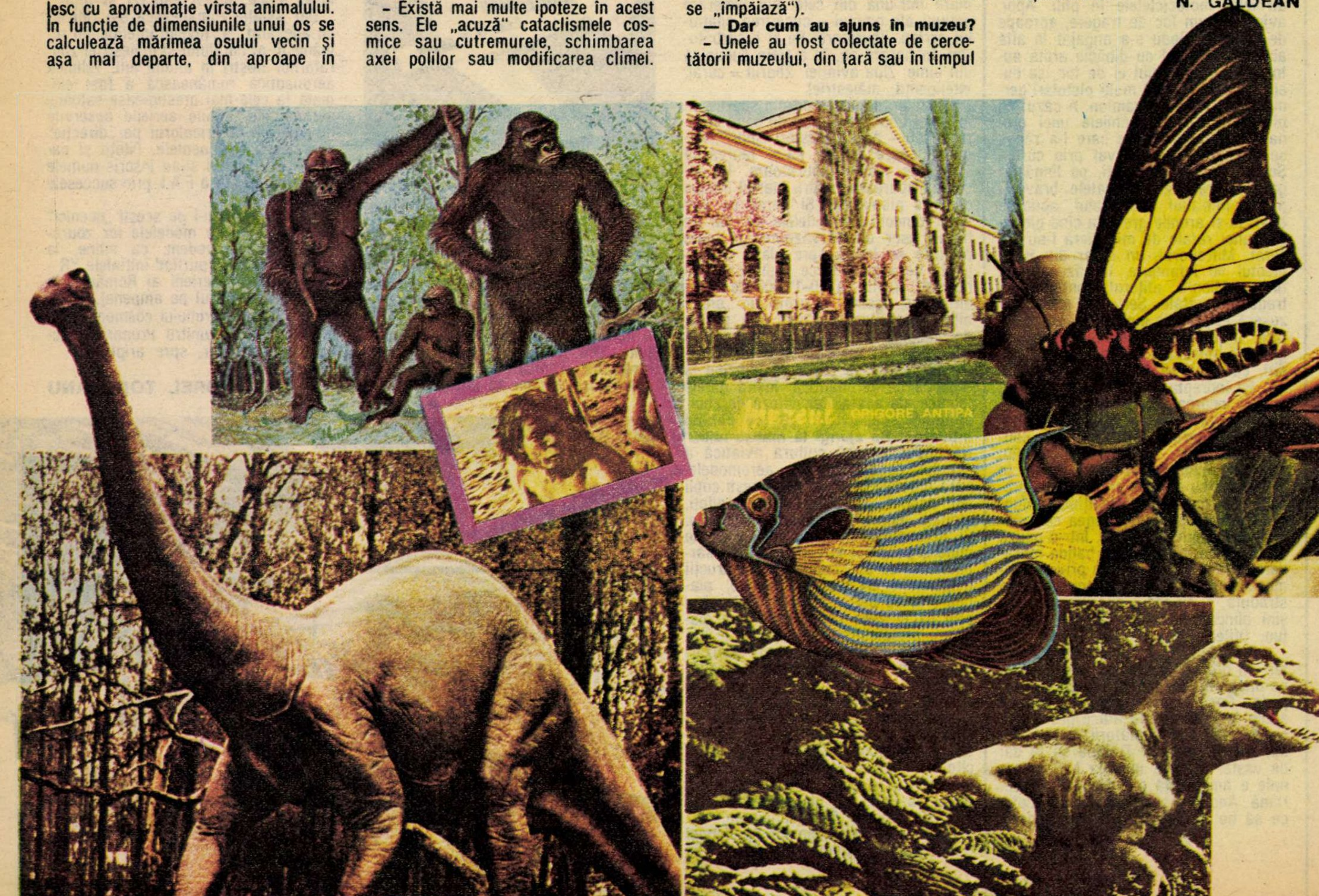

SĂRITURA CALULUI

I	E	U	S	S	L	M
N	P	I	C	N	E	T
R	B	T	E	I	E	U
I	E	M	■	R	E	C
M	T	C	D	S	L	S
T	A	I	C	P	E	M
N	I	E	I	U	U	F

Pornind din pătrățelul însemnat al eșicherului și urmînd drumul calului la șah, veți întîlni în final o maximă a unui cunoscut filozof grec care a trăit între c. 50 — c. 138 era noastră, precum și numele său.

HIPICĂ

(Biverb: 7, 8)

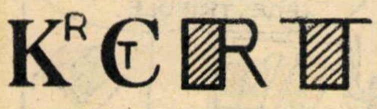

Dezlegare:
CALARET ÎNCERCAT
CA-LA-RE-T-IN-CE-R-CA-T

LA STADION

(Monoverb: 4 — 7)

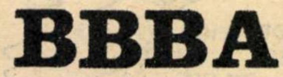

Dezlegare:
TRIBUNĂ TRI-B-UN-A

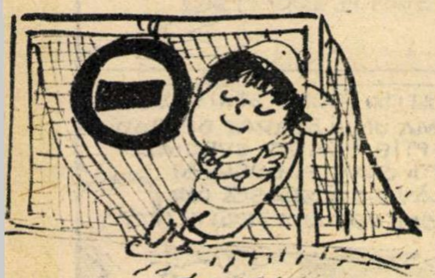

LA ALERGARE

(Monoverb: 2 — 4)

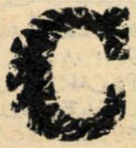

DEZLEGARE:
CROS C-ROS

PESCĂREASCĂ

Criptografie (1, 7, 7, 2, 5)

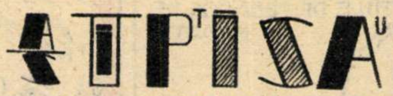

Dezlegare:
A PESCUIT PLATICĂ ȘI ȘALĂU
A-PE-S-CU-I-T-P-LA-T-I-CA-S-A-LA-U

PESCUITUL OPRIT!

PRIMA DEZLEGARE

METAGRAMA

Denumirea metagramei derivă din două cuvinte grecești: meta (după, lîngă, cu) și grama (literă).

Metagrama constă în schimbarea unei litere (indiferent care) dintr-un cuvînt și înlocuirea ei cu o altă literă, în așa fel încît să se obțină un nou cuvînt, cu sens diferit de primul.

Ca enigmă, metagrama se poate prezenta sub trei forme: metagrama ilustrată, metagrama anagramată și metagrama în versuri.

Metagrama se prezintă sub forma unei imagini cît mai clare, care reprezintă noțiunea de bază. Imaginea se va „citi" direct. Tot în prezentare se va adăuga sau nu litera care va apărea în noul cuvînt, acela care constituie soluția jocului.

Titlul sugerează sensul cuvîntului care se va obține prin metagramare, iar cheia este formată din semne X reprezentînd toate literele noțiunii „citite" după imagine, cu excepția aceleia care se va schimba, aceasta fiind notată cu semnul 0.

MECANICĂ
(Metagramă: XX0XXXX)

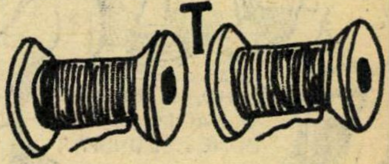

Desenul se citește: MOSOARE. Se înlocuiește litera marcată la cheie prin 0 (respectiv S) cu litera T, prezentă în imagine. Cuvîntul nou obținut este MOTOARE, cuvînt care se încadrează în titlu.

FANTEZIE SPORTIVĂ

(Joc silabic)

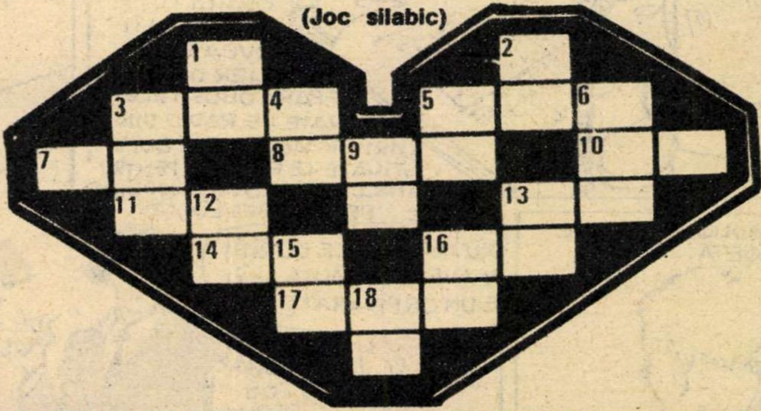

ORIZONTAL: 3) O minge în deplasare de la unul la altul. 5) În dispozitivul de ochire la tir. 7) Aparat de gimnastică. 8) Faima, celebritate. 10) A ieșit pe locul întîi. 11) Greutate. 13) A instala în cantonament. 14) A aplica un tratament cu scopul de a activa circulația sîngelui și a da suplețe mușchilor. 16) A conserva nutrețurile prin fermentare. 17) Rezistentă ca urmare a practicării sportului.

VERTICAL: 1) A se situa pe un loc fruntaș într-o întrecere sportivă. 2) Distanța în metri a unei probe de viteză la alergare. 3) O lovitură evitată la scrimă printr-o contralovitură. 4) Un meci palpitant! 5) Proeminență pe un ax (pl.). 6) Etapă a unei întreceri sportive. 9) Un meci terminat cu scor alb (pl.) 12) Element de propulsare al unor ambarcații sportive. 13) A transporta. 15) Butoi în care se transporta în trecut apa. 16) A deplasa o piesă pe tabla de șah. 18) Asociație sportivă.

Atenție! În casetele grilei se vor inscrie silabe întregi!

GEORGETA DUMITRU

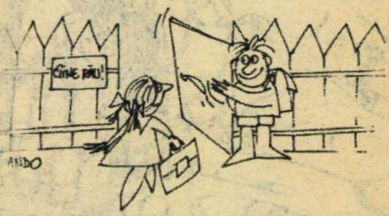

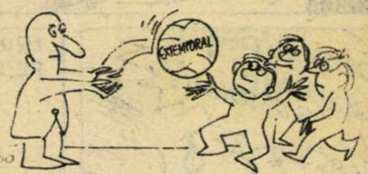

OCTAVIAN ANDRONIC

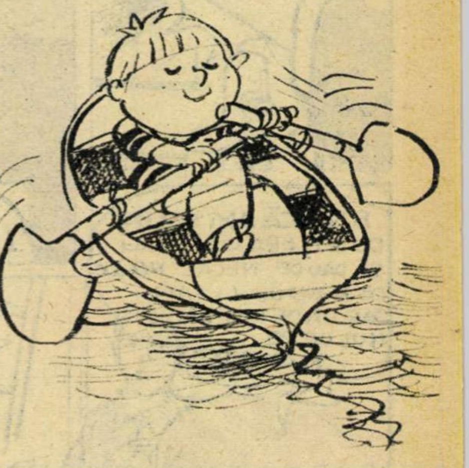

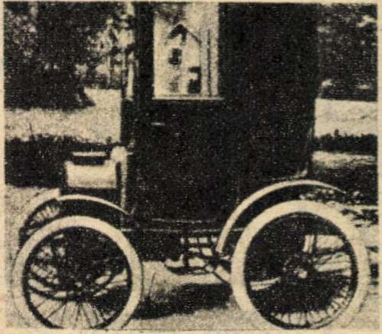

FOTO GHICITOARE

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: HORIA ARAMA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică: EDITH BRUDI

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA. Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: SANDU ALEXANDRU **Desene: PUIU MANU**

OPERAȚIUNEA „CER SENIN”

2

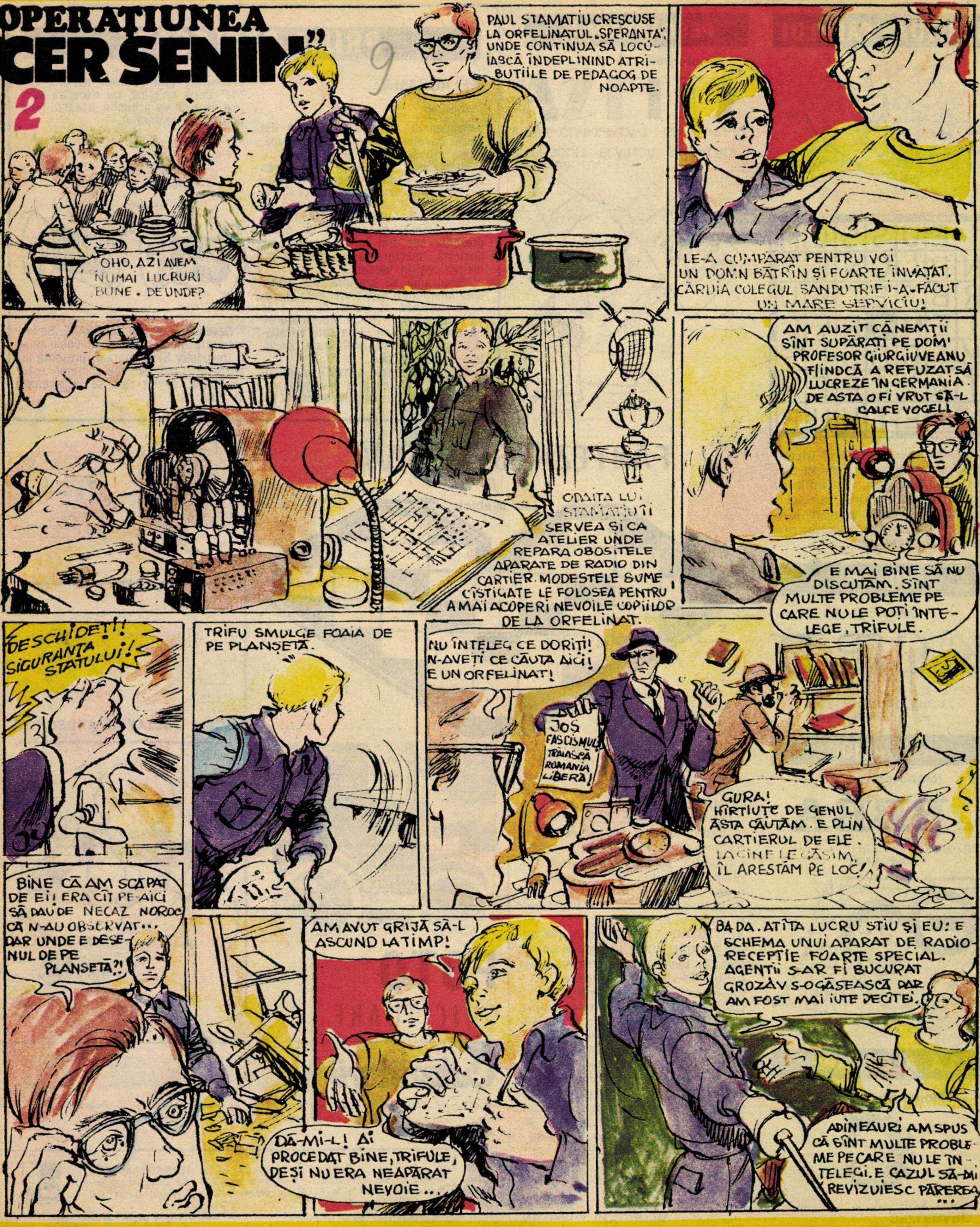
PAUL STAMATIU CRESCUSE LA ORFELINATUL „SPERANȚA”, UNDE CONTINUA SĂ LOCUIASCĂ ÎNDEPLININD ATRIBUȚIILE DE PEDAGOG DE NOAPTE.
OHO, AZI AVEM NUMAI LUCRURI BUNE. DE UNDE?
LE-A CUMPĂRAT PENTRU VOI UN DOMN BĂTRÎN ȘI FOARTE ÎNVĂȚAT, CĂRUIA COLEGUL SANDU TRIF I-A FĂCUT UN MARE SERVICIU!
ODAIȚA LUI STAMATIU ÎI SERVEA ȘI CA ATELIER UNDE REPARA OBOSITELE APARATE DE RADIO DIN CARTIER. MODESTELE SUME CÎȘTIGATE LE FOLOSEA PENTRU A MAI ACOPERI NEVOILE COPIILOR DE LA ORFELINAT.
AM AUZIT CĂ NEMȚII SÎNT SUPĂRAȚI PE DOM' PROFESOR GIURGIUVEANU FIINDCĂ A REFUZAT SĂ LUCREZE ÎN GERMANIA. DE ASTA O FI VRUT SĂ-L CALCE VOGEL!
E MAI BINE SĂ NU DISCUTĂM. SÎNT MULTE PROBLEME PE CARE NU LE POȚI ÎNȚELEGE, TRIFULE.
DESCHIDEȚI!! SIGURANȚA STATULUI!
TRIFU SMULGE FOAIA DE PE PLANȘETĂ.
NU ÎNȚELEG CE DORIȚI! N-AVEȚI CE CĂUTA AICI! E UN ORFELINAT!
JOS FASCISMUL TRĂIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ!
GURA! HÎRTIUȚE DE GENUL ĂSTA CĂUTĂM. E PLIN CARTIERUL DE ELE. LA CINE LE GĂSIM, ÎL ARESTĂM PE LOC!
BINE CĂ AM SCĂPAT DE EI! ERA CÎT PE-AICI SĂ DAU DE NECAZ. NOROC CĂ N-AU OBSERVAT... DAR UNDE E DESENUL DE PE PLANȘETĂ?!
AM AVUT GRIJĂ SĂ-L ASCUND LA TIMP!
DĂ-MI-L! AI PROCEDAT BINE, TRIFULE, DEȘI NU ERA NEAPĂRAT NEVOIE...
BA DA. ATÎTA LUCRU ȘTIU ȘI EU: E SCHEMA UNUI APARAT DE RADIORECEPȚIE FOARTE SPECIAL. AGENȚII S-AR FI BUCURAT GROZAV S-O GĂSEASCĂ, DAR AM FOST MAI IUTE DECÎT EI.
ADINEAURI AM SPUS CĂ SÎNT MULTE PROBLEME PE CARE NU LE ÎNȚELEGI. E CAZUL SĂ-ȚI REVIZUIESC PĂREREA...

(Va urma)

1949-1984

Cutezătorii

25
26

JOI, 28 IUNIE, 1984, ANUL XVIII (NR. 872—873)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

De Ziua Pionierilor — tuturor purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor călduroase felicitări și urări de noi și frumoase succese în pregătirea pentru muncă și viață, pentru viitor!

ADUNĂRI JUBILIARE PRILEJUITE DE ÎMPLINIREA A 35 DE ANI DE LA CREAREA PRIMELOR DETAŞAMENTE DE PIONIERI

Împlinirea a 35 de ani de la crearea primelor detaşamente de pionieri din ţara noastră a fost marcată, în perioada 12—21 iunie, prin adunări jubiliare ce s-au desfăşurat în toate judeţele ţării.

La manifestările organizate cu acest prilej au participat primi-secretari, membri ai birourilor comitetelor judeţene de partid, cadre care au activat în mişcarea revoluţionară de tineret, reprezentanţi ai Uniunii Tineretului Comunist şi ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, cadre didactice, oameni de ştiinţă, artă şi cultură, pionieri.

În cadrul adunărilor, vorbitorii au evidenţiat, cu profundă satisfacţie şi mîndrie patriotică, faptul că toate realizările obţinute în opera de formare a pionierilor şi şcolarilor în spiritul nobilelor idealuri ale socialismului şi comunismului sînt indisolubil legate de contribuţia hotărîtoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, la fundamentarea şi îndrumarea activităţii Organizaţiei Pionierilor, la educarea patriotică, revoluţionară a tinerei generaţii. În cei 35 de ani care au trecut de la crearea sa, cu deosebire în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al partidului, Organizaţia Pionierilor s-a afirmat ca un puternic factor de formare a copiilor pentru muncă şi viaţă, de autentică ucenicie socială şi politică desfăşurată în climatul profundelor transformări revoluţionare petrecute în ţara noastră.

Referindu-se pe larg la direcţiile fundamentale ale activităţii desfăşurate de Organizaţia Pionierilor pentru educarea comunistă a membrilor ei, vorbitorii au arătat că realizările obţinute în formarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste a tinerei generaţii sînt expresia aplicării consecvente a concepţiei profund novatoare, clarvăzătoare, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, potrivit căreia educaţia comunistă, patriotică şi revoluţionară a tineretului înseamnă, în primul rînd, educarea sa prin muncă şi pentru muncă.

S-a subliniat că aniversarea a 35 de ani de la crearea Organizaţiei Pionierilor în acest an jubiliar — cînd întregul nostru popor va sărbători 40 de ani de la victoria Revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă şi va avea loc cel de-al XIII-lea Congres al partidului — ilustrează încă o dată grija şi atenţia pe care partidul şi statul nostru, personal tovarăşul Nicolae Ceauşescu, le acordă creşterii şi educării tinerei generaţii din patria noastră.

Au fost adresate vii mulţumiri tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, pentru grija permanentă şi dragostea cu care înconjoară pe toţi copiii ţării, pentru ca aceştia să se formeze ca patrioţi înflăcăraţi, ca cetăţeni de nădejde ai patriei.

Într-o atmosferă însufleţitoare, participanţii la adunările jubiliare au adresat telegrame tovarăşului Nicolae Ceauşescu în care se exprimă neţărmurita mîndrie a pionierilor, a tuturor copiilor ţării de a fi contemporani cu cea mai glorioasă epocă a patriei noastre, care va intra în istorie ca „Epoca Nicolae Ceauşescu". Împreună cu întregul popor, copiii ţării se angajează să îndeplinească exemplar legămîntul solemn de a urma întotdeauna cuvîntul partidului, exemplul luminos de viaţă şi activitate al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de a face din slujirea devotată a patriei şi partidului suprema lor datorie, de a se afirma, prin fapte, ca patrioţi şi revoluţionari, ca militanţi neobosiţi pentru progresul continuu al scumpei noastre patrii, România socialistă.

NOI NE-AM NĂSCUT ÎN ANII DE LUMINĂ

SUB BOLTA ÎNALTĂ A ANILOR EROICI ÎN CARE NE-AM NĂSCUT, în ţara înaltă a frumuseţii și a demnităţii, în ţara în care a fi copil înseamnă a te bucura de tot ce au creat părinţii și înaintașii tăi, a trăi o copilărie fericită, a-ţi crește și a-ţi împlini cele mai cutezătoare aspiraţii, în România socialistă, patria noastră măreaţă, noi, copiii, ne unim în același glas, în aceeași simţire spunînd: **„Pe pămîntul României/ Ne sînt anii fericiţi/ Ceaușescu și copiii/ Sînt prin dragoste uniţi".**

Mîndri și fericiţi că ne-am născut și creștem în acești ani de glorii, ani în care România a urcat noi culmi sub conducerea partidului comunist, sub conducerea celui mai iubit și mai viteaz dintre fiii poporului român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, simţim cu căldura inimilor noastre de copii cum pretutindeni în ţară ne înconjură dragostea sa, veghea sa, încrederea în noi, în menirea noastră de a fi viitorul însuși al naţiunii.

De la înălţimea victoriilor istorice ale poporului român, obţinute sub conducerea partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, statura visurilor noastre, înaripparea aspiraţiilor fiecăruia dintre noi înseamnă hotărîrea de a ne respecta neabătut legămîntul pionieresc de a răspunde prin fapte dragostei neţărmurite cu care ne înconjură și ne veghează în permanenţă tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, fii minunaţi ai poporului român, cărora noi, copiii patriei, le aducem omagiul profund al vîrstei noastre de lumină.

ÎMPREJURUL NOSTRU CREȘTE ŢARA. Și, odată cu ea, cresc copiii. Și, dincolo de inimile noastre, ale pionierilor și șoimilor patriei, prind viaţă minunate cuvinte rostite în clipe de sărbătoare, cînd gîndul nostru cel mai curat se îndreaptă spre patrie și partid, spre întîiul fiu al patriei, iar cuvintele prind aripi: **„Înfrăţiţi cu bucuria/ Fii ai unui brav popor/ Școala, munca, omenia/ Ne înalţă-n viitor./ Ceaușescu — România/ Ocrotesc copilăria".**

Sîntem mîndri că spre noi se îndreaptă grija statornică a celui mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generaţii, al copiilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, care ne-a investit cu îndatoririle și răspunderile de a fi cei mai tineri revoluţionari – cerîndu-ne să învăţăm, să învăţăm și iar să învăţăm, să legăm strîns învăţătura cu practica, să cunoaștem trecutul de luptă al poporului, comoara de preţ a istoriei naţionale și a limbii române, să ne formăm ca buni patrioţi și revoluţionari pentru a fi constructori de nădejde ai patriei.

Știm că, încă de la nașterea noastră, asupra întîilor noștri pași au ve-

gheat ochii aceştia luminoşi în care se răsfrînge tot azurul patriei, că – pentru ca România să aibă o tînără generaţie viguroasă – s-au făurit minunate condiţii de viaţă şi învăţătură, maternităţi şi grădiniţe, şcoli şi spitale, săli de sport şi instituţii de cultură, milioane de locuinţe sănătoase în care cresc fericiţi cei cinci milioane de copii ai României de azi.

SÎNTEM COPIII UNUI POPOR EROIC. Privim în jurul nostru şi ştim că ocrotirea acestei vîrste fericite este grija supremă a poporului român, a partidului comunist, a conducătorului său şi că nimic nu ne poate umbri copilăria, că drumul nostru spre viitor este larg deschis şi că pe acest drum, între toţi copiii ţării – români, maghiari, germani, de alte naţionalităţi – se stabileşte o trainică frăţie, lumină din lumina frăţiei şi a unităţii întregului nostru popor în jurul partidului, în jurul secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

La şcoala muncii şi a hărniciei creştem în societate, creştem înconjuraţi de realitatea societăţii noastre socialiste, nu înconjuraţi de geamuri de seră, nu cocoloşiţi, ci în ritmurile muncii, în ritmurile construcţiei socialiste, în ritmurile unui învăţămînt modern, chemat să formeze aceşti oameni noi pe măsura timpului nostru, pe măsura viitorului. Tot ce învăţăm noi astăzi are temei în experienţa istorică a poporului român, a umanităţii, iar marile adevăruri ale istoriei, ale literaturii, ale ştiinţelor fundamentale sădesc în noi valori ale patriotismului şi ale umanismului socialist.

Manualele pe care le primim gratuit, învăţămîntul general şi obligatoriu de 10 ani, porţile larg deschise către meserii şi către învăţămîntul superior, către legarea învăţămîntului cu practica, cu viaţa şantierelor, a uzinelor şi a ogoarelor înfloritoare ne dăruie largi perspective devenirii noastre.

Şi aceasta pentru că ocrotind copilăria, patria, partidul, secretarul său general văd în noi tineri care creştem înconjuraţi de dragostea întregului popor pentru a fi cît mai folositori urcuşului neîntrerupt în istorie al acestei naţiuni.

În ritmurile „Cîntării României" sau ale acţiunilor pionereşti „Tot înainte!", „Patrie română, ţară de eroi", pionierii, toţi copiii patriei, adună într-un luminos buchet fapte şi gînduri deosebite închinate patriei.

La orizonturile copilăriei noastre fericite se deschid deopotrivă porţile şcolilor, porţile atelierelor şi laboratoarelor, porţile unor minunate meserii. Şi deopotrivă se deschid porţi de frumuseţe, petrecem minunate vacanţe în expediţii şi tabere, la bunici, în întreceri sportive, în întîlniri cu copiii din alte ţări, trăind, bucurîndu-ne din plin de jocul, cîntecul şi voia bună care sînt dintotdeauna dimensiuni pline de prospeţime ale copilăriei.

Şi ne bucurăm mai ales de climatul de linişte, de pace, de muncă laborioasă în care creştem lipsiţi de griji, bucuroşi de a avea fraţi şi prieteni, bucuroşi de a fi iubiţi, de a fi pregătiţi noi înşine ca la maturitate să predăm aceeaşi minunată ştafetă a generaţiilor.

ÎN PRIMĂVARA PE CARE O TRĂIM, în primăvara patriei, florile copilăriei fericite se adună în cel mai frumos buchet, aducînd în glas cu tara cuvînt de aleasă dragoste, de profund omagiu pentru părintele drag şi stimat care conduce destinele patriei şi care face ca România să fie astăzi o ţară înfloritoare, cu un înalt prestigiu în omenire, ţară cu copii frumoşi, sănătoşi, cu un tineret viguros, temei el însuşi viitorului comunist al României. Viitor luminos – căruia apropiatul Congres al XIII-lea al partidului, care se va desfăşura în acest an, îi va aşeza noi şi viguroase temelii – către împlinirea celor mai scumpe idealuri ale întregului nostru popor.

Cu inima plină de lumina recunoştinţei faţă de partid, faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, faţă de tovarăşa Elena Ceauşescu, pentru copilăria pe care o trăim, pentru minunatele condiţii în care creştem, le încredinţăm încă o dată gîndul nostru ales, frumuseţea şi prospeţimea aspiraţiilor noastre cele mai cutezătoare.

La aniversarea a 35 de ani de la crearea Organizaţiei Pionierilor, răsfoind încă o dată cronica de lumină a vîrstei noastre fericite, întîlnim minunate pagini cînd, în aceşti luminoşi ani, conducătorii iubiţi şi stimaţi s-au aflat printre noi, copiii, ne-au vorbit, ne-au îndemnat cum să muncim şi să învăţăm, ne-au arătat drumul spre viitor.

Sub bolţile înalte ale glorioaselor decenii înscrise în istoria patriei începînd cu Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă din August 1944, ochii noştri întîlnesc cu vie emoţie clipele creării primelor detaşamente de pionieri, apoi treptele în timp ale pionierilor României socialiste.

Iar în inimile noastre, în acest anotimp aniversar, prind glas sentimentele de dragoste şi recunoştinţă, de profund devotament faţă de patrie şi partid, faţă de cei prin a căror grijă părintească trăim, încă de la cea mai fragedă vîrstă, bucurii şi împliniri pe măsura timpului eroic în care ne-am născut.

RAPORT PIONIERESC

1949-1984

MULȚUMIM DIN INIMĂ

În acest an bogat în semnificații pentru întregul nostru popor, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor sărbătoresc cea de-a 35-a aniversare a Organizației Pionierilor cu bucuria și mîndria datoriei împlinite.

Prin întreaga lor activitate ei se pregătesc ca mîine să fie la înălțimea minunatei ștafete a muncii pe care o vor prelua. De aceea membrii fiecărui detașament, ai fiecărei unități se întrec în a învăța cît mai bine, în a munci temeinic și cu folos, în a avea o comportare demnă de cravata roșie cu tricolor. Astfel, nenumărate sînt realizările unităților pionierești din întreaga țară care, acum, la ceas de sărbătoare, sînt raportate cu cinste.

ŞARJA PIONIERILOR

Mîndri de trecutul glorios al meleagurilor natale, pionierii dîmbovițeni s-au afirmat ca buni cunoscători ai istoriei, dornici să găsească și să păstreze valoroasele mărturii ale trecutului. Remarcîndu-se în cadrul ediției de anul trecut al acțiunii-concurs „Patrie română, țară de eroi", tîrgoviștenii au obținut un premiu binemeritat.

De data aceasta, vi-i prezentăm pe pionierii dîmbovițeni „ancorați" în cea mai strictă actualitate: elaborarea din fierul vechi strîns de ei a unei șarje de oțel, în cinstea celei de-a 35-a aniversări a Organizației Pionierilor. Comuniștii, uteciștii de aici au chemat în mod special oaspeți pentru a asista la turnarea „Şarjei pionierilor", cum au ținut dînșii s-o numească. De la Şcoala nr. 1 din Tîrgoviște este prezent întreg detașamentul clasei a VIII-a A. Aceasta pentru faptul că tot în această zi va mai avea loc un eveniment deosebit. În mijlocul muncitorilor din combinat, mai mulți pionieri vor primi carnetul roșu de utecist. Simbolică și emoționantă alăturare a acestor două momente.

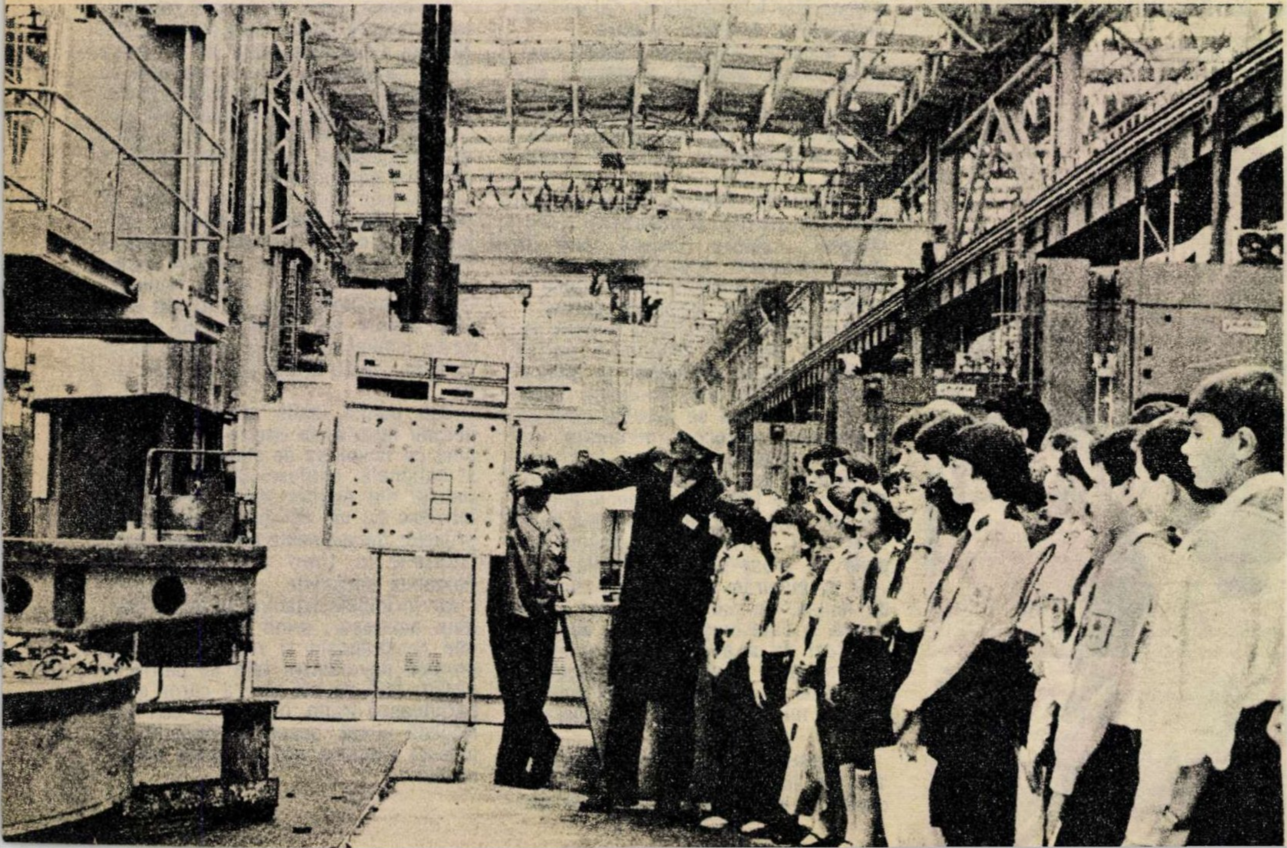

FAPTELE NOASTRE CELE MAI FRUMOASE LE ÎNCHINĂM PATRIEI ȘI PARTIDULUI

„Pămîntul dintre ape" este titlul unui film premiat, realizat de pionierii cineclubului gălățean „Danubius"; „Instalație electrică magnetică pentru vopsitul navelor", și-au intitulat lucrarea, de asemenea premiată, pionierii pasionați de tehnică de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Galați; „Instalație automată pentru irigații care folosește energia electrică", „Dispozitiv pentru transformarea energiei valurilor în energie electrică" și încă multe, foarte multe astfel de lucrări se adaugă în palmaresul succeselor pionierilor din județul Galați. În cele 3 032 de cercuri tehnico-aplicative și științifice care își desfășoară activitatea în școli și în cele 11 case ale pionierilor și șoimilor patriei puse la dispoziție în județ, zeci de mii de copii au posibilitatea să învețe, să creeze, să-și folosească din plin fantezia, să-și dezvolte aptitudinile. Pînă la începutul acestui an, copiii „Pămîntului dintre ape" cuceriseră 120 de premii în creația tehnică și trofeul „Rampa de lansare", peste 150 de premii și mențiuni în domeniul artistic la Festivalul Național „Cîntarea României", locul I pe țară în concursul pentru „Cea mai bună bază sportivă" (Şcoala nr. 8 din Tecuci), premiul special al juriului acordat echipajului de expediționari „Carpidava", ca și atestarea că sînt foarte harnici.

BUCURIILE VÎRSTEI ÎNSORITE

O navă pașnică, luminoasă, care să străbată nestingherită universul: se numește „Zum 2". Așa au vrut pionierii sibieni s-o cheme. Şi chiar dacă acum ea zboară numai în imaginația de copil, este deosebit de valoroasă prin încărcătura sa de gînduri de pace și prietenie cu toți oamenii Terrei, pe care constructorii ei i-au destinat-o.

Asemenea tuturor colegilor lor din țară și sibienii sînt dornici să creeze, se străduiesc să-și înfrumusețeze meleagurile natale, să le aducă un plus de bogăție, de prospețime. Astfel, ei raportează că au plantat în acest an 60 000 de pomi, îngrijesc pajiști și parcuri, iar de curînd au participat la amenajarea unui nou sat de vacanță la Ocna Sibiului, care va găzdui și primi oaspeții în această vacanță. Recunoscuți și ca buni organizatori ai timpului liber, ai vacanțelor, pionierii sibieni se pot mîndri cu frumoase rezultate în sport – 144 de asociații sportive, cu 69 492 membri; 840 de cercuri

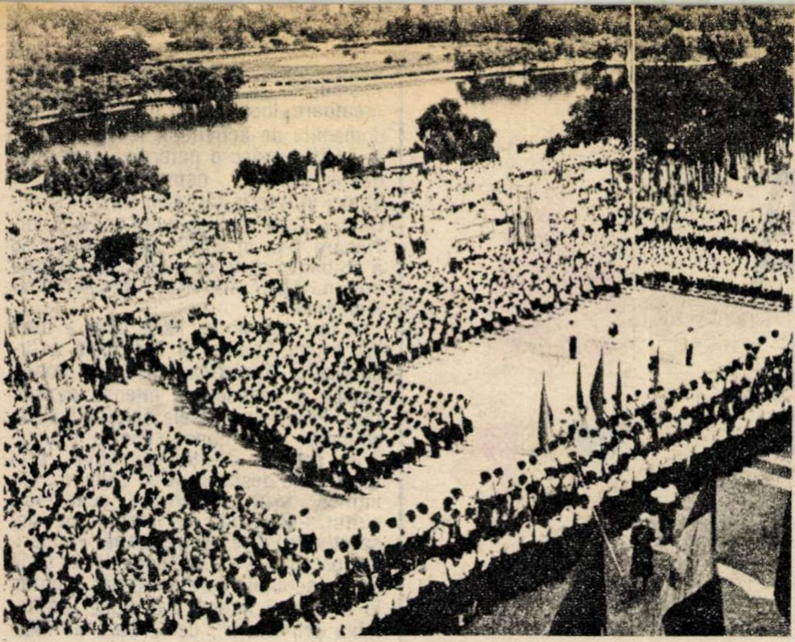

PARTIDULUI

sportive cu 9 304 participanți; trofeul „Busola de argint", obținut de echipajul de expediționari „Hercules", unul dintre cele 81 din județ; campioni republicani la tenis, înot etc. Bunul lor renume de sportivi, de gazde primitoare, ca și de deținători ai unor frumoase și dotate baze sportive a atras, anul acesta, la cea de-a II-a ediție a acțiunii „Cibinium", echipaje din nouă județe ale țării.

„De la o generație la alta" (tradițional festival folcloric), „Cîntăm copilăria fericită" (spectacole artistice cu cele mai bune formații), „Ani de glorii – ani de lumină" (dezbateri, simpozioane) sînt numai cîteva dintre genericele sub care, în aceste zile, se desfășoară ample acțiuni pionierești. Prin toate acestea – alăturate frumoaselor rezultate obținute la învățătură și în muncă – purtătorii cravatelor roșii cu tricolor vor să-și exprime recunoștința și dragostea lor fierbinte față de partid, care le veghează anii însoriți ai copilăriei.

„SÎNTEM PRIMĂVARA ȚĂRII"...

...este o frumoasă metaforă adesea folosită de pionierii din județul Arad atunci cînd organizează spectacole de amploare (cum au fost cel de la Școala nr. 2, nr. 19, și Școala din Beliu), expoziții de artă fotografică (la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pecica) sau pasionante concursuri sportive (în comuna Felnac, întreceri sportive dotate cu Cupa „Celei de-a 35-a aniversări a creării Organizației Pionierilor"), ca și în atîtea alte activități.

Numărîndu-se, de mai mulți ani, printre județele cu cei mai numeroși pionieri fruntași la învățătură, în acest an școlar cu toții s-au ambiționat și mai mult. Este modul concret de a răspunde condițiilor minunate pe care partidul le-a creat în vederea formării lor ca viitori oameni. Pentru odihna binemeritată din această vară, de pildă, încă alte sate de vacanță se vor da în folosință. Cum este cel de la Moneasa sau, prin extindere, cel de la Socodor.

AUTORI, COPIII

Așa este intitulat concursul de creație literară și plastică ajuns la a IX-a ediție, organizat de pionierii ieșeni și la care anul acesta au participat pionieri din 23 de județe ale țării. Același generic l-am putea atribui și altor frumoase inițiative aparținînd ieșenilor. De pildă, activității „Prietenii muzeelor", îndrumată cu competență de specialiști ai Complexului muzeistic din Iași. Astfel, ei s-au pregătit, ca într-o adevărată școală, să fie – în cele 17 muzee și case memoriale din județ – ghizi pricepuți și bine documentați. La Iași, la Ruginoasa, la Mircești și în atîtea alte localități de rezonanță istorică sau culturală îi întîlnim dornici să-și folosească bogăția de cunoștințe acumulate. De altfel, activitățile prin care se cultivă dragostea pentru istorie, pentru trecutul de luptă al poporului sînt numeroase. La loc de seamă se află simpozionul intitulat „Ani de luptă, ani de biruință sub flamura partidului" – organizat de membrii celor 288 de cercuri de dezbateri politico-ideologice. De data aceasta, simpozionul are o semnificație deosebită, desfășurîndu-se în anul aniversării a 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944.

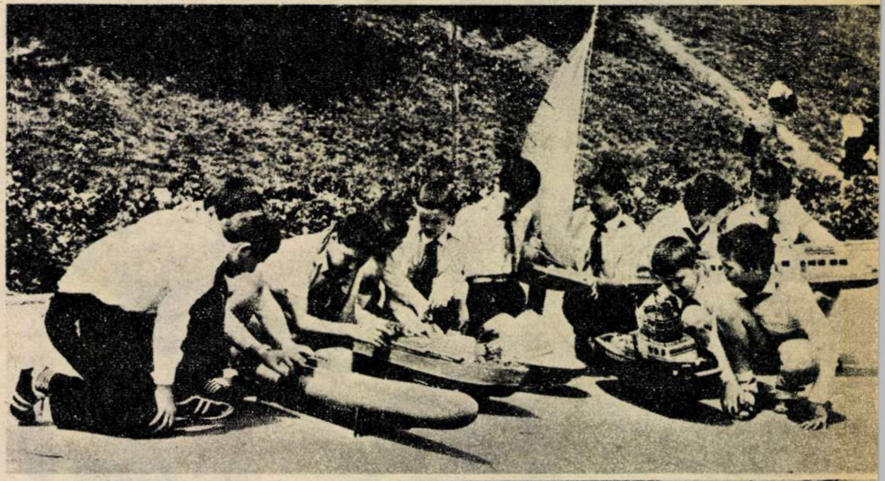

Școli mari, frumoase, luminoase, dotate modern; case ale pionierilor și șoimilor patriei oferind posibilități de desfășurare a multiple și diverse activități, tabere, sate de vacanță sînt asigurate copiilor prin grija partidului pentru a crește sănătoși, viguroși, cît mai bine pregătiți pentru viață, pentru societatea noastră socialistă.

ELENA MĂNESCU

ORGANIZAȚIA PIONIERILOR–

ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI REVOLUȚIONARE A COPIILOR

TOT ÎNAINTE!

In acest an, atît de bogat în evenimente de rezonanță istorică – cînd aniversăm 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și cînd își va desfășura lucrările marele forum al comuniștilor, Congresul al XIII-lea al partidului, care va deschide noi și strălucite perspective înaintării patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație – cea mai tînără generație a țării, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor, sărbătoresc trei decenii și jumătate de la crearea Organizației Pionierilor.

Sentimentul fierbinte al iubirii față de patrie și partid, dorința de a-și mobiliza energiile spre a învăța cît mai bine și a se pregăti cît mai temeinic pentru viitor, de a crește în dragoste de muncă și a fi harnic, cinstit și curajos, au înaripat gîndul și fapta a milioane de copii care au devenit pionieri de-a lungul celor 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor.

Sub conducerea partidului, Organizația Pionierilor a desfășurat în rîndurile a milioane de copii ai țării o bogată activitate, contribuind la educarea lor patriotică, revoluționară, participînd la formarea unor oameni cu înalte calități morale. Este o mare mîndrie să ne amintim că din Organizația Pionierilor au făcut parte milioane de cetățeni ai patriei pe care îi întîlnim astăzi muncind cu pricepere și dăruire în industrie, în agricultură, pe marile șantiere și în alte domenii de activitate pentru continua înflorire a patriei socialiste, pentru ridicarea ei pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație.

Congresul al IX-lea al partidului, consfințind victoria socialismului în țara noastra, a marcat trecerea la o nouă etapă, caracterizată prin dinamismul și puternica ei efervescență creatoare. Începînd cu anul 1965, toate domeniile de activitate, toate domeniile vieții cunosc o puternică și permanentă înflorire, nemaiîntîlnită pînă atunci în istoria țării. Au crescut și cerințele față de educația pionierilor. Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1966 a stabilit o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii activității Organizației Pionierilor.

- Din noiembrie 1966, cînd a avut loc prima Conferință Națională a Organizației Pionierilor, mișcarea pionierească a cunoscut o intensă dezvoltare. Prin numeroasele sale acțiuni de educație prin muncă, pentru muncă, prin acțiuni politico-educative, prin activitățile desfășurate în cercurile științifice, prin numeroase concursuri cultural-artistice și ample acțiuni sportiv-turistice, Organizația Pionierilor pregătește fii de nădejde ai țării. Dintre acțiunile care au urmat amintim în domeniul muncii patriotice „Săptămîna primăverii", declanșată în 1968, și care, amplificată an de an, a antrenat milioane de pionieri și școlari la plantarea de pomi și flori, la înfrumusețarea orașelor și satelor țării. În domeniul creației tehnico-științifice, tot în 1968, revista „Cutezătorii" a inițiat concursul de creație tehnico-științifică „Minitehnicus" (azi „Start spre viitor"). O altă acțiune care mobilizează în fiecare vară mii și mii de copii – Expedițiile „Cutezătorii" – își face debutul în anul 1969.

- Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări, în anul 1969, Organizația Pionierilor a fost decorată cu Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România", clasa I.

- La Congresul al X-lea al partidului, Organizația Pionierilor s-a angajat să realizeze tot mai mult pentru formarea social-politică, cetățenească, în spirit comunist a pionierilor și școlarilor. Au fost luate măsuri pentru adîncirea democrației pionierești, pentru creșterea rolului pionierilor în inițierea și desfășurarea acțiunilor. Extinderea activităților tehnico-aplicative pionierești a dus la o mai mare apropiere a copiilor de munca productivă din industrie și agricultură.

- În octombrie 1971 își desfășoară lucrările cea de-a II-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor. În pregătirea Conferinței au avut loc, pentru prima dată, și secțiuni ale pionierilor la nivel orășenesc, municipal și județean.

- Conferința Națională a fost onorată de prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu. De o mare valoare teoretică și practică, expunerea secretarului general al partidului a trasat noi direcții de dezvoltare a educației pionierești. La indicația secretarului general al partidului, președinții Consiliilor Organizației Pionierilor de la toate nivelurile au locțiitori aleși în fiecare an din rîndul pionierilor și anual se organizează forumuri pionierești la nivelurile județean și național. Printr-o hotărîre a celei de-a II-a Conferințe Naționale, primirea școlarilor în organizație începe de la 7 ani. În 1971, pe lîngă Consiliul Național al Organizației Pionierilor a luat ființă Comitetul Național pentru UNICEF.

- Urmînd indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, în vara anului 1972 își desfășoară lucrările, pentru prima oară, forumurile județene, iar la Breaza, județul Prahova, are loc primul Forum Național. În 1973, cel de-al II-lea Forum Național are loc la Livada, județul Satu Mare.

- 15 iunie 1974. În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, are loc inaugurarea expoziției „Mulțumim din inimă partidului", manifestare consacrată sărbătoririi celei de-a 25-a aniversări a Organizației Pionierilor. Locul desfășurării acestei importante manifestări a fost Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. Așa cum atestă însuși titlul ei, expoziția a reprezentat o expresie a dragostei și recunoștinței fierbinți a copiilor față de partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru grija părintească cu care sînt înconjurați.

Cu dragoste de părinte, tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a adresat pionierilor și școlarilor țării mobilizatoare îndemnuri de a-și însuși cele mai înaintate cunoștințe din toate domeniile de activitate.

- În următorii doi ani – 1974 și 1975 –, forumurile naționale se desfășoară la Cîmpulung Moldovenesc și la Reșița. Participanții la cel de-al III-lea Forum Național al pionierilor, de la Cîmpulung Moldovenesc cheamă pe toți pionierii și școlarii țării la înfăptuirea în spirit revoluționar a unui amplu Program de educație prin muncă și pentru muncă. La Reșița, în vara anului 1975, pionierii adoptă în cel de-al IV-lea Forum Național „Codul etic al pionierului".

- Un eveniment trăit de pionierii țării cu puternică intensitate a avut loc în toamna anului 1975, cu prilejul celei de-a III-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor. Alături de uteciști și membri ai U.A.S.C.R., pionierii au trăit marea bucurie de a-l avea în mijlocul lor și a-l asculta pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului. În ședința festivă de deschidere a Congresului al X-lea al U.T.C., a Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. și a celei de-a III-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a adresat tineretului, îndemnînd tînăra generație să participe cu tot elanul său tineresc la înfăptuirea Programului partidului.

- În 1976, cel de-al V-lea Forum Național al pionierilor are loc la Galați, sub genericul „Crestem odată cu țara"

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, are loc la 18 iunie 1977, în Capitală, un amplu spectacol dedicat Zilei pionierilor. Cea mai tînără generație a țării aduce un fierbinte omagiu partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, exprimînd sentimentele de dragoste și fierbinte recunoștință pentru condițiile minunate create tuturor copiilor țării, de a învăța, de a se pregăti pentru muncă și viață, de a se bucura de o copilărie fericită.

- În vara anului 1977, cel de-al VI-lea Forum Național al pionierilor are loc la Colibași – moderna citadelă a autoturismului românesc – sub deviza „Spre comunism, pășim cutezători". Anul următor, 1978, cei peste 400 de pionieri delegați la cel de-al VII-lea Forum Național se întîlnesc la București, în incinta Platformei industriale Măgurele. Lucrările forumului se desfășoară sub genericul „Învățăm, muncim și trăim în chip comunist".

- Pentru pionierii patriei, anul 1979 este un an deosebit de bogat în semnificații. În întreaga lume acest an este marcat ca „Anul Internațional al Copilului". Hotărîrea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la acțiunile organizate în România în cadrul Anului Internațional al Copilului subliniază încă o dată grija statornică a conducerii partidului pentru creșterea și educarea copiilor, a tinerei generații, hotărîrea de a le asigura condiții tot mai bune de viață și învățătură. Anul Internațional al Copilului a coincis cu anul celei de-a 30-a aniversări a Organizației Pionierilor, fapt care a imprimat activităților educative o pondere sporită.

8 MAI 1921
CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

La aniversarea Organizației Pionierilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat un mesaj tuturor pionierilor și școlarilor țării.

În ziua de 22 iunie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a participat la ampla manifestare jubiliară prilejuită de cea de-a 30-a aniversare a Organizației Pionierilor, de Ziua Pionierilor și Anul Internațional al Copilului. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au inaugurat cu acest prilej lucrările la viitorul Centru de educație și cultură al pionierilor și copiilor, punînd prima cupă de beton la temelia Casei Centrale a pionierilor și șoimilor patriei. Secretarul general al partidului a dezvelit, de asemenea, placa inaugurală a lucrărilor noului obiectiv. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au fost invitați apoi să planteze la intrarea în Parcul copilului un stejar care crește peste ani ca o mărturie vie a prezenței permanente a secretarului general al partidului în mijlocul copiilor, al întregului nostru popor.

Un alt moment de neuitat trăit de pionierii români și copiii din alte țări ale lumii l-a constituit întîlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu în stațiunea Neptun cu un grup de participanți la Festivalul internațional „Copiii lumii doresc pacea", desfășurat la Năvodari. La scurt timp au loc la Mangalia lucrările celui de-al VIII-lea Forum Național, desfășurat sub deviza „De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară".

- Anul 1980 este anul celei de-a IV-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor. În cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea lucrărilor Forumului tinerei generații este apreciată contribuția întregului tineret la marile înfăptuiri ale patriei. În perioada care a urmat celei de-a IV-a Conferințe Naționale s-au intensificat acțiunile de creație tehnică pionierească, cele artistice și de educație estetică din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României". Se declanșează ampla acțiune de educație patriotică „Tot înainte", a cărei primă ediție are loc în anul 1981, dedicată împlinirii a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român.

- În vara anului 1981, Brașovul a fost gazda celui de-al IX-lea Forum Național, desfășurat sub deviza „Urmînd exemplul comuniștilor, tot înainte!"

- La 14 noiembrie 1981 a avut loc la București un grandios marș organizat de Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România și Organizația Pionierilor sub deviza „Tineretul României dorește pacea". Printre participanți din întreaga țară s-au aflat și numeroși pionieri, care, alături de toți cei prezenți, și-au exprimat voința fermă de a trăi într-o lume a păcii.

- Numeroase acțiuni sînt dedicate, în anul 1982, împlinirii a 60 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist. Pe prim plan se află, ca exemplu al devotamentului și abnegației în activitatea revoluționară, eroica viață și luptă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, aportul său esențial în dezvoltarea Uniunii Tineretului Comunist, la călirea acesteia în lupta revoluționară, în slujba clasei muncitoare și a idealurilor partidului comunist.

- În vara anului 1982, la Năvodari, a avut loc prima ediție a Festivalului cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și partidului" și cea de-a V-a ediție a Festivalului „Copiii lumii doresc pacea". Sub genericul „Creștem cutezători sub flamuri tricolore", a avut loc la Timișoara cel de-al X-lea Forum Național al pionierilor.

- Anul școlar 1982–1983 debutează cu hotărîrea pionierilor de a obține rezultate tot mai bune la învățătură și în acțiunile pionierești. Un număr sporit de pionieri participă la concursul „Start spre viitor". De o participare entuziastă a milioanelor de copii ai țării se bucură acțiunea „Tot înainte", acțiunea „Patrie română, țară de eroi", declanșată în decembrie 1982, concursurile din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României" și competiției naționale „Daciada".

- Cu prilejul zilei de 1 Iunie 1983, tovarășul Nicolae Ceaușescu adresează un emoționant Mesaj de pace tuturor copiilor patriei, întregului nostru tineret, tuturor copiilor lumii. Documentul dă glas dorinței de pace a României socialiste și cheamă pe toți cei ce iubesc viața, copiii, lumea, să militeze ferm pentru pace și colaborare, pentru o lume a bunăstării și fericirii. În aceeași zi, Adunarea copiilor din Capitală și din toate județele țării organizată în cinstea Zilei Internaționale a Copilului, adresează tovarășului Nicolae Ceaușescu o scrisoare în care sînt exprimate angajarea profundă a celor mai tineri cetățeni ai țării față de politica internă și externă a partidului, recunoștința profundă a pionierilor și șoimilor patriei pentru efortul continuu al președintelui României de a asigura țării noastre, planetei întregi, pacea, bunul cel mai de preț al omenirii.

- În vara anului 1983, Forumul Național al pionierilor își desfășoară lucrările la Iași, sub deviza „În țara păcii, spre comunism înaintăm".

- Luna noiembrie a aceluiași an este marcată în întreaga țară și la București de numeroase mitinguri pentru pace ale copiilor și tineretului, manifestări la care Organizația Pionierilor este, ca întotdeauna, alături de Uniunea Tineretului Comunist. La marea manifestare desfășurată la București sub deviza „Tineretul României dorește pacea" s-au aflat și numeroși pionieri.

- În acest an, anul aniversării Organizației Pionierilor, pionierii patriei își mobilizează energiile pentru a întîmpina cele două mari evenimente din viața țării – Ziua de 23 August și Congresul al XIII-lea al partidului – cu un bilanț cît mai rodnic la învățătură, cu rezultate cît mai bogate în activitățile pionierești. Succesele acțiunii „Tot înainte" sînt dedicate de pionierii țării celor două mari evenimente istorice. Astfel ei răspund prin fapte dragostei și grijii părintești cu care sînt înconjurați de către partid, aducînd un fierbinte omagiu al recunoștinței lor tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu pentru condițiile minunate create celei mai tinere generații a țării de a crește și a se pregăti temeinic pentru viitor, ca tineri revoluționari, ca viitori cetățeni de nădejde ai patriei, constructori ai socialismului și comunismului în România.

ȘOIMII PATRIEI

PRIETENII NOȘTRI CEI MAI TINERI

Mici încă de ani, dar vrednici, șoimii patriei simbolizează cu candoare anii cei mai tineri ai copilăriei. Marea aniversare pe care țara și poporul nostru o întîmpină – sărbătoarea actului istoric de la 23 August și Congresul al XIII-lea al partidului – i-a îndemnat și pe șoimii patriei de pe meleagurile prahovene să fie mai activi ca oricînd. La concursul de interpretare artistică „Copiii cîntă patria și partidul“ au participat toți șoimii patriei din școli, iar de la grădinițe, cei din grupele mari, după cum și cei mai talentați din grupele mijlocii. Să-i amintim pe mult aplaudații șoimi ai patriei din corul de la Plopeni, dirijat de profesorul Gheorghe Petrovan, interpreți ai unui repertoriu în mare parte original. În expozițiile județene „Ce pot face două mîini dibace“ și „Șoimii patriei omagiază patria și partidul“ s-au aflat în acest an lucrări valoroase, mai frumoase și mai bogate la număr. Printre creatorii admirați s-au aflat șoimii patriei pictori de la casele pionierilor și șoimilor patriei din Cîmpina și Sinaia, care au adus în desenele lor multă culoare și foarte multă lumină. Despre șoimii patriei care învață la Școala nr. 31 ni s-a relatat că sînt copii minunați, de aceea am dorit să-i cunoaștem mai de aproape.

Învățăm, învățăm, învățăm

Tudor Alex, din clasa I A ne spune că „noi am declarat război notelor mai mici de 7 și în castelul nostru (clasa lor devenise, așadar, un castel ca în poveste) aceste note nu au ce să caute“. O adunare foarte interesantă, organizată cu ajutorul pionierilor comandanți instructori, a avut tema: „Învățăm, învățăm, învățăm“. La sfîrșitul acestui an școlar, notele mici și-au recunoscut ca atare neputința. Cei care le-au învins sînt șoimii patriei din clasele I. La primirea cravatei roșii cu tricolor ei se vor mîndri cu rezultate cît mai frumoase.

Au venit pionierii!

În recreații, cînd vin să-i viziteze pe micii lor prieteni, copiii din ciclul gimnazial înregistrează cu un zîmbet vestea dată în clasă de cîte un „curier“ rapid: „Au venit pionierii!“ Pionierii comandanți instructori și ajutoarele lor, Valeria Șerban, Fabiola Marin, Raluca Slămnescu, Simona Nicolae, Cătălina Georgescu, Oana Popa și alții, sînt mereu prezenți printre șoimii patriei. Ei au organizat pentru micii lor prieteni, care în viitorul an școlar vor primi cravata roșie cu tricolor, activități de cunoaștere a însemnelor pionierești, a drepturilor și îndatoririlor pionierești, de prețuire a rechizitelor școlare, i-au învățat cîntece și poezii și tot ei soluționează confecționarea de podoabe pentru tradiționala „Serbare a Abecedarului“. Nu de mult au inițiat un concurs de desene pe asfalt, pe care l-au intitulat „Copiii lumii doresc pacea“. Juriul pionieresc (Raluca Slămnescu, Valeria Șerban, Alexandru Chiciu, Leonte Radu și Monica Nicolescu) a rămas „uluit“ – potrivit mărturisirii Ralucăi – de minunatele desene realizate de șoimii patriei și au fost „nevoiți“ să acorde... 16 note de 10 și numai 4 note de 9!

Laureații

Tot în acest an s-au afirmat în școală interpreți foarte talentați, în vîrstă de șase-șapte ani. Printre ei se află cei din formația de teatru a clasei I A, care a obținut locul I pe municipiu, cu piesa „Prietenii noștri“. Șoimii patriei Claudia Sima și Daniel Florea au obținut premiile speciale ale juriului pentru interpretare.

– Ai mai jucat într-o piesă de teatru, Claudia?

– Pînă acum nu, a fost prima oară...

Deși debutantă (firește, la vîrsta ei), Claudia nu are deloc trac, și prezintă in fața noastră o scenă, cu multă expresivitate și dezinvoltură. Îi rugăm și pe cei 17 băieți de clasa I ai grupului vocal laureat să ne cînte piesa lor de succes „Țara noastră“, iar pe Emil Gligor să ne recite poezia „Dor de țară“. Emil ne mărturisește emoționat că a recitat poezia și la locul de muncă al părinților, cu prilejul zilei de 1 Iunie.

„Are tata meșter mare“

Mihai Ciprian a dovedit că este „mare meșter mare“ – mărturie stă trofeul obținut, locul I pe municipiu la proba de modelaj a concursului „Are tata meșter mare“. Mihăiță e foarte talentat și la desen. La modelaj, el a făcut să răsară, din mînuțele sale măiestre, fructe pîrguite, mere, pere, cireșe, nuci, gutui și struguri... din plastilină!

Așa dorește Mihăiță să înfățișeze roadele îmbelșugate ale livezilor și podgoriilor țării în reușitele lui modelaje.

...Și toate roadele activității atît de vii ale șoimilor patriei se adună, în acest an, într-un buchet însorit. Sînt dovezi luminoase ale bucuriei și încrederii cu care își trăiesc vîrsta fericită, ferită de griji, în sînul organizației lor.

MARGARETA MICU

TREPTE

ALE TINEREȚII REVOLUȚIONARE

O mie de cravate roșii cu tricolor strălucesc în raza soarelui de iunie, o mie de glasuri tinerești însoțesc în acordurile Imnului de Stat solemna înălțare pe catarg a drapelului scump al patriei. În această zi, tradiționalul ceremonial pionieresc precede unui eveniment de două ori simbolic și sărbătoresc. Pentru că chiar acum, în preajma aniversării dragi tuturor purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor – împlinirea a 35 de luminoase primăveri de la crearea Organizației Pionierilor –, o sută de absolvenți ai claselor a VIII-a de la **Școala nr. 199** din **Capitală** trăiesc clipa de înaltă emoție și de mîndrie totodată a încununării faptelor de muncă, de învățătură adunate în rodnicul bilanț al celor șapte ani de pionierie. Ele, faptele de pînă acum și faptele prezentului, sînt garanția certă a viitorului spre care ei pășesc cu simțămîntul tinereții angajante, al marilor răspunderi ce le incumbă laolaltă și fiecăruia în parte în cadrul organizației revoluționare a tineretului.

În chip firesc și emoțiile ieșirii din pionierat sînt preludiul momentelor frumoase care îi așteptau peste cîteva zile, cînd, potrivit unei frumoase tradiții statornicite în unitatea Școlii nr. 199, carnetul roșu de utecist avea să le fie înmînat în mijlocul tinerilor muncitori comuniști de la Întreprinderea Optica română.

Cu obrajii de purpură, ca și purpuriul cravatei, **Raluca Iliescu,** din clasa a VIII-a A, vorbește din retrospectiva altor... emoții – cele trăite în acel octombrie de acum șapte ani, cînd a devenit pionieră. „De-atunci simbolul acesta scump al organizației noastre m-a însoțit zi de zi, mi-a fost prieten și imbold la învățătură, în comportare și în întreaga activitate pionierească. În clasa a V-a, cînd am rostit și am semnat solemnul „Legămînt al pionierului“, am înțeles că îndatoriri și răspunderi și mai mari îmi revin în cadrul vieții noastre de organizație. Dar iată că un drum de împliniri se încheie iar, ele sînt chezășie pentru această nouă treaptă a devenirii revoluționare, a formării noastre ca viitori comuniști de nădejde ai patriei“.

Timp de șapte ani, **Ioana Barac** (din clasa a VIII-a A) a fost o foarte energică și întreprinzătoare comandantă de detașament. Dar ea s-a dovedit și o admirabilă colegă. **Roxana Stan** (colega ei de bancă) recunoaște că de foarte multe ori Ioana a fost aceea care i-a insuflat curaj și încredere în forțele proprii.

Pregătindu-se să devină uteciști și studiind Statutul organizației, fiecare dintre cei o sută de pionieri a înțeles ce mari răspunderi și îndatoriri însumează și impun calitatea și cinstea de membru al Uniunii Tineretului Comunist. Fiecare și-a făcut un exigent examen de conștiință, de autoapreciere. „A sosit momentul celui mai important examen din viața mea de pionieră! Un examen al prezentului și al viitorului totodată“ – recunoștea cu simțămîntul acestui angajant moment al primirii în U.T.C. **Livia Gavril,** comandanta detașamentului clasei a VIII-a B. Dovadă că l-a trecut cu brio e însuși faptul că a și devenit utecistă.

Ce năzuințe îl însuflețesc pe **Octavian Marinescu** acum, la primirea în U.T.C.? Ar vrea să semene acelor tineri muncitori întîlniți la Întreprinderea „Electroaparataj“, unde și-a desfășurat activitatea ca membru al cercului uzinal de electrotehnică. „Sînt tineri bine pregătiți profesional, tineri entuziaști care zi de zi muncesc la cotele înalte ale pasiunii și dăruirii“. Iată de ce și opțiunea lui pentru viitoarea meserie (va urma Liceul de electrotehnică) a avut ca imbold exemplul acestor tineri, cărora năzuiește să le fie peste cîțiva ani coleg de muncă. **Gabriel Penescu,** rememorînd file din cronica bogată a activităților pionierești, aprecia ca printre cele mai instructive acțiuni privitoare la orientarea profesională vizitele la locurile de muncă ale părinților, ale fraților mai mari uteciști din întreprinderile „23 August“, „Republica“, „Policolor“, „Dîmbovița“, „I.O.R.“, „Filatura română de bumbac“. Tot el amintește și atractivele acțiuni comune cu uteciștii de la Liceul de construcții, aflat în vecinătatea Școlii nr. 199, și de la Liceul industrial nr. 6, unde se pregătesc pentru viitoarea meserie – viitoarele țesătoare și tricoteze.

Ana Maria Frank mărturisea că de cîte ori a văzut carnetul roșu de utecist la frații și surorile mai mari visa la ziua cînd îl va primi și ea. „Și iată că acest vis se împlinește acum, numărîndu-mă și eu printre acei tineri care chiar în acest an al aniversării Organizației Pionierilor primesc carnetul de utecist. Mi-a plăcut să învăț, să muncesc, să mă aflu întotdeauna în primele rînduri la acțiunile de muncă patriotică, să lupt pentru prestigiul școlii noastre la toate concursurile în care am fost desemnată să particip. Își spun acum cuvîntul faptele, alături de carnetul de evidențiere al pionierului. Își spun cuvîntul și colegii mei, care vor aprecia cum mi-am îndeplinit îndatoririle pionierești. Sub semnul acestei frumoase și tradiționale solidarități tinerești pășim acum cu toții spre viitoarele țării împliniri. Năzuința noastră cea mai fierbinte este aceea de a răspunde încrederii care se investește în noi, de a învăța, a munci, a deveni buni specialiști, buni revoluționari și comuniști.“

O mie de pionieri i-au sărbătorit în această zi de Cireșar pe cei o sută de absolvenți ai claselor a VIII-a. Garoafe roșii și albe – simbol al tinereții înflăcărate și al purității – le-au fost dăruite proaspeților uteciști de către colegii pionieri. Și iată, surprindem și cel mai emoționant moment simbolizînd tradiționala ștafetă a generațiilor de pionieri ai Școlii nr. 199: **Ioana Barac,** din clasa a VIII-a A, înmînează **Danielei Ciocanu,** din clasa I B, „Cheia de aur a succesului“, iar **Alin Vărgatu** îi transmite mesajul cravatei roșii cu tricolor pe care mica școlăriță o va purta în toamna viitoare. Luminoasa zi de iunie, cînd o mie de glasuri vibrînd de emoție au înălțat un adevărat imn-elogiu copilăriei fericite, înfrățite cu înflăcărata tinerețe, va rămîne pentru toți cei prezenți în careul pionieresc de la Școala nr. 199, de neuitat.

ILEANA PIȚA

ÎNAINTE!
SINTEȚI FIII UNUI POPOR
HARNIC
PRIVINDU-V
PRIETENI

LA PORȚILE LUMINII

Orice șantier în care lucrează tineretul patriei este un minunat dialog între viitor și prezent, între hărnicie, curaj, devotament, dorință de afirmare și o nesfîrșită probă a decolării prin centrul unui vis care este munca. Astăzi, șantierele naționale ale tineretului sînt adevărate „universități și institute poliștiințifice și tehnice" unde „studenții" nu sînt alții decît brigadierii harnici, fierari-betoniști, electricieni, șoferi, zidari, proiectanți, macaragii. Aproape că nici nu-ți vine să crezi: sudorul pe care-l ai în față, în urmă cu 4–5 ani era pionier în clasa a VIII-a. Acum face parte dintr-o brigadă de prestigiu pe un șantier național al tineretului. Iată un exemplu revelator. Ne aflăm la șantierul național de construcție al Hidrocentralei „Porțile de Fier II". Am întîlnit aici un lucru cu adevărat fascinant: copiii de ieri, pionierii de la școala din șantierul de construcție al Hidrocentralei de la Porțile de Fier I, acum, nu sînt, nici mai mult nici mai puțin decît... muncitori, tehnicieni, electricieni de referință națională. Dar să-i cunoaștem pe cîțiva dintre ei. Tînărul constructor hidrotehnic Mihai Urcan ne spune printre altele:

– Eu eram în clasa a IV-a în Școala de la Gura Văii, la 500 m depărtare de șantier, tata – inginer constructor de hidrocentrale... Tata a terminat împreună cu ceilalți muncitori și ingineri hidrocentrala, ...eu am terminat... între timp, toate studiile necesare unei meserii de constructor hidrotehnic. Rezultatul? Iată, mă bucur că mă știu „sosit cu istețime și curaj" pe urmele tatii la Porțile de Fier II. Să nu se creadă că aceasta-i o laudă personală; ca mine sînt... aproape toți băieții și fetele din clasele a IV-a și a V-a de la Porțile I. Iată, spre exemplu, și azi cîțiva dintre noi, cum ar fi dulgherii Ion Croitoru și Ionel Abortulesei, fierarul Ghiță Porfir sau proiectanta Maria Neacșu – foști colegi de clasă la Porțile I, formăm și azi un fel de brigadă a „cutezătorilor" de la Porțile II, unde sîntem zilnic pe schele, pe mașini, pe înălțimi sau la adîncimi – constructori ai acestei Cetăți care a și început să emită raze și energie ca o planetă a luminii omenești. N-aș vrea să se creadă că-i neglijez și pe cei din clasa a V-a care și azi ne sînt colegi... în postură de ziditori ai aceleiași hidrocentrale: ei sînt Cristina Matei, Sorin Badea, Constantin Apetri, Trifu Titanovici, Costel Matei – la fel „frați de Dunăre și electricitate", cum ne spunem. Pare romantic, nu? Este și romantic, și frumos, și plin de originalitate. Multă lume ne invidiază și are și de ce. Acest mare șantier național al luminii și tinereții este, de fapt, un centru al învățăturii, al muncii și însușirii celor mai frumoase meserii; este șantierul unde se cultivă cu adevărat virtutea eroică a muncii. De aceea cred că toate șantierele naționale ale tineretului de acest fel sînt cu adevărat și platforme de lansare într-un viitor sigur.

Putem spune că alerta „surprizelor" nu se oprește aici. Peste cîțiva ani, sînt sigur, ne vom întîlni cu alți noi constructori hidrotehnici de pe Dunăre, la alte șantiere naționale ale tineretului, la alte hidrocentrale. Copiii, fii ai luminii, întîmpină viitorul prin muncă și învățătură, preluînd astfel ștafeta hărniciei, a luminii.

ION CRÎNGULEANU

COPII cu care ne mîndrim

Peste puține zile, sunetul clopoțelului va anunța pretutindeni în țară încheierea anului școlar. Noi, pionierii, am mai urcat cu toții o treaptă importantă pe calea devenirii noastre viitoare, a pregătirii cît mai temeinice pentru muncă și viață, acumulînd de-alungul celor trei trimestre care au trecut noi și noi cunoștințe. Sîrguința, dorința de a ne autodepăși continuu, comportarea frumoasă au rodit bogat, luminînd cataloagele cu note bune și foarte bune la învățătură. În ateliere și laboratoare, pe loturile școlare sau pe ogoare, noi, copiii, am trăit din plin satisfacțiile pe care le poate oferi munca practică.

Prin faptele noastre frumoase, prin rezultatele tot mai bune obținute la învățătură și în activitățile pionierești, cinstim cravata roșie cu tricolor pe care o purtăm cu dragoste și mîndrie. La Ziua Pionierilor, care, în acest an, încununează printr-un bogat bilanț de realizări pionierești împlinirea a 35 de ani de la crearea organizației, vom raporta în fața careului pionieresc că ne-am făcut datoria de elevi, de pionieri. Și este o mare mîndrie pentru noi, toți copiii țării, să ne înscriem faptele pionierești alături de faptele de muncă eroică ale părinților, ale întregului popor, în aceste zile, cînd întîmpinăm sărbătorirea a 40 de ani ai libertății noastre și cel de-al XIII-lea Congres al partidului.

Din această pagină vă zîmbesc doar cîțiva dintre milioanele de copii ai țării. Profesori, comandanți-instructori și chiar colegi de-ai lor au scris despre ei redacției, cu căldură și apreciere pentru modul exemplar în care și-au făcut datoria la învățătură, la muncă și în activitățile pionierești. Sînt doar cîțiva din milioanele de copii minunați, de pionieri cu care ne mîndrim!

Ionela Crețu, Sonia Ilinca, Ion Bijbiac și **Ramona Bercea** de la **Școala nr. 6, Rîmnicu Vîlcea,** sînt dintre cei mai harnici și inimoși pionieri din unitate. Cu toții au obținut note foarte bune nu numai la învățătură, ci și la capitole precum: „inițiativă“, „colegialitate“, „muncă“ și „comportare“.

Ionel Bălașa, clasa a VI-a, Școala nr. 2, comuna Iancu Jianu — Olt. Un băiat silitor și cu un dezvoltat spirit de observație. Datorită lui a fost salvată una din vitele de la cireada C.A.P., care căzuse într-o groapă cu noroi.

▶

Carina Dorobanțu, clasa a VII-a, Școala nr. 2, Cisnădie, — Sibiu, o fetiță silitoare, energică și minunată prietenă. În calitate de comandantă de unitate, Carina este prezentă în mijlocul pionierilor la toate activitățile pionierești, fapt pentru care este apreciată în toate detașamentele.

Liliana Matea este în **clasa a VIII-a la Școala nr. 1, Cisnădie — Sibiu.** Prin spiritul ei organizatoric, detașamentul din care face parte se numără printre fruntașele unității la munca patriotică. Grupul vocal instrumental „Primii zori“, a cărei membră este, se bucură de apreciere nu numai în oraș, ci și în județ.

Sorin Grigoraș Murea, clasa a VI-a, Școala Bîscenii de Sus, comuna **Calvini — Buzău,** este un pionier cu un spirit gospodăresc deosebit. În acest an el a colectat 1 000 kg fier vechi și 500 kg maculatură pe care le-a predat unităților colectoare.

Elena Dobre, Liviu Petre Bercescu și **Mirela Tuță** sînt trei dintre fruntașii la învățătură și muncă patriotică de la **Școala** din **Smeura, comuna Moșoaia — Argeș.**

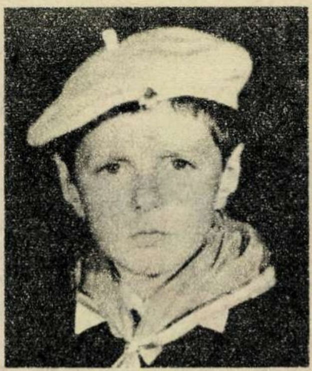

Liliana Daniela Rucăreanu, clasa a VIII-a, Școala nr. 2, Sighișoara — Mureș. Colegii ei ne scriu că se remarcă prin hărnicie și sîrguință. Este o pasionată de istorie, fapt care a făcut să se numere printre participanții fazei naționale la Concursul pe obiecte de studiu.

Pagini realizate de
ECATERINA ROȘCA

Alunița Brîndușa Radu, clasa a V-a, Școala Brehuești, comuna **Vlădeni — Botoșani,** model de sîrguință și corectitudine. O prietenă minunată, îndrăgită de toți colegii.

Gabriela Lungu, Școala nr. 1, Dărmănești— Bacău. O fetiță care-și îndeplinește toate îndatoririle pionierești de nota 10. Acasă este harnică, asemenea unei albinuțe, ajutîndu-și mămica la treburile gospodărești.

Cristian Dumitrescu și **Camil Tănăsescu, clasa a VI-a, Școala nr. 7, Slatina-Olt,** sînt apreciați de întreaga unitate pentru dorința lor de permanentă autodepășire și pentru reușitele lor.

Mioara Uțu și **Ionuț Niculache, clasa a IV-a, Școala Niculițel — Tulcea,** fruntași la învățătură și pasionați șahiști. Colegii lor îi admiră și pentru spiritul lor de întrajutorare.

Ion Dinu, clasa a VII-a, Școala Calvini — Buzău. Deși distanța pe care o parcurge zilnic pentru a veni la școală este apreciabilă, în catalog nu are nici o absență și nici o întîrziere. Este un mare iubitor al pădurii, iar muncitorii forestieri îl consideră prietenul lor.

Cătălin Ghirvu, clasa a V-a, Școala nr. 1, Bahna — Neamț. Energic, bun organizator și prieten cu toți colegii, a reușit să-i mobilizeze pe aceștia în toate activitățile pionierești, fapt pentru care este iubit și apreciat.

Elana Daniela Soare, Școala Prislopul Mare, comuna Drăganu — Argeș. O fetiță mereu zîmbitoare și prietenoasă, gata să vină în ajutor la nevoie.

Norina Balan, Școala nr. 15, Bacău, una dintre fruntașele detașamentului clasei a VIII-a, apreciată pentru prietenia cu care știe să se apropie de colegi și pentru hărnicia ei.

●

Grupul de pionieri pe care vi-i prezentăm în imagine sînt cu toții elevi la Școala din **Nimigea — Bistrița-Năsăud**. Fruntași la învățătură și talentați interpreți, ei sînt cunoscuți și apreciați și de către locuitorii localităților Salva, Zagra, Chiusa, Mocod și Florești, care i-au răsplătit cu vii aplauze la spectacolele prezentate în fața lor. Repertoriul tinerilor artiști din Nimigea cuprinde multe piese muzicale prin care cîntă copilăria fericită din țara noastră, dragostea față de patrie și partid, dorința de pace.

▼

1

BANCA DE ONOARE

2

3

Banca de onoare

▲

Iată și pe cîțiva dintre cei mai recenți deținători ai trofeului autodepășirii la învățătură și comportare **„BANCA DE ONOARE": Cătălin Voicu** și **Florin Maican,** clasa a V-a B, **Școala nr. 7, Cîmpulung-Argeș** (foto 1), **Tamara Ion, Valentin Pînzan, Elena Tudor, Dragoș Grigore, Iulian Buican** și **Daniela Andrei, clasa a VII-a E, Școala nr. 15, Pitești** (foto 2), și **Diana Schiau** împreună cu **Irina Oprean, clasa a VI-a, Școala nr. 4, Sibiu** (foto 3).

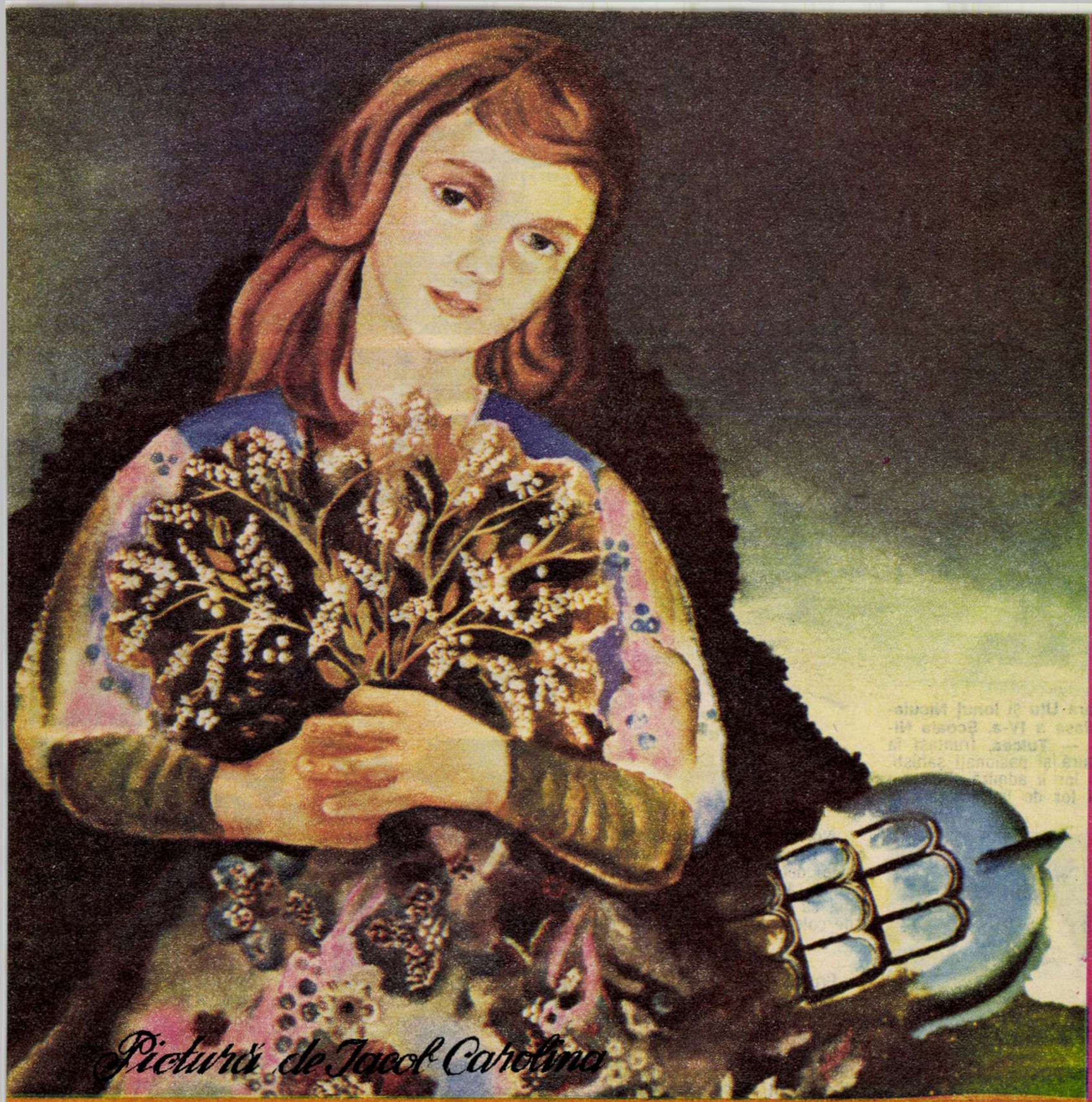

Pictură de Iacob Carolina

Partidului

Partidule, iubit conducător,
noi îți făgăduim din inimă, fierbinte,
că vom cinsti al țării tricolor,
că te vom urma tot înainte.
Îți mulțumim că te-ngrijești de noi
s-avem un viitor de aur.
Tu ești izvorul vieții noastre noi,
izvor de bucurie și de pîine.
Vom crește mari și vom purta și noi
steagul de luptă ce prin ani l-ai dus
și niciodată nu vom îngenunchea,
iar steagul îl vom ține tot mai sus.

Corina Crişmaru,
clasa a VIII-a,

Țara

Pe-aceste plaiuri mîndre, de baladă,
Cu munții înalți și rîuri cristaline,
Se-nalță azi o țară minunată,
Sub zările mereu tot mai senine.

Aici copiii știu ce-i bucuria,
Și cresc cum crește un boboc de floare,
Trăindu-și fericiți copilăria,
Curată ca și razele de soare.

Și-această țară mîndră și frumoasă,
Ce strălucește astăzi ca o stea,
Prin tot ce bravul său popor creează,
E România, și e țara mea!

Daniela Minculescu,
clasa a VIII-a A,
Şcoala din comuna Fintînele,
județul Prahova

MIHAI NEGULESCU

Patria

Cuvîntul ce-l rostesc cu drag
e România —
țara mea;
imi este mamă, stemă, steag
și floare de nu-mă-uita.

Cuvîntul ce-l rostesc, vibrînd
de dorul bravilor străbuni
e România —
leagăn sfînt
de vise, rîuri și goruni.

Cuvîntul-imn ce îl rostesc
ca legămînt către popor,
e România —
și trăiesc
in zborul ei spre viitor!

Mama

Spre o vîrstă de lumini,
într-o țară fără seamăn —
mă veghează ochi senini,
mă înalță dor de mamă.

Într-un suflet de copil,
cît o țară de petale —
simt ca soarele-n april
razele iubirii tale.

De la tine am comori:
cinstea și privirea clară,
grai de floare și de dor,
și de țară milenară.

Muncă, vis și frumuseți
sînt brățara ta de aur.
Tot ce-mi spui,
tot ce mă-nveți
e intiiul meu tezaur.

Şoim viteaz mă-nveți să fiu,
de nimic să nu am teamă...
Mîndră ești că îți sînt fiu —
mîndru sînt de tine, Mamă.

Îndrăzneții

Schiță de FRANCISC MUNTEANU

În timpul pauzei mari, Barbu îi invită pe Andreea și pe Guriță la umbra castanului din curtea școlii și-și arătă fruntea cu degetul:

– Uitați-vă la capul meu și spuneți-mi dacă vedeți ceva.

– Te-ai tuns, spuse Andreea.

– Nu.

– Atunci ce să vedem? întrebă mirat Guriță.

– Am o idee genială.

– Tu n-ai decît idei geniale, își strîmbă Andreea buzele.

– Da. Și asta pe care o am acum e și mai genială. Am născocit-o în timpul alarmei aeriene.

– Hai, spune despre ce idee e vorba? îl îndemnă Guriță.

Barbu făcu o pauză de efect și spuse cu voce scăzută:

– Mai țineți minte că mi-ați spus odată că ar fi bine să-i păcălim pe nemți, pe ăia care v-au îmbrîncit de pe trotuarul din fața comandaturii?

– Și cum să-i păcălim? întrebă nedumerit Guriță.

– Asta nu se poate spune în două cuvinte. Veniți după-masă la mine și o să vă fac o demonstrație.

După-masă, Barbu îi așteptă cu un cearceaf agățat de crengile unui dud.

– Să spunem că ăsta e steagul de la comandament.

– Și ce-i cu asta? își strîmbă buzele Guriță văzînd că Andreea e numai ochi și urechi. În ultimul timp, Barbu acaparează atenția întregului grup.

– Ai răbdare, îl privi Barbu cu superioritate. Vreau să-i dau foc steagului de acolo. Și, ca să ardă, trebuie îmbibat cu

Cel mai iubit fiu al țării

Din sevele acestui pămînt strămoșesc,
Unde poeții cîntă, cu apele mării,
Pe tărîmul de vis românesc,
S-a născut El, cel mai iubit fiu al țării.

Și azi, cînd stema-și înalță către soare
O frunte cu brazi, cu sonde și țiței;
Întreaga țară urcînd spre marea
sărbătoare,
Privește cu încredere
Spre cel mai iubit fiu al ei.

Iubirea de partid întruchipînd
El, cum să înflorească viitorul, știe
Și roditor să fie-al patriei pămînt.

Mariana Pușa,
clasa a VIII-a,
Scoala din Beidaud, județul Tulcea

Copilăria

Copilăria este izvorul cu apă cristalină
Ce își prefiră firul subțire printre stînci,
Pe ramuri mugurii ce se răsfață în
lumină
Zîmbind la toți ca niște gureși prunci.

Copilăria este freamătul spicelor în lan
Cînd vîntul le mîngîie cu o mînă
nevăzută,
Jocul băieților cu un cal năzdrăvan
Sau al fetițelor ce păpușile își sărută.

Copilăria este zumzetul albinelor,
Mierea din faguri, roua grădinii,
Ea este porumbelul în slava văzduhurilor,
Cîntecul drag și curat al luminii.

Mariana Zărnescu,
clasa a VI-a,
Școala nr. 29, Galați

Bucurie

Astăzi e ziua noastră, copii!
E ziua întîia de vară,
Petale de crini, de lumină
Ne însenină chipul de țară,

Urcăm cu măreție, zi de zbor,
Cu fruntea luminată de soare,
E pace, e pace și mult tricolor
Lăsați porumbeii să zboare!

E bucurie și cerul curat,
Conducător al țării iubit,
Ne ești fericire și lumină ne ești,
Libertate și cer nesfîrșit!

Gabriela Constantin,
clasa a VI-a,
Școala nr. 2,
Dorobanțu-Plătărești, județul Călărași

Cîntare patriei

Ți-am desenat chipul ca inima mea,
Cu ochii senini, visători ca o stea,
Cu brațe de aur, făurind temelii
Binelui, ca în bine să trăiască-ai tăi fii.

Apele-ți oglindesc munții și cerul
Mîngîie lanuri, brăzdează, ca fierul,
Drumuri de pace, românească solie,
Apărate prin tine, imaculată copilărie.

Din timpuri străvechi porți a ta
mîndră ie
Cu sobre podoabe: Libertate, Frăție.
Filigran glorios fruntea ți-o-nconjură,
Dorul de pace e-aici datină.

Dana Coldea,
clasa a VI-a B,
Școala nr. 1, Baia Mare

benzină.

Ca să fie mai convingător, scoase din buzunar o sticluță cu benzină.

– Am înțeles, spuse batjocoritor Guriță. Iei sticluța cu benzină, te duci la comandamentul german, îmbibi steagul cu benzină și-i dai foc. Și cum duci scara acolo?

– Ce fel de scară? se miră de astă dată Barbu.

Guriță trase aer în piept și-și propti mîinile în șolduri.

– Păi, cum vrei să torni benzină pe steag? Steagul e la nivelul etajului întîi.

– Vezi, asta e, începu să rîdă Barbu. V-am spus că am o idee genială. Scoase din buzunar un ghemotoc de vată și spuse didactic, silabisind cuvintele: luăm puțină vată, o îmbibăm cu benzină și o lipim de steag.

– Și nu mai e nevoie decît de puțin pelicanol și de foc, interveni și Andreea în discuție.

Guriță îi mulțumi din priviri, completînd:

– Și de transportarea lor la fața locului! Ideea ta, Barbule, nu e genială.

– Este, se încăpățînă Barbu. Transportarea ghemotocului aprins se face cu un tun. Scoase din celălalt buzunar o praștie.

– Și cum se lipește vata de steag? întrebă Guriță, convins că îl pune pe Barbu în încurcătură.

Barbu îl țintui cu privirile:

– Cu un ac mai gros. Dacă e numai ghemotocul de vată în praștie, nu ajunge pînă la steag. E nevoie și de o greutate. Un cui sau un ac mai gros suplinește acest neajuns și mai are și darul să se înfigă în cîrpă. Facem o încercare.

Înfipse acul gros de cusut saci în ghemotocul de vată și-l fixă în praștie. Îl rugă pe Guriță să toarne puțină benzină pe vată și, cu chibritul pregătit dinainte, îl aprinse. Întinse elasticul și ținti cearceaful. Acul se înfipse chiar în mijloc și cearceaful începu să ardă. Fugiră cu toții într-acolo. Îl smulseră de pe dud și îl stinseră sub tălpi.

Andreea privise emoționată demonstrația. Întrebă:

– Și cînd punem planul în aplicare?

– În seara asta.

Ascuns în spatele unei mașini staționate prin apropiere, Barbu ținti steagul de pe frontispiciul comandamentului. Se pregătise cu minuțiozitate: ascuțise un cui cu o pilă și înghesui ghemotocul în praștie, știind din cîteva experiențe că vata în drum spre țintă se dezlînează puțin.

Cuiul se înfipse în steag chiar la marginea de jos. Nevăzînd flăcările ghemotocului, Barbu crezuse o clipă că vata s-a stins în drum spre țintă. Dar după o clipă izbucni o flăcăruie albastră, apoi limbile de foc cuprinseră tot steagul.

Trecătorii de pe strada principală priviră uimiți spre steagul care se mistuia sub ochii lor. Santinela, și mai mirată, alergă în clădire.

Agentul instalat în atelierul de tapițerie sosi cu cîteva minute înainte ca Barta să-și fi început lucrul. Așteptă ca meșterul să-i deschidă ușa și se instală în locul cel mai răcoros al încăperii, sub fereastra de aerisire. Ca de obicei, își scoase haina, o agăță de spătarul unui scaun și-și despături ziarul.

Tapițerul începu să croiască o învelitoare pentru o sofa. Întrebă într-o doară, să treacă timpul:

– Și ce mai scriu ziarele, domnule comisar?

– Ce să scrie? Despre război. Tot ziarul e plin de comunicate.

– Bune? întrebă meșterul.

– Depinde pentru cine. Cred că dumitale îți plac mai mult decît mie.

– Eu nu citesc ziarele. Nu e nici un rînd interesant în ele.

– Eu zic că da. Hai să-ți citesc: marfarul 1413 cu 47 de vagoane cisternă a deraiat în apropierea Buștenilor. Din cauze încă neelucidate a ars depozitul de bocanci destinați soldaților de pe front.

– Accidente, spuse Barta mai mult pentru el.

– Dacă ar fi accidente, nu mi-aș pierde vremea în atelierul dumitale.

– Nu înțeleg, se miră Barta.

– Lasă că înțelegi dumneata.

– Eu credeam că verificați dacă vînd canapele la suprapreț.

– Nu, domnule Barta. Deraierea marfarului 1413 se datorează îndemnurilor pe care le tipăresc comuniștii.

– Și atunci de ce nu plecați la Bușteni sau la depozitul acela din București?

– Nu fă pe naivul, domnule Barta. Comuniști sînt peste tot.

– Credeți că sînt și în orașul nostru? întrebă Barta mimînd mirarea.

– Bineînțeles.

Răsfoi ziarul, apoi citi cu voce tare: „Comuniștii au dat foc steagului de la Comandamentul German."

– De unde știu ăia de la ziar că au fost comuniști?

– Știu. De aia sînt ziariști. Numai un singur lucru nu înțeleg eu: acolo, în centrul orașului, e lume multă, nemții au santinele; cum au reușit să dea foc steagului?

– Înseamnă că n-au fost arestați dacă nu s-a aflat cum a luat foc steagul.

– Nu, domnule. Și într-un fel îmi pare bine că nu sînt acolo. Trebuie să fie o mare vînzoleală.

ZILELE CREAȚIEI LITERARE PENTRU COPII ȘI TINERET

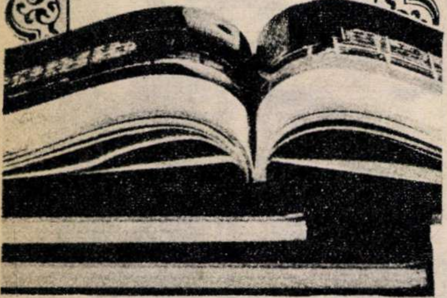

Sub egida Consiliului culturii și educației socialiste al orașului Bușteni și a Uniunii Scriitorilor din Republica Socialistă România, în zilele de 1–2 iunie a.c., a avut loc cea de-a doua ediție a **Zilelor creației literare pentru copii și tineret,** *dedicată celei de-a 40-a aniversări a Revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român. În cele două zile ale acestei sărbători a cărții au avut loc numeroase și instructive manifestări literare, la care au participat scriitorii: Alexandru Balaci, Constnatin Chiriță, Domokos Geza, Constantin Țoiu, vicepreședinți ai Uniunii Scriitorilor, Daniela Crăsnaru, Traian Iancu, Mircea Sîntimbreanu, membri ai Consiliului Uniunii, Costache Anton, Marta Bărbulescu, Marta Cosmin, Radu Cîrneci, Virgil Chiriac, Viniciu Gafița, Gica Iuteș, Dumitru M. Ion, Corneliu Leu, Mihai Negulescu, Gabriela Negreanu, Ion Dan Nicolescu, Iuliu Rațiu, Viorica Rogoz, Adrian Rogoz, Corneliu Șerban, Ovidiu Zotta.*

Copii și tineri din Bușteni au prezentat, în cadrul concursului literar de poezie și proză, lucrări scrise cu fervoare, dăruire și talent. La concurs au participat și membrii cenaclului literar „Cezar Petrescu“ din Bușteni. În încheierea manifestărilor, un juriu, avîndu-l ca președinte pe Constantin Țoiu, a acordat din partea Uniunii Scriitorilor și a Comitetului de educație politică și cultură socialistă a orașului Bușteni, numeroase premii și mențiuni.

La reușita acestei manifestări, care a devenit tradițională, au contribuit Consiliul orășenesc al Organizației Pionierilor, Comisia Șoimilor Patriei, Comitetul orășenesc al U.T.C. și Comisia metodică a profesorilor de limba și literatura română.

MARTA BĂRBULESCU

BUȘTENI '84

Bucuriile cărții

A vorbi despre literatura pentru tineret și copii, despre zecile de cărți, unele și ale copiilor și ale părinților, care au îmbogățit cu aur această zonă literară și întreaga noastră literatură, înseamnă a vorbi despre fantezia, divesitatea, îndrăznelile, neastîmpărul, sclipirile de diamant ale acestei literaturi, în proză, în poezie, în teatru, ale prezentului și istoriei, ale visului și speranței, ale realității și ficțiunii. Și ceea ce este cel mai important este că această literatură în întregul ei și cu fiecare carte slujește cu frumusețea ei frumusețea vîrstei, este o pledoarie pentru frumusețe, pentru visul cel pur, pentru fapta cea nobilă, structurînd celula omului de mîine, a cetățeanului de mîine, a ceea ce vrem să fie omul: noblețe, curățenie, sinceritate, demnitate, onoare. Literatura noastră pentru copii și tineret, prin cele mai bune cărți ale ei, prin cei mai buni autori, s-a învestit voinicește cu aceste răspunderi, devenind tot mai pregnant, mai clar, mai generos un act al frumuseții, o declarație de dragoste, cum spunea unul din creatorii ei, la adresa copilăriei, adolescenței, tinereții. Și nimic nu-i este mai necesar vîrstei, emoțiilor ei, candorilor ei, fiorilor ei decît această declarație de dragoste, pe care, în numele patriei, i-o fac scriitorii.

Organizînd aceste zile ale creației literare pentru copii și tineret, această a doua ediție care, cred, stabilește un act mare și de durată și pe care Uniunea noastră îl va sprijini cu simpatie, cu stăruință și răspundere, orașul Bușteni s-a aliat și subscrie la marea declarație de dragoste adresată copilăriei și tinereții, afirmîndu-și propria sa tinerețe și devenind în aceste zile un oraș al tinereții.

CONSTANTIN CHIRIȚĂ

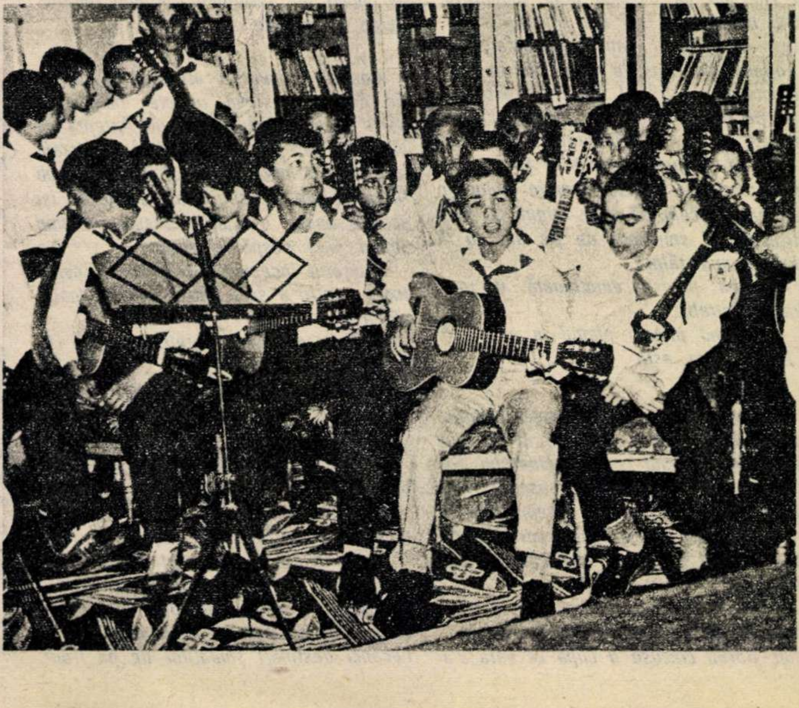

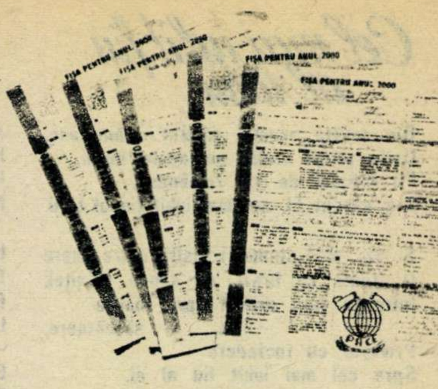

ARHIVA DE AUR

Tricolorul

Țara mea de dor și vis
Țară mare și bogată,
Drum spre pace ți-e deschis
Țară mîndră, minunată.

Ape limpezi te străbat,
Oameni harnici te visează,
Iar Carpații cei înalți
Țara toată o veghează.

Tricolorul se înalță
Înfrățit cu omenia,
Peste țara mea frumoasă
Ce se cheamă România.

CRISTINA ASTRID CIOBANU,
Școala nr. 87, Timișoara

Aș vrea să scriu

Aș vrea să scriu cuvîntul pace,
Și mă gîndesc la el.
Cîtă fericire, cîtă bucurie
Cuprinde-acest cuvînt.

Copiii ce se nasc în pace
Trăiesc în libertate;
Iubind cuvîntul pace,
Iubesc întreg pămîntul.

Aș vrea să scriu cuvîntul pace
Și mă gîndesc la el.
Cîtă fericire, cîtă bucurie
Cuprinde-acest cuvînt:
Îmi înflorește inima
Cînd îl rostesc.

MIHAELA LIȚU,
clasa a VI-a, Tg. Mureș

Dunăre, Dunăre

Dunăre, Dunăre, apă frumoasă
Cu val alb, ca de mireasă,
Cronicar fără de pană,
Umblet șipotit în goană,
Glas de ape sinilii
Și de izvoare zglobii.
Dunăre, Dunăre, apă lină
Tu de adevăr ești plină,
De dreptate și de chipuri,
Bîntuită de nisipuri,
De istorie și basm.
Dunăre, Dunăre, apă clară
Sub luceafărul de seară
Ne șoptești că ne iubești,
Ne șoptești că ne cunoști.
Dunăre, Dunăre, apă curată
Ești istorie adevărată.

MIHAI GHIȚĂ,
Școala nr. 10, Brăila

Partidul

E inima partidului vitează
Şi luminează paşii tăi şi-ai mei
Ca soarele ce raze-nmănunchează
Şi înfloreşte primăverile cu porumbei

Pe culmea luminoaselor victorii
Partidul ne conduce ne-ncetat
Sîntem copiii săi, cutezătorii,
Iar cugetul de el ne e înflăcărat.

Narcisa Pîslaru,
clasa a VI-a A,
Şcoala nr. 4, Slobozia

Dorinţă

Aş vrea să ningă încet zarzării
Ca să-mi măsor copilăria cu florile lor.

Aş vrea să murmure salcîmii parfumaţi
Ca să le-adun mireasma.

Aş vrea să cînte catifelaţii trandafiri
Să-mi mîngîie auzul cu viersul lor.

O floare aş vrea să fiu
Să mă prinzi în părul tău, patrie!

Şi-aş mai vrea să fie pururi pace
Să privesc zborul alb al porumbeilor.

Pămîntul patriei

Cum cîntă pămîntul patriei
Cu glasul codrilor şi-al izvoarelor!
Trăiţi-i bucuriile!
Măsuraţi-l cu dragostea de ţară
Şi veţi vedea că e imposibil de
cuprins.

Iubiţi-l cu sufletul omului
Care simte cu adevărat
Lumina doinelor,
Surîsul holdelor
Şi susurul apelor.

ALINA ROŞCA,
clasa a VIII-a A,
Şcoala nr. 1, Feteşti

Întîlnirile revistei „Cutezătorii"

ÎN JUDEŢUL

IALOMIŢA

Slobozia, 29 mai 1984. Sîntem oaspeţii pionierilor ialomiţeni, cititori pasionaţi ai revistei „Cutezătorii" şi gazde ospitaliere. Mihaela Chivu, din clasa a VI-a C, Şcoala nr. 1, ne conduce prin oraş, pe aleile parcului, unde ne oprim o clipă pentru a lăsa priveliştea din preajmă să ne „inunde ochii cu frumuseţile ei crude şi multicolore, iar parfumul inefabil al florilor să ne gîdile nările".

Mihaelei i se alătură Doina Ion, din clasa a VIII-a A, de la aceeaşi şcoală. Doina ar vrea să ne arate întreg oraşul, „să trecem peste podul care leagă malurile Ialomiţei cu apa ei argintie"... Să cunoaştem aşa cum a cunoscut şi ea „în activităţile pionereşti organizate cu detaşamentul clasei, munca şi hărnicia părinţilor noştri de la Combinatul chimic, Întreprinderea de ulei, Fabrica de pîine, de la Filatura de bumbac"...

Anii Mihaelei şi ai Doinei, adunaţi la un loc, sînt egali cu numărul anilor la capătul cărora Slobozia mai era încă un tîrg pierdut în inima Bărăganului, asaltat de viscole, de secete, de praf şi sărăcie. A venit apoi anul 1965 — an deosebit şi pentru Slobozia. Atunci, în acel an, anul Congresului al IX-lea, a fost începutul unor profunde şi impetuoase înnoiri şi împliniri socialiste. Numărul locuitorilor din acel an era cu puţin trecut de 12 000. Astăzi, oraşul Slobozia are o populaţie de 50 000 de locuitori, înscriindu-se hotărît şi energic pe coordonatele industrializării, ale bunăstării şi progresului.

Întîlnirea cu cititorii din Slobozia are loc în sala Casei pionierilor şi şoimilor patriei. Participă pionieri, şoimi ai patriei, activişti ai Organizaţiei Pionierilor, cadre didactice, părinţi. Dialogul dintre copii şi oaspeţi, scriitorii Ion Grecea, Mihai Negulescu, Vasile Bârză, Horia Aramă, Costache Anton, dezvăluie sentimentul de dragoste profundă pe care cei peste 12 000 de şcolari din Slobozia îl au pentru oraşul în care s-au născut, pentru patrie, pentru partid, pentru conducătorul şi ctitorul României socialiste.

Pioniera Doina Ion, citind compunerea scrisă la întoarcerea din tabără, cînd oraşul a întîmpinat-o „cu braţele larg deschise ale bulevardelor", încheie astfel: „Pentru mine Slobozia e locul unde trăiesc în permanenţă sentimentul că mă aflu acasă, între fraţi şi surori care vorbesc dulcea limbă ce ne aminteşte mereu de Eminescu. Acestei trăiri i-aş adăuga bucuria de a învăţa şi munci într-o ţară care făureşte o societate a crezului socialist, sub conducerea celui mai îndrăgit şi înţelept fiu al acestui pămînt.

Avem astfel privilegiul unei generaţii care n-a cunoscut nici plînsul, nici foamea, nici şuierul obuzelor".

Despre şuierul obuzelor, care s-au auzit la Slobozia în vara fierbinte a lui August 1944, vorbeşte scriitorul V. Bârză, martor al multora dintre bătăliile care s-au purtat pentru alungarea duşmanului şi eliberarea ţării pînă la ultima palmă din pămîntul pe care ni l-au lăsat strămoşii. Sentimentele calde pentru eroii de atunci se fac auzite în versurile Cristinei Dedu din clasa a VIII-a, Şcoala nr. 2: „Aleargă uşor prin grîul fierbinte/ ca genele eroilor/ să nu le tulburi visarea aurită/ în care au căzut.// Sărută macii sîngerii// crescuţi din vîlvătăi deschise încă,/ spre sufletele furişate-n stîncă.// Şi nu uita: Ei n-au murit!/ Ei au adormit/ sub lan, cu luna alături./ Înspre eroi stejarii se înclină/ Şi par a fi poleiţi de zori/ statui cu braţele pline de flori".

Grupul instrumental, format din şoimi ai patriei de la Grădiniţa cu program prelungit nr. 1, interpretează la xilofon un fragment din Rapsodia I de George Enescu, solistă fiind Cristina Marin, în vîrstă de 5 ani.

Rînd pe rînd, citesc versuri sau proze (creaţie proprie) Virginia Aron, clasa a VI-a, Denisa Oprescu, clasa a V-a, Emanuel Stanciu, clasa a V-a, Mihaela Chivu, clasa a VI-a C, Miruna Ruginescu, clasa a VI-a, Narcisa Gîtleanu, clasa a VI-a, de la Şcoala nr. 1, Daniela Săndulescu, clasa a VII-a B, Şcoala nr. 4, şi Voicu Nicolaescu, clasa a VIII-a, Şcoala nr. 2.

Formaţia instrumentală a Casei pionierilor şi şoimilor patriei a prezentat la sfîrşitul întîlnirii un frumos program artistic.

O altă întîlnire, tot la sfîrşitul lunii mai, a avut loc şi la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Feteşti.

Întîlnirile cu pionierii ialomiţeni au fost deosebit de instructive şi utile, atît prin discuţii cît şi prin lucrările prezentate ori interpretate de copii.

COSTACHE ANTON

Ţara mea

Ţara mea! Pămînt al libertăţii,
Patrie a rodirilor nepieritoare;
Pacea ta-i grădină-nfloritoare
Ca un cînt în faţa dimineţii.

Ţara mea! Tu, cea mai minunată,
Drag pămînt al spicelor de aur;
Eşti în frumuseţe vis înalt şi faur,
Ţie, Românie-ţi dărui bucuria toată!

Ţara mea, eşti vatră păcii noastre
Şi frăţiei mîndră ţară eşti;
Luminos ţi-i viitorul, piscurile-albastre.
Românie, eu ţi-s glas,
Tu — vis frumos îmi eşti.

Fosztó Hajnalka,
Baraolt, judeţul Covasna

Dragoste

Dragoste de ţară
Înseamnă idealul fericirii,
Libertatea, pacea, copilăria fericită,
Înseamnă rodul muncii noastre.

Dragoste de ţară
Înseamnă a ne iubi părinţii,
Poporul şi conducătorul,
Înseamnă a ne iubi pe noi

Dragostea de ţară
E ca floarea între flori
Ce-nfloreşte-n trei culori
Şi ca omul muncitor.

DENISA OPRESCU,
clasa a V-a C,
Şcoala nr. 1, Slobozia

Un imn frumos

Frumoasa mea ţară cu chipul de soare,
Eşti floarea mea mîndră şi surîzătoare.
Ai bătrîni munţi cu dalbe creste
Ca uriaşii din poveste.

Acum, în dimineaţa libertăţii,
Pămîntul ţi-i mai luminos,
Iar pîinea şi fîntînile, copiii
Se-aud cîntînd un imn frumos.

O, ţara mea cu aripi de dor,
Tu eşti lumina vieţii noastre,
Cu tine noi păşim spre viitor
Conduşi de-al nostru scump conducător!

Carmen Prunduş,
clasa a VI-a A,
Şcoala nr. 9, Feteşti

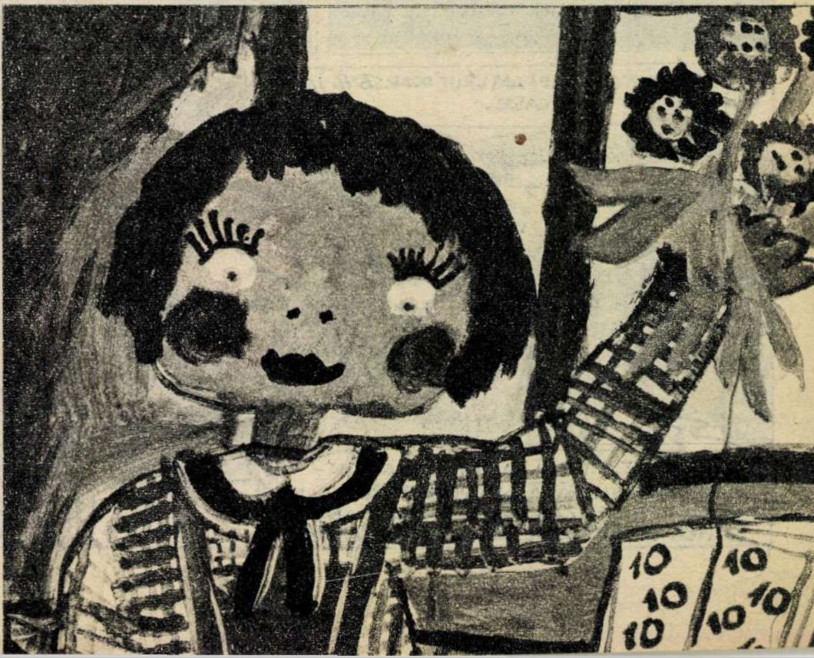

DESEN DE MĂDĂLINA TURCULEŢ
CASA PIONIERILOR ŞI ŞOIMILOR
PATRIEI - OLTENIŢA.

OPERATIUNEA "CER SENIN"

Scenariu: SANDU ALEXANDRU Desene: PUIU MANU

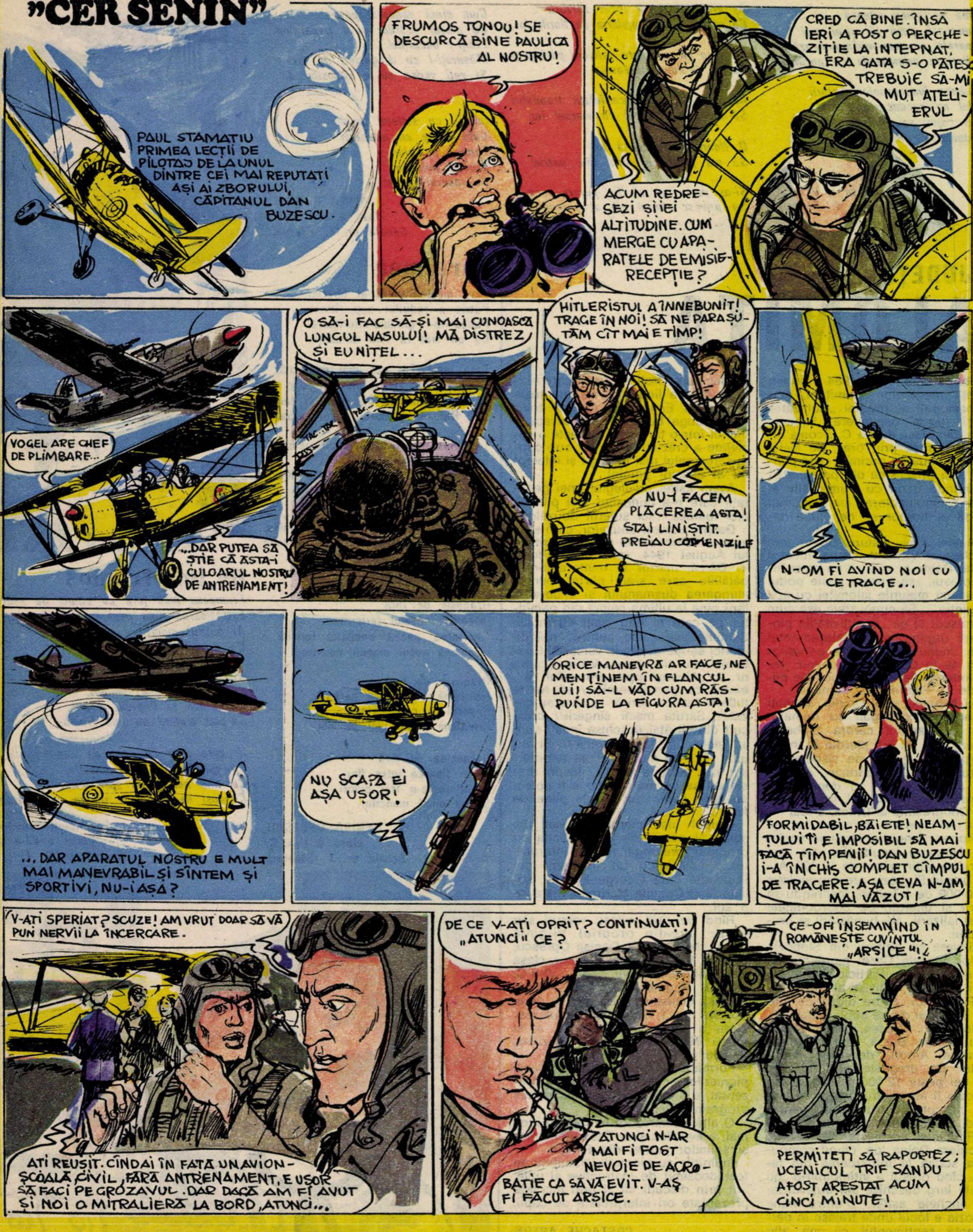
PAUL STAMATIU PRIMEA LECȚII DE PILOTAJ DE LA UNUL DINTRE CEI MAI REPUTAȚI AȘI AI ZBORULUI, CĂPITANUL DAN BUZESCU.
FRUMOS TONOU! SE DESCURCĂ BINE PAULICA AL NOSTRU!
ACUM REDRESEZI ȘI IEI ALTITUDINE. CUM MERGE CU APARATELE DE EMISIE-RECEPȚIE?
CRED CĂ BINE. ÎNSĂ IERI A FOST O PERCHEZIȚIE LA INTERNAT. ERA GATA S-O PĂTESC. TREBUIE SĂ-MI MUT ATELIERUL
VOGEL ARE CHEF DE PLIMBARE...
...DAR PUTEA SĂ ȘTIE CĂ ASTA-I CULOARUL NOSTRU DE ANTRENAMENT!
O SĂ-I FAC SĂ-ȘI MAI CUNOASCĂ LUNGUL NASULUI! MĂ DISTREZ ȘI EU NIȚEL...
TAC... TAC...
HITLERISTUL A ÎNNEBUNIT! TRAGE ÎN NOI! SĂ NE PARAȘUTĂM CÎT MAI E TIMP!
NU-I FACEM PLĂCEREA ASTA! STAI LINIȘTIT. PREIAU COMENZILE
N-OM FI AVÎND NOI CU CE TRAGE...
...DAR APARATUL NOSTRU E MULT MAI MANEVRABIL ȘI SÎNTEM ȘI SPORTIVI, NU-I AȘA?
NU SCAPĂ EI AȘA UȘOR!
ORICE MANEVRĂ AR FACE, NE MENȚINEM ÎN FLANCUL LUI! SĂ-L VĂD CUM RĂSPUNDE LA FIGURA ASTA!
FORMIDABIL, BĂIETE! NEAMȚULUI ȚI E IMPOSIBIL SĂ MAI FACĂ TÎMPENII! DAN BUZESCU I-A ÎNCHIS COMPLET CÎMPUL DE TRAGERE. AȘA CEVA N-AM MAI VĂZUT!
V-AȚI SPERIAT? SCUZE! AM VRUT DOAR SĂ VĂ PUN NERVII LA ÎNCERCARE.
AȚI REUȘIT. CÎND AI ÎN FAȚĂ UN AVION-ȘCOALĂ CIVIL, FĂRĂ ANTRENAMENT, E UȘOR SĂ FACI PE GROZAVUL. DAR DACĂ AM FI AVUT ȘI NOI O MITRALIERĂ LA BORD, ATUNCI...
DE CE V-AȚI OPRIT? CONTINUAȚI! „ATUNCI" CE?
ATUNCI N-AR MAI FI FOST NEVOIE DE ACROBAȚIE CA SĂ VĂ EVIT. V-AȘ FI FĂCUT ARȘICE.
CE-O FI ÎNSEMNÎND ÎN ROMÂNEȘTE CUVÎNTUL „ARȘICE"!?
PERMITEȚI SĂ RAPORTEZ; UCENICUL TRIF SANDU A FOST ARESTAT ACUM CINCI MINUTE!

ZILE EROICE în BĂRĂGAN

EVOCARE DE V. BÂRZĂ

4

Constantin Vasile n-a stat pe gînduri. În cel mai scurt timp a ajuns la rîu, căruia îi cunoștea toate viltorile. Cu ani în urmă, în vremea copilăriei, făcuse de-atîtea ori baie în Ialomița. Acum s-a alăturat numaidecît unui grup de ostași români și, împreună cu ei, a pornit lupta împotriva artileriștilor germani. Aceștia au coborît din mașini și, în vreme ce unii se grăbeau să pună tunurile în bătaie, ceilalți s-au angajat în luptă. Constantin s-a adăpostit sub mal, lîngă unda apei. De acolo a tras cîteva rafale de pistol-mitralieră, după care a pornit în fugă spre mitraliera antiaeriană, pentru a-i preveni pe servanți de prezența tunurilor în spatele lor. Dar a înțeles că nu mai era nevoie. Mitraliorii români care trăseseră spre podul de fier schimbaseră deja direcția gloanțelor și acum îi izbeau în plin pe artileriștii germani. Năuciți de focul ce se revărsa asupra lor, hitleriștii și-au părăsit tunurile. Unii, căutîndu-și salvarea, au sărit în apă, alții s-au predat.

*

Ioana Bazac, operatoarea de la centrala telefonică, se afla la postul ei. Un timp n-a mai recepționat nimic în căști. În schimb, auzea vacarmul de pe străzi. În sfîrșit, un apel telefonic. De la Mărculești, unde se aflau trupe române în trecere prin localitate, un ofițer cerea lămuriri despre ceea ce se întîmpla în Slobozia.

– Ai noștri sînt în lupte grele, lupte de stradă...

Din nou, Ioana a rămas cu ea însăși, ascultînd vuietul luptei. Cîteva proiectile au izbit zidurile poștei. Ferestrele oficiului erau ciuruite de rafale. Ioana fusese cuprinsă de spaimă. Viața ei era în primejdie. Pentru a-și alunga teama, s-a gîndit s-o sune pe Elena Ionescu, telefonista de la Centrala S.A.R.T. și să stea de vorbă cu ea. Dar a renunțat. Dealtfel, nu i-ar mai fi răspuns. Tînăra operatoare fusese rănită. Înăbușindu-și însă durerea și teama, ea a rămas la datorie, chiar și atunci cînd clădirea a fost atacată de hitleriști. Din nou rănită, Elena Ionescu a căzut lîngă centrală, cu trupul sfîșiat de schije și străpuns de gloanțe. Douăzeci și opt de răni avea. Centrala telefonică nu și-a întrerupt însă activitatea. În locul Elenei, care fusese transportată la spital, a trecut Aurelia Ionescu, mama fetei, după care postul a fost preluat de sora rănitei. Amîndouă – mama și fiica – au recepționat mesaje și au transmis ordinele și rapoartele maiorului Alexandru Rădulescu. Acesta, rănit la rîndul său, continua să-și conducă subunitățile în luptă. Acolo, la centrală, își instalase punctul de comandă al batalionului.

Ioana Bazac, operatoarea de la centrala telefonică a poștei, se afla singură, cînd valurile de explozii se rostogoleau mereu pe Strada Matei Basarab. După mai multe vijelii de gloanțe, care au izbit zidurile caselor, zgomotul coloanei și al luptei s-a mai potolit. În răstimpul de acalmie, Ioana a auzit bătăi repezi în ușa de la intrarea principală. A rămas descumpănită. Cu pași șovăielnici, s-a apropiat de ușă.

– Vă rog să deschideți!

Fata a zăbovit cu răspunsul. În vîrful picioarelor, s-a dus la primul geam și a văzut că în ușă bătea cu pumnii un ofițer român, un căpitan.

– Ce doriți? – a întrebat ea.

– Trebuie să vorbesc la telefon cu garnizoana din Călărași.

Ioana l-a condus pe ofițer în biroul dirigintelui. În cîteva clipe, căpitanul a alarmat unitățile militare din Călărași.

La cererea ofițerului, Ioana a stabilit legătura și cu centrala prefecturii din Călărași. De-acolo însă n-a răspuns nimeni.

– Ce s-a întîmplat, domnișoară?

– Nu prea știu.

Fata a controlat fișele. Și-a dat atunci seama că linia era scoasă din funcțiune. Nu știa ce să facă. Disperată, a intrat în camera oficiului poștal și, pe lîngă perete, s-a apropiat de geam. Și-a aruncat privirea în stradă. A observat, astfel, că pe un stîlp de telegraf, era cățărat un militar german, care, după echipament, se vedea că-i transmisionist. Acesta tăiase firele aeriene care traversau drumul spre centrală.

Pe stradă, treceau tanchete, mașini de luptă, autoturisme și motociclete. Șuvoaiele de proiectile scînteiau în caldarîmul străzii, împroșcau cu foc ziduri și garduri. Înspăimîntată, Ioana s-a retras de la geam.

– Mai avem un fir telefonic, domnule căpitan – a spus ea. Linia cu Mărculeștii. Stîlpii ei trec prin spatele poștei, prin niște grădini. Hitleriștii n-au dibuit această linie.

Prin acel fir, Ioana a păstrat legătura cu țara. A obținut multe legături, solicitate de ofițerul român, care a vorbit cu Țăndăreii, cu Giurgenii, cu Hîrșova.

Între timp, în clădirea poștei au venit și alți militari români. Printre ei, și maiorul Constantin Caloianu. La începutul luptei fusese pe străzi, printre combatanți. Acum își mutase postul de comandă în clădirea poștei.

După două ceasuri, Ioana Bazac se afla tot la postul ei. Transmitea ordine și informații, cînd clădirea poștei a fost atacată de militari germani. Un glonte, zburînd prin geam, a zbîrnîit pe lîngă capul ei și s-a înfipt în perete. Fata și-a continuat munca. Pentru a se feri de gloanțe, s-a ghemuit jos, lîngă centrală.

– V-a fost teamă, domnișoară? – a întrebat-o maiorul Caloianu, într-un răstimp de acalmie.

– Să sperăm că ce-a fost greu a trecut.

– Nu vreau să vă sperii, dar luptele nu s-au terminat. Coloana a fost răzlețită, dar nu înfrîntă. Dintre dușmanii cu care ne-am bătut pînă acum pe străzi, unii se mai află în Slobozia...

Într-adevăr, nu toți hitleriștii părăsiseră orașul. Slobozia încă nu era liberă. Unii dintre militarii inamici, mai ales cei rămași pe jos, fără vehicule, abandonaseră coloana. În disperare, își căutau salvarea ascunzîndu-se prin case și prin grădinile de la periferiile orașului. Cu trufia lor rănită, erau în stare de orice. Trăgeau cu automatele în casele oamenilor, aruncau grenade pe geamuri.

Cei doi ofițeri au redactat apoi un raport pe care Ioana, operatoarea, avea să-l transmită la București...

Combatanții de pe străzile Sloboziei se așteptau să apară o altă coloană hitleristă. Aflaseră despre aceasta de la prizonieri. Aveau însă și vești bune. Le-au sosit ajutoare. Aveau de acum și piese de artilerie – tunuri antitanc...

După înlăturarea mașinilor avariate, coloana hitleristă și-a reluat înaintarea. Timp de vreo două ore, cît a durat trecerea coloanei prin Slobozia – de la intrarea și pînă la ieșirea din oraș – a fost continuu hărțuită din toate părțile.

Ariergarda coloanei, alcătuită din grupuri de mașini de luptă echipate cu armament automat, cutremura pămîntul cu uraganul ei de foc. Dar în partea de est a orașului, cotropitorii au întîmpinat o rezistență nebănuită. Acolo, în apropierea podului rutier de peste rîul Ialomița, la răscrucea de drumuri, din spatele unei clădiri vechi, o altă subunitate românească, proaspăt sosită în sector, l-a întîmpinat pe dușman cu un foc necruțător. Tirul îndreptat de fasciști spre acea clădire solitară a fost zadarnic. El n-a reușit să frîngă dîrzenia ostașilor români. Luptătorii noștri trăgeau cu mitraliere și puști-mitraliere, în timp ce cîteva grupe de ostași reușiseră să se tîrască prin niște hîrtoape pînă aproape de șosea și de pod și, de acolo, aruncau grenade asupra cotropitorilor. Surprinși pe pod de exploziile grenadelor și de potopul gloanțelor, unii dintre militarii inamici, buimăciți, săreau din mașini în apă.

Grupurile mașinilor din ariergardă fuseseră obligate să se oprească. Cu tunuri și aruncătoare de flăcări, hitleriștii au incendiat clădirea, dar rezistența eroică a ostașilor noștri a rămas de neclintit. Între timp, subunități ale Regimentului 38 infanterie, aduse în grabă, în camioane, de la Bucu, au intrat în acțiune. În fruntea Companiei a 7-a, care lupta vitejește, se afla tînărul locotenent Ionel Marcu. Mai tîrziu, acest ofițer avea să-și conducă plutoanele, din Bărăgan în Tatra, cu aceeași iscusință cu care lupta acum la Slobozia. La ordinul locotenentului Marcu, doi dintre comandanții plutoanelor sale, sublocotenenții Ioan Coman și Stan Plopeanu, au amplasat subunitățile în preajma podului de fier. Cei doi ofițeri tineri luptau acum cu bărbăție, cot la cot cu subordonații lor – acei recruți care uitaseră de foame și de oboseală, de truda istovitoare a drumului străbătut în ultimele zile, din Dobrogea și pînă în cîmpia cea mare a țării.

Ultimele mașini de luptă ale coloanei au ocolit podul, l-au evitat. Ele au încercat să-și croiască alt drum spre Dunăre. Au eșuat însă. Unele au fost distruse în preajma podului, altele, întîmpinate de ostași ai Regimentului 38 infanterie, s-au poticnit. Echipajele lor au fost obligate să se predea.

(Va urma)

RAMPĂ DE LANSARE A TALENTELOR PIONIEREȘTI

START spre viitor

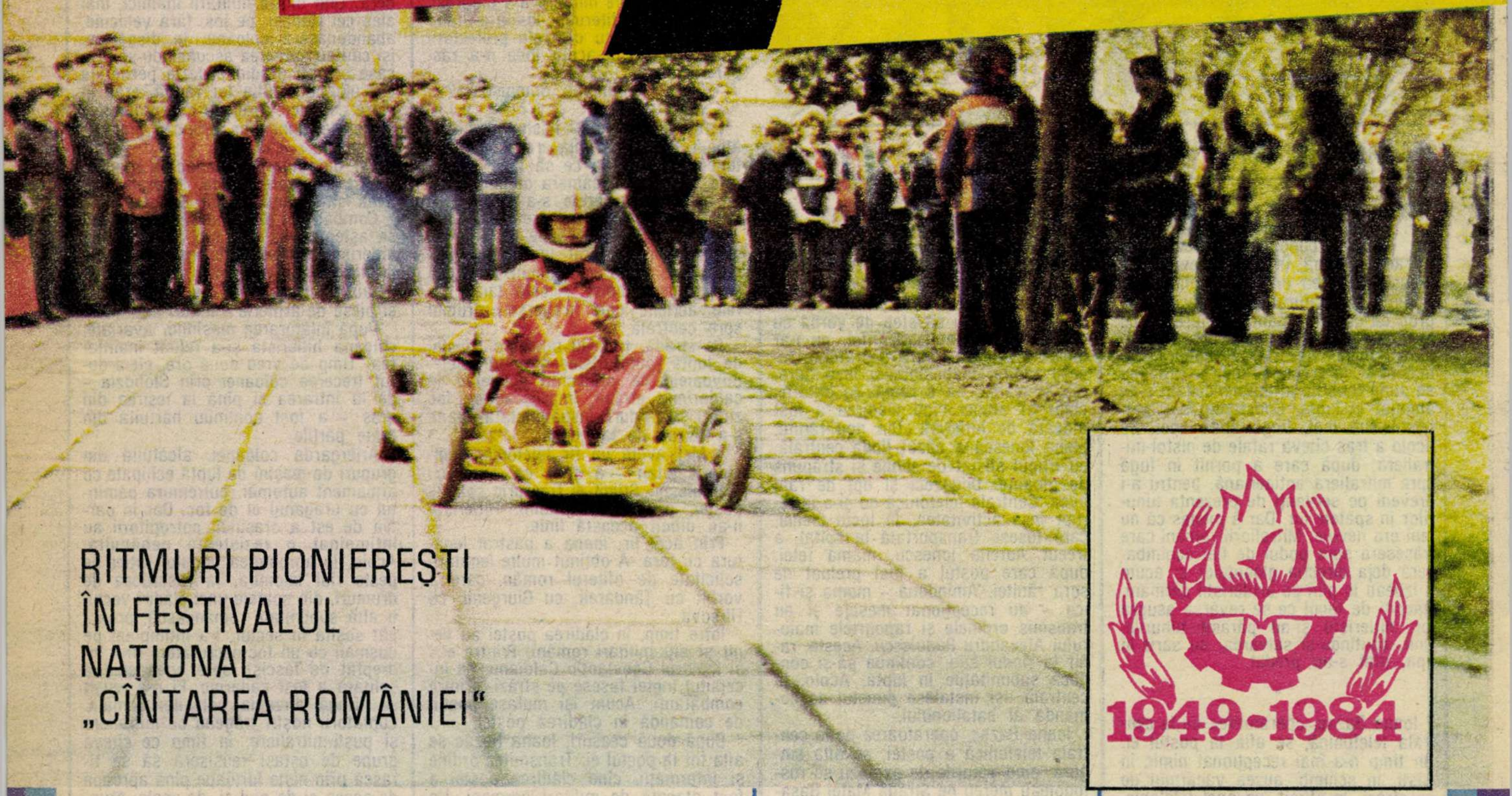

RITMURI PIONIEREȘTI ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

1949-1984

ÎNTRE MARILE ÎNNOIRI petrecute în ultimele două decenii în toate sectoarele vieții și muncii noastre, se află și cele care oferă fiecărui pionier, tuturor copiilor și tinerilor, generoase condiții de a-și afirma talentul și puterea de creație în cele mai diferite domenii – tehnic, științific, artistic, cultural. Astăzi ne propunem să discutăm despre performanțe pionierești din sfera creației tehnico-științifice. Pregătirea multilaterală pentru viitor presupune învățătură stăruitoare și muncă eficientă; aceste atribute se pot cîștiga numai atunci cînd, aplicînd practic și cu ingeniozitate cunoștințele teoretice bine însușite, reușești să creezi tu însuți, cu mîinile tale, cu gîndirea ta, un obiect util, de care să te poți folosi și de care să se poată folosi și alții.

Cel mai rodnic cadru de afirmare a creativității întregului popor, și deci și a copiilor, este marele Festival național al muncii și creației „Cîntarea României", sub egida căruia se desfășoară toate activitățile prin care să puneți în valoare talentele și aptitudinile.

Vă stau la dispoziție 9 144 de laboratoare și 6 364 de ateliere. Lor li se adaugă activitatea celor peste 103 000 de cercuri tehnico-aplicative din școli, case ale pionierilor și șoimilor patriei și unitățile economice. Știm însă că performanța e stimulată și de spiritul competitiv. Cel mai larg și mai important concurs în acest sens poartă simbolica și, în același timp, realista denumire de „Start spre viitor."

CONCURSUL „START SPRE VIITOR" a fost inițiat (la început sub denumirea de „Minitehnicus") de către revista „Cutezătorii", în primele luni de la apariția acesteia, în 1967. Se așteptau cu nerăbdare rezultatele. Cum va fi primit oare de către pionieri acest concurs cu o cerință atît de pretențioasă, al cărui principiu fundamental este ca **toate** construcțiile prezentate să aibă finalitate, să funcționeze? Deci nu machete „de vitrină", ci numai și numai aparate, utilaje, jucării **care să funcționeze!**

Primul obiect sosit la prima ediție a concursului în 1968 nu era prea arătos: cîteva lemnișoare destul de aproximativ geluite și însăilate, în chip de avion... Dar să nu ne luăm după aparențe: acest pui ciudat de avion zbura! E drept că mai mult țopăia săltînd ca o lăcustă la vreo zece centimetri înălțime, dar se cheamă că motorul lui cu elastic îl punea în mișcare și aceasta era esențialul.

Redactorii rubricii respective umblau cu clești, șurubelnițe și ciocane să deschidă coletele și să pună „invențiile" în mișcare. N-au venit prea multe, doar 176 aparținînd unui număr de 634 de autori. Lucrări totuși promițătoare, ingenioase pentru acel timp: un aparat de radio cu tranzistori, montat într-o... cutie de săpun. O instalație de iluminat progresiv care avea ca rezistență variabilă licoarea bine cunoscută sub numele de... oranjadă! Un pantograf tip „Morse" făcut din tot felul de sîrme, cutii de conserve, mosorele de ață, un motoraș electric de la un vechi ventilator, un transformator bobinat de mînă... toate însă funcționau perfect! Pantrograful, făcînd un zgomot insistent, care-i amuza pe profesorii universitari din juriu, era totuși capabil să reproducă automat, cu fidelitate, orice desen pe care îl primea. Cea dintîi expoziție cu lucrările premiate a avut loc în holul redacției: încăpeau foarte bine pe șase birouri puse cap la cap.

EXPOZIȚIA ediției din 1969 n-a mai încăput pe șase mese și n-ar fi încăput nici pe zece... I-a trebuit o sală specială. Erau de acum cîteva mii de obiecte, iar gradul de tehnicitate crescuse uluitor. Între „vedetele" acelei ediții se aflau: **„Orășelul spațial"** construit de pionierii băimăreni – toate instalații în stare de funcționare; **„Orga electronică"** a pionierilor din Buhuși; **rachetomodelele pionierilor din Pucioasa** (care aveau ulterior să devină celebri în acest domeniu). În fine, a apărut o centrală termoelectrică (apa fierbea în cazanul cît un pahar, turbina se învîrtea, beculețul lumina...), un amplificator Hi-Fi și chiar un robot electronic, unul dintre cei mai.. sportivi și vorbăreți cu putință, dar care umbla și putea să poarte un obiect.

ÎN 1970, CONTINUĂ creșterea numărului de participanți și a calității lucrărilor. Printre „senzațiile" expoziției avem un **model de elicopter care zboară radiocomandat,** avem un **osciloscop catodic,** dar avem și o pereche de bocanci de turism... luminați cu cîte un fel de lanternă conectată în lungul fiecăruia! (Se prefigura deci acea secțiune a concursului care mai tîrziu avea să fie denumită „Atelierul

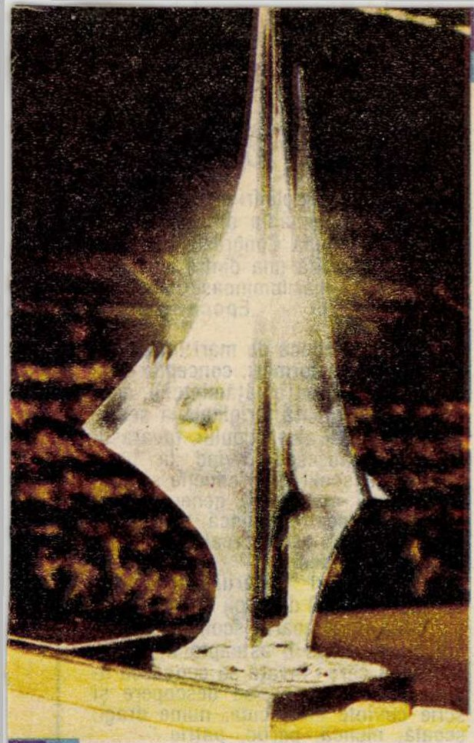

fanteziei"...) Surpriza-surprizelor venea însă de la pionierii gălățeni: un **vehicul pe pernă de aer,** alb ca zăpada, un aparataj cu comandă și un avion cu pilot la bord, un îndrăzneț într-un fel de salopetă cosmică; ales din clasa a doua, ca să fie mai ușor și să nu îngreuneze nava care altminteri se mișca foarte vioaie, abia atingînd pămîntul.

Și iată, **în 1972,** și prima recunoaștere internațională de mare amploare a pionierilor noștri tehnicieni: ei cuceresc **6 medalii la Tîrgul internațional de invenții ale elevilor de la Tokio!**

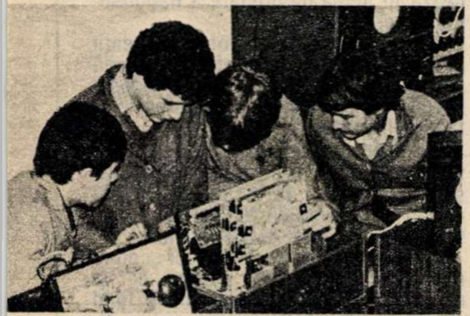

CPSP
BOTOŞANI

Să ne apropiem mai mult de prezent și să vedem ce se întîmpla în 1976. În 1976 se întîmpla în primul rînd că numărul participanților la concursul „Start spre viitor" ajunsese la... 48 000, cu 31 000 de lucrări. Este ceva demn de reținut, nu-i așa? Uitați-vă din nou la cifrele din 1968... Și ce mai vedem la expoziția din 1976? Vedem nici mai mult nici mai puțin decît **calculatorul electronic în sistem binar** realizat de pionieri bucureșteni; **interfonul cu 12 posturi** al pionierilor din Hodac-Mureș; **stația de înregistrare-redare** a pionierilor constănțeni; și ce mai vedem? – vedem multe, inclusiv ceva care în puține locuri din lume mai există: **dispozitivul electric de aplicare a acupuncturii,** realizat de pionieri ploieșteni împreună cu medici!

APAR PREOCUPĂRI ȘI SOLUȚII dintre cele mai moderne, strîns legate de necesitățile economice. Ediția din 1977 (cînd au fost 77 386 de participanți!) ne prezintă, între altele, un **aparat de reglare a aprinderii motoarelor,** un **automobil cu motor electric,** o **instalație de irigare cu comandă electronică.** În 1978 (numărul participanților e în continuă creștere, dar lăsăm mai la urmă cifrele) întîlnim un **termostat electronic universal** (economia de energie!) un **aparat care detecta fisurile conductelor subterane** și altul care determina **gradul de poluare** al apelor. Cei în drept se văd în plăcuta situație de a începe să acorde **brevete de inventator** multor pionieri!

Primul **sistem electronic pentru irigare automată** (și diferențiată!) și cea dintîi **centrală solară** de performanță apar în 1979.

Ediția 1980 ne oferă una din cele dintîi modele foarte productive de **centrală heliotermică,** o instalație care controlează sever **consumul de energie electrică** și previne risipa. Între timp, de-a lungul anilor, se înmulțiseră **jucăriile** ingenioase, cățelul electronic care latră, fiind acum ceva foarte banal (dar în magazine nu apăruse încă). Instalațiile pe bază de **celulă fotoelectrică** – automatele capabile să circule ocolind singure obstacolul, sisteme de avertizare și chiar un numărător automat al vizitatorilor – constituiau ceva obișnuit. Idei amuzante, dar și foarte utile: un sistem optico-acustic de avertizare pentru cazul cînd unui sugar trebuie să i se schimbe scutecele; portchei cu sursă de lumină ca să poți descuia ușa în timpul nopții; bucătărie sută la sută automatizată – avem la „intrare" legumele, zarzavatul, sarea, iar la „ieșire" era farfuria în care aparatul debita o supă de cea mai bună calitate! El spăla „materia" primă, o tăia, o fierbea, doza condimentele... Pe lacul Băneasa, la baza sportivă din spatele Combinatului poligrafic „Casa Scînteii" pluteau sute de tricatarge cu pînze și submarine, caravele și crucișătoare, pacheboturi și cargouri; juriul verifica funcționalitatea lucrărilor de la secțiunea „navomodele", cu pînze sau cu motor, autonome sau radiocomandate. Pe un teren special erau aero și rachetomodele. Spectatorii abiau puteau fi ținuți în cuvenita stare de disciplină de către echipele pionierești de ordine: toți voiau să pună mîna, să se uite mai îndeaproape, să răsucească un buton, ceva, acolo!

TOT CAM PE ATUNCI, în fața standurilor cu construcții electronice și automatice au început să-și facă apariția tineri și vîrstnici cu carnețelul și pixul în mînă: erau oameni dornici să aplice soluțiile tehnice concepute de pionieri, dar erau și specialiști pe care noile idei nu-i lăsau indiferenți. Se înregistrează trecerea de la **macheta funcțională** la **construcția propriu-zisă:** pionierii automaticieni și modeliști din Brașov realizează autonomia energetică a satului lor de vacanță „Poiana soarelui" printr-o **microcentrală** instalată pe malul pîrîului din apropiere.

Preocupările din cele mai moderne domenii sporesc și iată-ne în 1983, unde apelăm din nou la cifre: 362 500 de participanți cu 104 200 de lucrări! Aceasta înseamnă nici mai mult nici mai puțin decît că aproximativ opt din zece pioneri ai țării participă la concursul „Start spre viitor", cifră foarte importantă dacă ținem seama că este un concurs de **performanță.**

Nicăieri în lume nu există un astfel de concurs atît de larg. Succesul său se explică în primul rînd prin **baza de masă:** acești 362 500 de creatori provin din rîndurile pionierilor care activează în zecile de mii de cercuri pionierești cu caracter tehnico-aplicativ! Iată de unde apar talentele la „Start spre viitor". Realitatea este că mulți dintre pionierii ajunși în finală lucrează aproape la nivelul unor muncitori cu bună calificare și adesea chiar la nivelul lor. Să dovedim această afirmație amintind cîteva lucrări premiate în 1983:

„Sat 3", minisemănătoarea autopropulsată a pionierilor din Tg. Neamț; motor de motoretă „Mobra"; într-o oră poate însămînța cu porumb, floarea-soarelui, fasole etc. pe o suprafață de 1,4 ha, cu un consum de numai 2 litri combustibil.

„Soare", agregatul cu care pionierii din Botoșani transformă energia solară direct în energie mecanică (prin sistem de termocuplare) punînd în funcție instalația de irigare a serelor, solariilor, grădinilor; de reținut că oglinda parabolică își schimbă automat din 30 în 30 de minute poziția după soare.

„Automatul giuvaergiu", construit de pionierii din Gherla, care recuperează argintul din soluțiile fotografice uzate.

„Dirijorul" – mai tehnic zis **„Automatul numeric programatic"** al pionierilor ieșeni; o dată programat, el pune ori scoate singur din funcțiune, simultan sau pe rînd, o mulțime de aparate și sisteme foarte diferite la care e conectat, dirijînd, așadar – să zicem –, instalațiile de aerisire, încălzire și transportoare de furaje din sectorul zootehnic, un aparat de filmat care proiectează filme la grădiniță, un magnetofon care transmite muzica dorită, un strung care prelucrează piesa dorită de noi etc.

„Tunel aerodinamic", instalație de mare finețe, în care pionierii din Bistrița își testează aeromodelele, dar în care poate fi supusă probelor chiar și macheta unui avion proiectat de o uzină de specialitate.

Jucării? Putem alege **„Minimotocicleta"** pionierilor bucureșteni, dar mai întîi trebuie să-l consultăm pe atotștiutorul **„Robot"** conceput de pionierii băimăreni care, între altele, e programat să învețe regulile de circulație, timp în care se distrează – pe seama uimirii noastre – „Păpușa acrobată" a pionierilor ieșeni.

Sport? Mașina pe șenile **„Multischi"** (Sighișoara) ne amenajează la iuțeală o pîrtie, dar ea mai poate face multe alte lucruri – tractează sănii cu materiale și provizii pentru cabanele pierdute în munți și ajută echipajele „Salvamont".

... Le vedem pe toate și mai vedem încă multe altele în expozițiile jubiliare, dedicate celei de-a 35-a aniversări a Organizației Pionierilor. Construcții frumoase, atrăgătoare care parcă vorbesc numai despre succes – dar dacă stăm să le privim mai bine, intuim efortul autorilor, căutările lor, studiul îndîrjit, experimentările reluate de cine știe cîte ori – uneori lucrarea în întregime fiind refăcută de două-trei ori. Mulți dintre acești performeri au avut perseverența de a lucra un an întreg pentru realizarea proiectului propus. Rezultatele vorbesc nu numai despre performanța tehnico-științifică, dar – și mai ales – despre voință, grija față de respectarea cuvîntului dat, folosirea cu chibzuință a timpului, capacitatea de a stărui foarte multă vreme pentru atingerea țelului propus. „Start spre viitor" nu este numai o mare mișcare de creație tehnico-științifică, ci și o școală a caracterelor.

OVIDIU ZOTTA

> **Profesorii și învățătorii au datoria de cinste și sarcina de mare răspundere de a-i forma pe tineri ca cetățeni conștienți și devotați ai patriei socialiste, ca făuritori entuziaști ai comunismului pe pămîntul României.**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

GÎNDURI DE ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI

...Aleile erau străjuite de flori și castani, pereții proaspăt văruiți te îmbiau parcă să intri mai repede înăuntru, iar ferestrele te priveau aidoma unor ochi uriași.

Noi stăteam cu mamele și tații noștri ținîndu-ne de mînă, eram puțin timizi sau poate doar ni se părea prea nouă și prea necunoscută lumea aceea cu atîția părinți la un loc și mai ales cu atît de mulți copii.

Cînd am pătruns înăuntru, ne așteptau băncile frumos aliniate unele lîngă altele, pe mai multe șiruri, și-n fața lor am văzut catedra pe care se zărea o mare vază cu flori. Ne-am așezat cuminți în bănci, doi cîte doi, și-am început să răsfoim, pe furiș, cărțile frumoase cu poze și cu desene, și cu rîndurile acelea de litere pe care nu le știam pricepe...

Apoi mamele și tații au plecat, ușa s-a închis, noi am rămas înăuntru doar cu „tovarășa" aceea blîndă și zîmbitoare. Ne-a privit pe fiecare ca și cum ar fi fost sora sau mama noastră. Apoi a deschis un caiet mare (mai tîrziu aveam să aflăm că-i spune „catalog") și-a început să ne strige pe fiecare pe nume, fiindcă eram cu toții înscriși acolo. Ne-a explicat cum de fiecare dată cînd ne va striga îmvățătorul sau profesorul — și mîine și poimîine și pînă tîrziu, cînd vom termina școala — trebuie să ne ridicăm în picioare și să spunem clar și tare: „Prezent!", după care să ne așezăm la loc...

Începea prima zi de școală.

Cine nu-și amintește de dimineața aceea? Cine nu se simte din nou emoționat cînd se gîndește la clipele în care a îmbrăcat pentru întîia oară uniforma școlară și mama i-a prins pentru prima dată ghiozdanul după umeri? Dar mai ales cine nu-și amintește chipul și vorbele, și gesturile învățătorului sau învățătoarei lui, cel (sau cea) care i-a luat mîna în palmă și l-a învățat cum se scrie o literă, apoi un cuvînt, apoi o compunere? Cine a uitat oare glasul domol și cald plimbîndu-l, în închipuire, prin pădurea străbătută de Scufița Roșie ori de Făt-Frumos căutînd balaurul sau arătîndu-i cum se spune o poezie despre frumusețile patriei, despre oameni și visele lor? Apoi cine a putut sau poate uita frumoasele vizite prin împrejurimi, la muzee ori „expedițiile" după castane și plante medicinale sau ceasurile petrecute pe terenul de sport și-n grădina școlii, cu învățătorul lui?

Clipele, zilele, lunile și anii se scurg pentru fiecare, din copii, ajungem adolescenți, apoi tineri și oameni maturi, amintirile se adună și ele cu miile și cu zecile de mii în calendarele noastre, dar cele mai scumpe, mai duioase și mai vii rămîn tot cele din primele clase de școală, cele legate de întîlnirea cu învățătorul nostru, cu abecedarul, cu primele porți către cunoaștere.

De aceea — și nu numai de aceea — între sărbătorile scumpe nouă trebuie să fie și „Ziua Învățătorului", în care să-i cinstim pe cei care își pun sufletul, priceperea și pregătirea lor în slujba copiilor, cele mai tinere vlăstare ale țării. Și ziua aceea a fost găsită în miezul de vară, după ce ultimul clopoțel al anului școlar îi anunță cu clinchetul lui voios pe școlarii din primele clase că a venit vacanța mare, adică la sfîrșit de florar, la 30 iunie...

Așadar, e „Ziua Învățătorului" și se cuvine să ne îndreptăm gîndul și bătaia inimii noastre către toți aceia care, dintotdeauna — cu iubire de mamă și cu blîndețe de frate ori soră mai mare — au știut prinde în căușul palmelor lor mîna cu degete mici și mișcări stîngace, învățînd-o să scrie. Către cei care au aflat taina și meșteșugul prin care să îndrume ochii celor mai mici elevi spre spații și orizonturi necunoscute, deslușindu-le, rînd pe rînd, deopotrivă, lumea cărților, dar și iubirea de oameni, de locurile copilăriei, dăruirea față de patrie, învățîndu-i lucrurile și faptele cele mai simple și totuși esențiale: cum să se poarte la școală, acasă, pe stradă, pretutindeni unde-i vor purta pașii, în toate clipele vieții lor.

Iată de ce acum, de „Ziua Învățătorului" sau învățătoarei noastre, de fapt a tuturor învățătorilor, profesorilor, educatorilor se cuvine să desprindem — simbolic — o floare din grădinile sufletului și să le-o dăruim împreună cu recunoștința noastră.

FLORENTIN POPESCU

* * *

Anii de mari împliniri ce dau învățămîntului din România dimensiuni noi sînt anii de după Congresul al IX-lea care inaugurează una dintre cele mai rodnice și și mai luminoase epoci din istoria patriei – „Epoca Nicolae Ceaușescu."

În această epocă de mari înfăptuiri, de uriașe transformări, conceptul despre modernizarea învățămîntului, contribuție nemijlocită, originală a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, avînd la bază apropierea școlii de producție și educarea celei mai tinere generații prin muncă și pentru muncă, constituie axul principal pentru realizarea unui învățămînt modern.

La începutul fiecărui an școlar aproape 400 000 de copii deschid pentru întîia oară poarta școlii, trec pragul clasei, unde îi așteaptă învățătorul, omul care-i învață să cunoască literele și cu uimire să descopere și scrie cuvinte cunoscute, nume dragi: școală, muncă, partid, patrie.

De pregătirea teoretică și practică a copiilor din învățămîntul primar și gimnazial se preocupă cu dragoste și dăruire 153 326 învățători, profesori și maiștri.

Foarte mulți dintre învățători și profesori îndeplinesc, totodată, cu înaltă dăruire, și funcția de comandant-instructor.

Lor, copiilor și tinerilor patriei, le stau la dispoziție peste 30 de mii de unități școlare de toate tipurile și profilurile, din care peste 3 500 funcționează în limba de predare a naționalităților conlocuitoare.

Ca o ilustrare vie a profundei atenții pe care partidul și statul o acordă școlii, toți copiii patriei, fără deosebire de naționalitate, au asigurat învățămîntul gratuit.

Cei peste trei milioane de pionieri și școlari cuprinși în învățămîntul primar și gimnazial au la dispoziție: 14 213 unități școlare cu 79 268 săli de clasă; 9 144 laboratoare; 6 364 ateliere.

Aproape 11 000 de biblioteci școlare își așteaptă permanent cititorii, dar și manualele gratuite și un imens fond alocat de stat în fiecare an pentru diferite tipuri de materiale didactice atît de necesare pentru continua dezvoltare a învățămîntului.

Un cîmp larg este deschis dezvoltării aptitudinilor și spiritului de creativitate ale copiilor prin cele 249 de case ale pionierilor și șoimilor patriei, cu 18 filiale – care totalizează 5 742 cercuri de cele mai diferite profiluri.

În școli funcționează 94 144 cercuri tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt.

* * *

Învățătoarei

Să citesc, să scriu, să văd înaltul
Și să iubesc acest tărîm, cum nu e altul,
Să rîd în soare, să iubesc neîncetat —
Pe toate rînd pe rînd aici le-am învățat.
M-ai învățat ce-i cîntul, dansul românesc —
Prin tine toate-am învățat să le cinstesc.

Anamaria Pop,
clasa a VII-a A,
Școala nr. 1, Baia Mare

Noi, fii ai României socialiste
De strajă sub lumini de Tricolor
La sărbătoarea noastră, ostășească,
Dăm, Comandantului Suprem, Onor!

Ne-am înrolat sub glorioase flamuri
Și ne-am legat solemn prin jurămînt
Să devenim o armă de tărie
Cum Eminescu o visa-n cuvînt.

Și adunăm țăriile albastre
De pe pămînt, din ape și din cer
Și le zidim în sufletul Cetății
Cu suflet, gînd și braț de grănicer

În ceasurile veghei la fruntarii,
Întreaga țară freamătă în noi,
Prin luptători și ctitori deopotrivă,
Columne de izbînzi și de eroi.

Se-nnobilează vrerea înspre faptă
Privind azi chipul patriei sublim,
În el ne regăsim hotar de liniști
Cum Ctitorul din frunte vrea să fim

Străjuitori de vatră românească,
În scutul ei de neînfrînt sîntem
Și-i prezentăm, în Zi grănicerească,
Onorul Comandantului Suprem!

DE STRAJĂ LA FRUNTARIILE ȚĂRII

de colonel **ADRIAN MIERLUȘCĂ**

Grănicerii. Dintotdeauna la fruntarii. Pentru că fruntariile țării înseamna brîul de soare, de dor și de jertfă al vetrei străbune. Pentru că fiecare palmă din țărîna aflată lîngă bornele sacre păstrează amintirea bunilor și străbunilor, cei care s-au zidit în temelia Cetății. Pentru că izvoarele undelor cristaline poartă roua codrilor noștri, dăruită spre a limpezi privirea care cuprinde rotundul de Țară.

Și pentru că nici unul dintre grănicerii oștirii române n-a uitat, nu uită și nu va uita că este ființă din ființa unui neam de glorie care i-a dat pe Burebista și Decebal, pe Basarabi și pe Mușatini, pe Horea, pe Tudor și pe Bălcescu, străluminați de iubirea pămîntului strămoșesc. Și pe toți cei care au cinstit drapelele oștirii cu vitejia lor.

Grănicerii Republicii Socialiste România. Soldații iscusiți ai celui mai frumos timp din istoria multimilenară a acestor binecuvîntate și încercate meleaguri. Soldații care nu cunosc o datorie mai nobilă decît aceea de a-și sluji – cu abnegație, fermitate revoluționară, eroism și sacrificiu suprem dacă e nevoie – Țara, Patria supremelor iubiri, aflată în cel de-al 40-lea an al libertății sale depline, în anul Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român. Soldații contingentelor care au mîngîiat cu privirea lor și și-au înscris efigia de constructori în magistralele demnității noastre – Transfăgărășanul, Metroul bucureștean, Canalul Dunăre-Marea Neagră, în toate marile cetăți ale industriei, științei și culturii. Soldații care patrulează, spre neatîrnarea lor și a Cetății, sub arcul de lumini, inegalabil, al României acestor vremi – **EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU.** Ei vin astăzi, de **Ziua Grănicerilor,** și se aliniază în flancul de onoare al datoriei lor. Cu sentimentul misiunilor îndeplinite. Cu hotărîrea de a le îndeplini pe cele viitoare, ireproșabil. Cu profundă recunoștință pentru patria care le-a încredințat spre pază fruntariile. Pentru partidul care le dă tăria gîndului, a sufletului și a brațelor. Cum nu le-au avut niciodată. Pentru cel mai iubit fiu al națiunii noastre, gloriosul conducător al patriei, al partidului și al oștirii, făuritorul de nou destin românesc, eroul devenirii noastre, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU.**

Lîngă drapelele de luptă grănicerești, în flancul de onoare, îi vedem simbolic, aliniați pentru Onor, pe bărbatul mai în vîrstă care a purtat frumoasa uniformă grănicerească, pe soldatul care o poartă și pe pionierul care o va purta. Toți sînt, de fapt, dintr-o unică și indestructibilă familie: a străjuitorilor de fruntarii românești. Toți au în privire o friză aurie. În ea, din ea: demnitate, mîndrie, fermitate și încredere. Nețărmurită încredere. În ceea ce stăpînesc și veghează. În ceea ce vor stăpîni și veghea. Pentru ei și pentru generațiile ce vor simți întotdeauna lîngă tîmpla fierbinte însemnul de frontieră al iubirii de Țară.

Mamă țară

Mamă bună, Mamă Țară,
glasul tău e primăvară.
El ne leagănă și-adună
doinele pe-un fir de lună.

Mamă dragă, România,
ce frumoasă-ți este ia.
Ai cusut floare cu floare,
istorie nemuritoare.

La gît porți lumina albă,
înșirată ca o salbă.
Brîul, Dunărea, Carpații,
te încing cu drag, ca frații
cu pădurea și cu rîul.

Fota, toată lumea știe,
ai țesut cu măiestrie
tot ce rîde pe cîmpie,
în uzine, pe ogoare,
munca ta e sărbătoare.

Ce frumoasă ești, o, mamă
cînd prinzi părul în maramă.
Și o fluturi către soare
pentru pace între popoare.

De-ți alinți duios odorul,
mai aprins e tricolorul.
Să trăiești o veșnicie,
Mamă bună, Românie.

ELENA NEDELCU

Eu știu

Eu știu că
Țara vine din istorie
pe drum de lupte mari,
din visul eroilor
iarbă ce lunecă-n priviri.

Eu știu că
Țara vine
din marile iubiri —
fîntînă arteziană
țîșnind din adîncimi...

Eu știu că
Țara-i
drumul infinit
sub steagul roșu de Partid
îngemănat cu Roșu, Galben și
Albastru.

Eu știu că
Țara toți sîntem — milioanele
urcînd, cu fiecare dimineață
un drum al împlinirii.

GEORGE COROBEA

Nu-i dor mai viu

Cărări din plai și drumuri fermecate
Ce stau mereu chemarea să-și răsfire,
Și cîmp, și ape, ale mele-s toate,
Mi le-au lăsat bătrînii moștenire.

Învăț cum poate clipa viitoare
Din filele istoriei să crească;
Ai mei sînt codrii, lacrima de soare,
Chiar flamura de cer e românească.

Mi-s dragi, și graiul brizelor marine,
Iubirea ce de-a pururi ne-nveșmîntă,
Și chipuri noi de școli și de uzine,
Și limba noastră limpede și sfîntă.

Nu-i foc mai aprig, în sclipiri mai calde,
Cît pentru-această vatră milenară;
Nu-i val mai nobil inima să-mi scalde,
Nu-i dor mai viu ca dragostea de țară.

CRIȘAN CONSTANTINESCU

FILME PENTRU VOI

ÎN ACESTE ZILE SE LUCREAZĂ CU FEBRILITATE LA FINALIZAREA MAI MULTOR FILME REALIZATE CU PARTICIPAREA COPIILOR ȘI DESTINATE LOR. AM ARUNCAT O PRIVIRE PE PLATOURILE DE FILMARE DE LA BUFTEA ȘI NE GRĂBIM SĂ VĂ INFORMĂM ASUPRA CELOR CE AM AFLAT.

PE PLATOURILE DE LA BUFTEA

printre cei mai tineri actori

FETIȚA DE PE STRADA FLORILOR

Cititorii noștri au avut prilejul să urmărească în revista „Cutezătorii" romanul foileton „Prințesa din Șega". Autorul, Francisc Munteanu, este nu numai un apreciat scriitor, ci și un cunoscut cineast. În prezent, această povestire se transformă într-un serial pentru televiziune. Alcătuit din 12 episoade, serialul va fi realizat de regizorii Dan Mironescu și Mihai Constantinescu. Acesta din urmă a lucrat cu regizorul Andrei Blaier la cunoscutul serial „Lumini și umbre".

Vă aduceți, fără îndoială, aminte de eroina povestirii. Ea va fi interpretată de o fetiță de vîrsta voastră. O cheamă Rodica Horobeț. Tatăl ei din film este actorul Constantin Diplan, pe care fetița îl va ajuta într-o dificilă și primejdioasă acțiune de luptă din zilele care au premers evenimentelor de la 23 August 1944. Printre interpreții serialului se mai numără: Gheorghe Dinică, Cristina Deleanu, Maria Rotaru, Dorel Vișan, Valentin Uritescu ș.a.

FILME PENTRU VOI

CIREȘARII PE MARELE ECRAN

După serialul de televiziune, ciclul „Cireșarilor" constituie subiectul unui film artistic la care se lucrează în prezent. Regizorul Adrian Petringenaru și-a asumat sarcina de a traduce în limbaj cinematografic încîntătoarea povestire a lui Constantin Chiriță.

Pe platoul de filmare, întîmplările trăite de cireșari au devenit pentru interpreții-copii un fericit prilej de a reintra în atmosfera unei cărți foarte îndrăgite. Pe oricare dintre aceștia îi întrebi, îți va răspunde ca Alexandru Rotaru (clasa a VI-a, Școala nr. 5, București):

— Este nemaipomenit să fii cireșar. Cartea am citit-o de cinci ori, și asta cînd nici nu mă gîndeam la film. De fiecare dată am retrăit toate întîmplările.

— Cine ești dintre cireșari?

— Sînt Dan, cel care, ca și Tic, este vesel și pus pe tot felul de năzdrăvănii. Cînd s-au făcut probele de filmare și habar n-aveam dacă am să fiu ales, m-am gîndit că mi-ar plăcea să fiu în film Dan sau Tic, fiindcă și eu sînt o fire veselă.

— Și cu școala?

— Am filmat în zile de vacanță. O condiție pentru a fi selecționat, în afară de reușita la proba de film, este să fii elev foarte bun.

— Și tu?

— Am zece pe linie.

Deși în timpul fimărilor au loc atîtea și atîtea peripeții, există două evenimente la care protagoniștii copii revin mereu: ziua în care scriitorul Constantin Chiriță a venit printre interpreți, constatînd cu plăcere cum, sub ochii lui, copiii se transformă în personajele cărților sale, și perioada în care s-a filmat la Peștera Iadului și Peștera Muierii, devenite Peștera Neagră din roman.

Cireșarii ar putea să povestească zile întregi despre bucuria acestui joc cuprins într-o carte, care a devenit pentru ei aproape o realitate. Așa cum spunea Alexandru Rotaru:

— De cînd filmăm, ne simțim cu adevărat cireșari.

MUȘCHETARII ÎN VACANȚĂ

Se află în pregătire o frumoasă povestire cinematografică, realizată de cunoscutul scriitor pentru copii Alecu Popovici și de regizorul Savel Stiopul.

Mușchetarii sînt trei... pionieri, eroi ai unor nemaipomenite aventuri. Totul începe de la un concurs pionieresc. „Cine dintre noi va lua premiul?" se întreabă copiii dintr-a VI-a. O va decide vacanța de vară.

Veselia, situațiile pline de haz în care evoluează mușchetarii sînt menite, după cum doresc realizatorii, să dăruiască tinerilor spectatori un film plin de farmec. Interpreții sînt copii de vîrsta voastră, aleși din cîteva școli bucureștene.

Am avut prilejul să asistăm la unele filmări. Scenele dresării de către copii a unui cățel și cele în care joacă... cioara Ciochi sînt pline de haz. Regizorul Savel Stiopul, care a mai lucrat cu copii în filmul „Anotimpuri", este de-a dreptul cucerit de însuflețirea cu care lucrează actorii-elevi.

- E o muncă dificilă, ne mărturisește regizorul, dar foarte plăcută. Îi las pe copii să se miște ca în clasă, să se joace așa cum o fac în recreație sau pe stradă. Îmi doresc un film care să oglindească universul plin de frumusețe, de adevăr și sinceritate în care cresc și se formează ca oameni copiii noștri.

INVENȚIA

— Încotro, Iliuță?

— Mă duc la școală cu o invenție.

— Roaba asta pe care o cari cu tine? Păi, roaba a fost inventată de mii de ani!

— Ca a mea însă n-a inventat nimeni... Nu observi nimic?

— Are claxon, care a fost inventat de nu știu cînd.

— La mașină, nu la roabă.

— Și de ce-ți trebuie la roabă?

— Trebuie celor care o folosesc.

— Claxonul?

— Te rog să nu-i spui așa. Este un avertizor pneumatic acționat la nevoie. Îi avertizează pe cei care trec prin fața invenției mele, ca să nu-i calce.

— Aha! Dar ce te faci că în foarte multe orașe claxonatul este interzis?

— Păi, tu nu vezi ceva lîngă roată?

— Un far, inventat și el de mult!

— Nu la roabă! Așa că în orașele unde claxonatul este interzis se semnalizează cu lumina.

— Asta noaptea. Dar ziua? Ziua ce faci?

— Mă gîndesc la o altă invenție!

— Bine, Iliuță, dar ce faci cu roaba în orașele unde s-a interzis claxonatul și nu se poate semnaliza cu farul, pentru că este ziuă?

— E simplu ca lumina zilei! În orașele în care s-a interzis claxonatul, ziua, cel care duce roaba strigă cît îl ține gura: „Ferește, că te calc!"

V.D. POPA

* * *

- De ce gen e substantivul arhitectură?
- Substantivul arhitectură e de genul feminin.
- Dar muzică?
- Feminin...
- Dar poezie?
- Feminin.
- Foarte bine! Acum, ia spune-mi, cunoști vreo artă de gen masculin?
- Da, tovarășe profesor, boxul!

- Mămico, cumpără-mi, te rog, mașinuța aceea roșie...
- Acum n-am bani...
- Nu-i scumpă. Costă 12 lei și un zero.

- Tată, de ce ziua nu se văd stelele?
- Nu știu.
- Foarte rău. Trebuia să întrebi cînd erai mic...

- Tăticule, tu știi care e ziua cea mai scurtă?
- Stai să mă gîndesc...
- Nu te mai gîndi că îți spun eu: duminica.

- Tăticule, mi-ai povestit odată că ai rămas corigent la istorie.
- Da, dar de ce ți-ai adus aminte?
- Mă gîndesc că istoria se repetă.

DUMITRU VASI-ȘOIMOȘANU

START spre viitor

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1							■				
2								■			
3			■				■				
4					■					■	
5		■						■			
6				■			■			■	
7			■			■		■			
8									■		
9					■			■			■
10		■		■							
11											

ORIZONTAL: 1) Aeromodel R/C realizat la Rupea, județul Brașov. Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, mereu prezent printre micii tehnicieni (abr.). 2) Exponatele de mare complexitate și fantezie create de mîinile copiilor, al căror număr a crescut an de an, de la ediția din 1968 (176) la ediția din 1983 (104 200) a concursului. „Stația de epurare pentru... reziduale", lucrare realizată la Codlea. 3) Primele la emițător! Unitate de lucru mecanic. Grîu din regiunile muntoase. 4) „Novac-1", lucrare a pionierilor din Novaci, județul Gorj. Oraș a cărui Casă a pionierilor și șoimilor patriei a obținut premiul I (1983) la secția „Lucrări din domeniul ciberneticii". 5) Strat de aer amortizor la navigația într-un fluid. Funcție trigonometrică (abr.). 6) Crustaceu. Ovidiu Tomescu. Casete. 7) Deci. Sorescu Nedelcu. Varietate de virus Columbia. 8) Localitate litorală care a găzduit tabăra „Start spre viitor". Din oală! 9) Oraș în Turcia. Întrebare. Acut. 10) „Multi-schi" realizat la Sighișoara. 11) Lucrările privind mecanizarea acestei ramuri a economiei naționale sînt cuprinse în una din secțiile concursului „Start spre viitor".

VERTICAL: 1) Altă secție „de vîrf" a aceluiași concurs. 2) Radieră. Județ care a obținut, prin Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pecica, o mențiune la secția „Mecanizarea agriculturii". 3) Rece! Republica Populară Chineză (abr.). Vifor (reg.). 4) Pasăre răpitoare. Pămînt. 5) În tarla. Strat de flori într-o grădină. Pecete. 6) Metal pentru a cărui recuperare din soluții și depuneri metalice neconvenționale este destinat aparatul cu un înalt grad de tehnicitate creat la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Gherla, județul Cluj. Acid. 7) Una și alta! Suprafață de răspîndire a unor plante și animale. 8) Primul (fig.). Cete! 9) Localitate din apropierea Sibiului, unde anual se organizează Tabăra republicană de aeromodelism. Oferă o șansă în plus. 10) Întreprinderea de produse alimentare (abr.). „...2000" realizare a pionierilor din Sovata. 11) Secție a concursului „Start spre viitor". Fragment mineral.

DICȚIONAR: VIOR, ALAC, EMC, IDIL.

* * *

JOCUL SINONIMELOR

A	D	U	L	T					MA	TUR	
S	I	R	U	R	I					TE	
L	I	N	I	S	T	I	T	A	CAL		MA
S	I	N	U	O	A	S	A		CO	TI	TĂ
T	R	E	C	A	T	O	R		CĂ	LĂ	TOR

Scrieți sinonimele acestor cuvinte în partea din dreapta a grilei, cîte o silabă în fiecare căsuță. Citind silabele din căsuțele cu chenar, veți afla denumirea științei care se ocupă cu studiul mărimilor, al relațiilor cantitative și al formelor spațiale

LA CASĂ

(Monoverb: 3—5)

0^{N}

AVIZ

(Biverb: 5, 7)

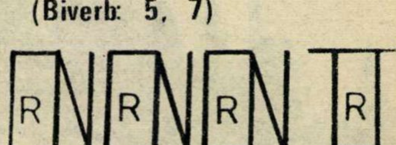

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr COSTACHE ANTON; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sector export-import presă P.O.Box 12 201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66"

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 24 pagini, 3 lei

START ÎN CEA DE-A XV-A EDIȚIE JUBILIARĂ A EXPEDIȚIILOR „CUTEZĂTORII“

Sfaturi pentru expediționari

Peste cîteva zile se va da startul în cea de-a XV-a ediție, jubiliară, a Expedițiilor „Cutezătorii“, dedicată celor două importante evenimente din viața patriei și a poporului nostru – împlinirea a 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și Congresul al XIII-lea al partidului. După informațiile culese din teren sau sosite la redacție, echipajele s-au constituit din vreme (cele mai multe, încă din toamna anului trecut), ceea ce a permis viitorilor expediționari să caute, să „descopere“ și să-și stabilească obiective cît mai interesante, să-și asigure echipamentul necesar și să se pregătească temeinic – și teoretic, și practic – în vederea desfășurării expedițiilor propriu-zise.

Dar – după cum v-am spus și cu alte prilejuri, dragi cutezători –, reușita deplină a expedițiilor voastre depinde, în mare măsură, de respectarea întocmai a regulamentului concursului. Tocmai de aceea în numărul 15 din acest an al revistei noastre am publicat principalele prevederi regulamentare pe care trebuie să le aveți permanent în vedere, de care trebuie să țineți tot timpul seama pe întreaga durată a expediției. Și așa cum v-am promis cu acel prilej, continuam acum, în pragul startului în noua ediție, să vă oferim alte cîteva sfaturi utile în ceea ce privește deplasarea voastră pe trasee, precum și asupra modului de efectuare a investigațiilor în teren, de valorificare a rezultatelor expedițiilor voastre.

● Nu plecați la drum fără trusă medicală! Aceasta trebuie să fie dotată cu medicamentele absolut necesare unei deplasări de lungă durată în condiții speciale (de mers pe jos, de dormit în corturi, de consumat, în mare măsură, hrană rece etc.). Dacă itinerarul expediției voastre trece și prin zone în care se știe că există vipere, trusa medicală trebuie să conțină, obligatoriu, și cîteva fiole de ser antiviperin, precum și cel puțin o seringă dinainte pregătită (sterilizată), iar profesorul comandant al echipajului și doi dintre voi să știe să o folosească. Pentru întocmirea listei de medicamente necesare și pentru utilizarea lor în diverse situații, vă sfătuim să consultați în prealabil un cadru medical competent.

● Împărțiți-vă din vreme și judicios traseul pe zile, ferindu-vă de două greșeli pe care unii expediționari le mai fac: una constă în faptul de-a vă propune să vizitați mai multe obiective decît vă permite timpul afectat expediției, cealaltă, de-a străbate distanțe prea lungi, epuizante, în ideea de a impresiona prin numărul mare de kilometri parcurși. Și într-un caz, și în celălalt, eficiența instructiv-educativă a expediției va fi, inevitabil, minimă. Nu uitați nici o clipă că participați la o acțiune care are ca scop principal îmbinarea armonioasă a turismului cu observarea și cercetarea științifică și că, în consecință, esențială în expediție sînt și cantitatea, și calitatea. E mult mai bine să vizitați mai puține locuri și localități, dar pe cele văzute să le studiați temeinic, din cît mai multe puncte de vedere. Și tot mai bine e să străbateți mai puțini kilometri (dar, conform regulamentului, minimum 50 pe jos în toată expediția), în schimb să aveți timpul necesar pentru a căuta, a descoperi și evidenția cît mai multe dintre frumusețile și bogățiile traseului, pentru a vă explica fenomenele de tot felul, pentru a sta de vorbă, pe diverse teme de interes pentru voi toți, cu oamenii întîlniți în drumul vostru. Țineți deci seama de faptul că atît goana după cît mai multe obiective, cît și simpla deplasare în spațiu (oricît de spectaculoasă ar fi din punct de vedere turistic) nu au mai nimic de-a face cu Expedițiile „Cutezătorii“.

● Îndeosebi în această vară, care se anunță mai răcoroasă și mai ploioasă decît altele, trebuie să acordați echipamentului o atenție deosebită. În acest sens nu vor lipsi din dotarea fiecăruia hainele călduroase și nici foliile de plastic individuale (cei mai potriviți sînt sacii de plastic), și nici cele de utilitate colectivă (pentru corturi). Rețineți: în nici o împrejurare nu veți monta corturile în apropierea arborilor sau a albiilor unor torente, ci în locuri deschise și mai înalte, cu suficientă înclinație pentru a permite scurgerea rapidă a apei de ploaie, fără a mai fi necesară săparea de șanțuri împrejurul acestora (operație care, deteriorînd solul, este interzisă prin lege); în caz de furtună cu trăsnete, nu vă veți adăposti sub arbori, ci veți ieși la loc deschis și, după ce veți îndepărta de lîngă voi obiectele metalice mai mari, vă veți proteja cu foliile, iar dacă vă aflați pe creastă de munte, veți coborî cît mai repede în vale.

● În ceea ce privește efectuarea de cercetări în diverse domenii – istorie, geografie, geologie, botanică, etnografie, folclor și altele – trebuie să țineți seama, înainte de orice, că, așa cum prevede regulamentul, fiecare expediție are un obiectiv principal și, alături de acesta, alte cîteva secundare. În concluzie, pe întreaga durată a expediției veți urmări în primul rînd realizarea acestui obiectiv, obținerea de rezultate cît mai bune în domeniul lui. V-ați propus, de pildă, să studiați folclorul dintr-o anumită zonă. Cu cît veți descoperi și veți culege mai multe „piese“ de valoare deosebită, cu atît expediția voastră va fi mai reușită. În același timp însă, nu veți trece nepăsători pe lîngă alte aspecte interesante întîlnite pe traseu: veți observa și chiar veți colecta și plante, și roci, mărturii istorice sau obiecte etnografice etc., dar toate acestea în al doilea rînd. Cu alte cuvinte, vă sfătuim ca în expediție să nu alergați după mai mulți... iepuri deodată, pentru că atunci cu siguranță nu veți prinde nici unul.

● Acordați toată atenția necesară „jurnalului de bord“. Acesta trebuie să fie scris de către cronicar în ciornă pe teren, zi de zi, și recopiat – trecut pe curat, cum se zice –, cît mai citeț, imediat după încheierea expediției.

Scrierea jurnalului din amintiri nu dă niciodată rezultate bune, multe amănunte semnificaive sînt uitate, scăpate din vedere, și chiar dacă expediția a fost deosebit de reușită, din asemenea jurnale contrafăcute lucrul acesta nu mai reiese, textul lui nu mai are forța de convingere a consemnărilor făcute la fața locului, în timp ce diversele evenimente sînt proaspete în memoria și în conștiința voastră. Evitați, totodată, să scrieți „jurnalul de bord“ în registre uriașe, greu manevrabile. Jurnalele cele mai reușite sînt cele scrise pe caiete de 100 de file, în care sînt incluse și fotografiile făcute pe traseu.

● Și pentru că veni vorba despre fotografii, vă atragem atenția că ele sînt foarte importante în reușita și în aprecierea fiecărei expediții. Cu cît veți avea mai multe fotografii, cu cît calitatea acestora va fi mai bună, cu atît expediția va cîștiga în valoare și în autenticitate. Pentru aceasta, echipajul trebuie surprins pe pelicula foto nu static, „ca la fotograf“, ci în acțiune. De asemenea, trebuie fotografiat nu numai echipajul, ci și toate celelalte aspecte interesante pe care vi le oferă traseul ales, de la flori și gîze pînă la monumente istorice și obiective economice. Iar dacă puteți să și filmați, cu atît mai bine, mai ales că, începînd cu această ediție, juriul republican a hotărît să acorde premii speciale și pentru fotografii, filme și înregistrări pe bandă magnetică.

● Pentru ca expediția să-și atingă pe deplin scopul, aceasta trebuie valorificată mai întîi la nivelul școlii, al unității de pionieri din care fac parte membrii echipajului. În concluzie, odată cu deschiderea noului an școlar se va deschide în școala respectivă o expoziție în care toate rezultatele expediției să fie evidențiate, aduse la cunoștința celorlalți pionieri și școlari. De asemenea, membrii echipajului se vor întîlni cu colegii lor și le vor relata, direct, ceea ce au văzut și au trăit ei în expediție. În felul acesta, expediția a 10–15 pionieri și școlari își va dovedi utilitatea instructiv-educativă pentru alte cîteva sute de elevi, va deveni – așa cum se și dorește – un bun al tuturor.

Convinși că recomandările pe care vi le-am făcut în numărul 15 din acest an al revistei noastre, la care le adăugăm și pe cele de față, vă vor fi de real ajutor în organizarea și desfășurarea unor expediții și mai reușite în vara acestui an, vă dorim tuturor succes deplin!

CONSTANTIN DIACONU

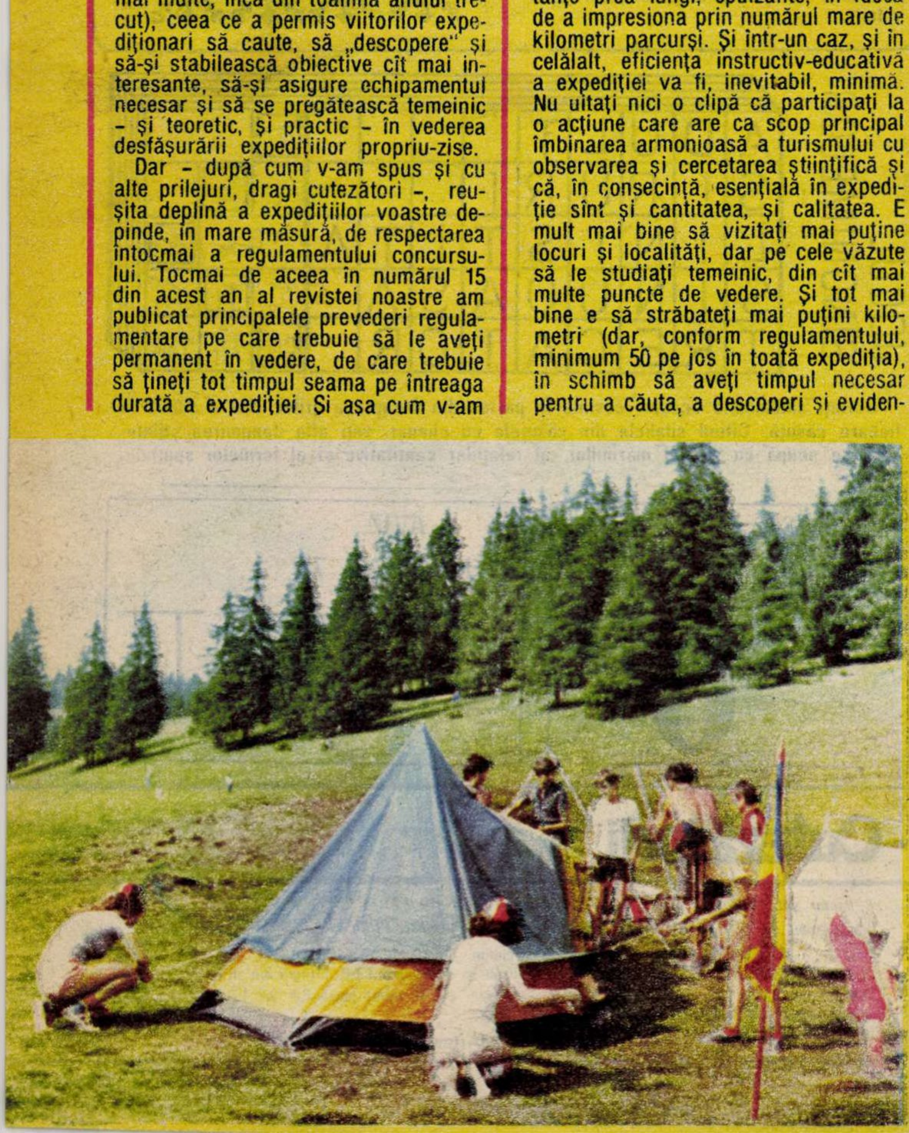

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

27–28
IULIE 1984.
ANUL XVIII
(NR. 874–875)

1949-1984

**A 35-A ANIVERSARE
A ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR
DIN REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA**

CEAUSESCU
P.C.R

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu,

O GRANDIOASĂ MANIFESTARE JUBILIARĂ CONSACRATĂ CELEI DE-A 35-A ANIVERSĂRI A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR ȘI SĂRBĂTORIRII „ZILEI PIONIERILOR"

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, sîmbătă, 30 iunie, a avut loc, la Palatul Sporturilor și Culturii din Capitală, o grandioasă manifestare jubiliară prilejuită de cea de-a 35-a aniversare a Organizației Pionierilor și sărbătorirea „Zilei Pionierilor“.

Această sărbătoare, la care au participat mii și mii de pionieri, școlari și șoimi ai patriei, tineri și oameni ai muncii din Capitală, s-a constituit într-un vibrant omagiu adus patriei și partidului, secretarului său general, într-o mărturie emoționantă a dragostei și recunoștinței tinerei generații față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru grija deosebită pe care le-o poartă, pentru minunatele condiții de muncă, viață și învățătură ce le-au fost create.

Acum, la aniversarea creării organizației revoluționare de masă a copiilor, în preajma marii noastre sărbători naționale și a Congresului al XIII-lea al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu este înconjurat de tînăra generație, de întregul nostru popor cu nemărginită dragoste și aleasă stimă, cu încrederea nestrămutată în triumful idealurilor socialismului și comunismului, cu hotărîrea fermă de a urma neabătut exemplul luminos de patriot înflăcărat și revoluționar consecvent al secretarului general al partidului, de a asigura înflorirea continuă a României socialiste.

În aceste momente solemne, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor adresează, cu toată căldura și ardoarea inimii lor, cele mai profunde mulțumiri pentru Mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu adresat pionierilor, șoimilor patriei, școlarilor și tuturor copiilor țării, cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la înființarea Organizației Pionierilor din România, exprimînd întreaga lor gratitudine și hotărîrea de a urma neabătut îndemnurile mobilizatoare ale conducătorului partidului și statului nostru, de a acționa cu toată dăruirea revoluționară și tot entuziasmul pentru a servi poporul, cauza bunăstării și fericirii sale, independența și suveranitatea patriei.

Copiii țării s-au angajat solemn în fața secretarului general al partidului de a munci cu pasiune și dăruire pentru a deveni demni și cutezători constructori ai socialismului și comunismului, răspunzînd astfel mobilizatoarelor chemări din Mesajul ce le-a fost adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a învăța cu pasiune, de a-și însuși cele mai noi cunoștințe din domeniile științei și tehnicii, de a se pregăti permanent pentru muncă și viață, de a face totul pentru gloria poporului și înflorirea patriei.

Ora 11. Tovarășul Nicolae Ceaușescu sosește, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, la Palatul Sporturilor și Culturii.

Miile de participanți la manifestările prilejuite de aniversarea Organizației Pionierilor din țara noastră fac secretarului general al partidului o primire însuflețită, emoționantă, plină de bucurie. În vastul parc ce înconjură Palatul Sporturilor și Culturii răsună puternice aplauze și urale. Se aclamă cu putere, într-o îmbinare simbolică, numele partidului nostru comunist și al secretarului său general, al patriei noastre socialiste.

Pe esplanada din fața sălii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au fost întîmpinați cu deosebit respect și multă căldură de tovarășii Nicu Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., Poliana Cristescu, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, și Tudor Mohora, președintele Consiliului U.A.S.C.R.

Din nou se aclamă cu însuflețire „Ceaușescu – P.C.R.!“, „Ceaușescu și poporul!“, „Ceaușescu – România ocrotesc copilăria!“, „Ceaușescu – Pace!“.

Pionieri și șoimi ai patriei oferă frumoase buchete de flori.

În continuare are loc ceremonia înmînării tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu a Diplomei de onoare, a insignei jubiliare și plachetei omagiale instituite cu prilejul aniversării a trei decenii și jumătate de la constituirea primelor detașamente de pionieri.

Președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor invită apoi pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu, pe ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului, să viziteze expoziția „35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor“.

(Continuare în pag. 4)

MESAJUL

tovarăşului Nicolae Ceauşescu

adresat pionierilor, şoimilor patriei, şcolarilor şi tuturor copiilor ţării, cu prilejul împlinirii a 35 de ani de la înfiinţarea Organizaţiei Pionierilor din România

Dragi tovarăşi şi prieteni, pionieri şi şcolari,
Dragi copii ai Româniel socialiste,

Cu prilejul aniversării a 35 de ani de la crearea Organizaţiei Pionierilor, îmi face o deosebită plăcere să adresez pionierilor şi şoimilor patriei, şcolarilor şi tuturor copiilor din România, întregului tineret al ţării un salut călduros revoluţionar şi cele mai bune urări de fericire.

Constituirea organizaţiei revoluţionare a copiilor a reprezentat un eveniment de importanţă deosebită, o expresie a grijii partidului şi statului, a societăţii noastre socialiste pentru creşterea, educarea şi formarea copiilor şi pionierilor în spiritul celor mai înalte tradiţii de luptă revoluţionară şi patriotică, în pregătirea tinerei generaţii – viitorul de aur al patriei – pentru muncă şi viaţă, pentru a deveni cetăţeni de nădejde ai ţării, constructori entuziaşti ai socialismului şi comunismului pe pămîntul României.

Milioane de pionieri, practic toţi copiii patriei noastre, au fost membri ai organizaţiilor de pionieri, învăţînd din fragedă copilărie spiritul prieteniei, solidarităţii, al dragostei faţă de muncă, faţă de patrie, faţă de cauza socialismului, a păcii şi prieteniei cu tineretul de pretutindeni, cu toate popoarele lumii.

Mulţi din pionierii de ieri au devenit cadre de nădejde ale partidului şi statului, muncitori şi specialişti de înaltă competenţă, ingineri, oameni de ştiinţă, ofiţeri, activişti în toate sectoarele construcţiei socialiste, militanţi activi pentru înfăptuirea Programului partidului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi de înaintare a României spre comunism.

Aniversarea Organizaţiei de Pionieri are loc în anul în care întregul popor, în strînsă unitate, sărbătoreşte cea de-a 40-a aniversare a victoriei Revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, în anul în care va avea loc cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român. Se poate afirma că organizaţia revoluţionară a pionierilor s-a dezvoltat odată cu patria noastră socialistă, cu ridicarea României pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

Întregul nostru popor întîmpină aceste evenimente importante din viaţa patriei cu rezultate remarcabile în dezvoltarea şi modernizarea forţelor de producţie, în înflorirea ştiinţei şi tehnicii, a învăţămîntului şi culturii, în ridicarea generală a nivelului de trai, material şi spiritual, a gradului de civilizaţie al întregii naţiuni.

Recent, Comitetul Central al partidului şi alte organisme ale democraţiei noastre socialiste au adoptat hotărîri importante cu privire la dezvoltarea viitoare a patriei noastre. Toate aceste hotărîri şi programe dau o minunată perspectivă pentru poporul nostru. Realizarea lor va duce la ridicarea naţiunii noastre socialiste pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

Înfăptuirea acestor programe de perspectivă are loc în condiţiile unei noi revoluţii a ştiinţei şi tehnicii, a cunoaşterii umane în general. De aceea, este necesar să acţionăm cu toată hotărîrea pentru perfecţionarea continuă a relaţiilor sociale, a dezvoltării cu putere a ştiinţei, tehnicii, a cunoaşterii umane – ca factori fundamentali ai făuririi socialismului şi comunismului, ai ridicării patriei noastre pe cele mai înalte culmi ale civilizaţiei comuniste.

Aceste perspective minunate pun în faţa Organizaţiei de Pionieri, a organizaţiei de tineret, a tuturor copiilor şi tineretului patriei noastre îndatorirea de onoare de a nu precupeţi nici un efort pentru a învăţa, a învăţa şi iar a învăţa, pentru a-şi însuşi cele mai minunate cunoştinţe în domeniul ştiinţei şi tehnicii, al cunoaşterii umane, pentru a putea descoperi noi şi noi taine ale naturii, pentru a aşeza aceste noi cunoştinţe din toate domeniile la baza făuririi celei mai drepte societăţi din lume, a visului de aur al omenirii – comunismul!

Acum, la a 35-a aniversare a creării organizaţiei revoluţionare a copiilor, adresez pionierilor şi şoimilor patriei, tuturor copiilor, întregului tineret al patriei noastre chemarea de a folosi minunatele condiţii de învăţătură, de muncă, de viaţă, create de partidul şi statul nostru socialist, pentru a învăţa, a se pregăti pentru muncă şi viaţă, a-şi însuşi spiritul revoluţionar de muncă al comuniştilor, pentru a şti să acţioneze totdeauna împotriva a tot ce este vechi şi perimat, pentru promovarea noului, de a fi cutezători, de a privi înainte cu încredere în forţele poporului, ale partidului, ale cauzei socialismului şi comunismului.

Pregătiţi-vă, dragi tovarăşi şi prieteni, copii şi tineri, pentru a deveni demni şi cutezători, cetăţeni de nădejde ai României, constructori ai socialismului şi comunismului, apărători fermi ai măreţelor cuceriri revoluţionare ale poporului nostru, ai independenţei şi suveranităţii patriei noastre!

Învăţaţi şi acţionaţi pentru întărirea continuă a prieteniei şi frăţiei între toţi copiii şi tineretul patriei noastre, între toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate! Însuşiţi-vă sentimentele înaltului patriotism revoluţionar, ale dragostei faţă de popor, faţă de patrie, faţă de tot ceea ce au realizat părinţii şi înaintaşii voştri!

Întăriţi spiritul de prietenie şi solidaritate cu copiii şi tineretul de pretutindeni, în lupta împotriva războiului, pentru pace, pentru o lume mai dreaptă şi mai bună pe planeta noastră!

Dragi pionieri şi şoimi ai patriei,
Dragi copii ai Româniel socialiste,

Creşteţi cu toţii într-o societate a muncii şi dreptăţii sociale şi naţionale. Învăţaţi să fiţi curajoşi, dîrzi, cinstiţi şi drepţi, să iubiţi întotdeauna adevărul şi libertatea.

Punînd în centrul activităţii înfăptuirea neabătută a Programului partidului de construcţie socialistă, de dezvoltare economico-socială a ţării şi de ridicare, pe această bază, a nivelului de trai şi de civilizaţie al întregului popor, partidul nostru militează, totodată, cu fermitate pentru dezvoltarea colaborării cu toate ţările, fără deosebire de orînduire socială, pentru o politică de pace, de dezarmare, pentru înlăturarea primejdiei unui război atomo-nuclear nimicitor, pentru apărarea dreptului fundamental al popoarelor, al oamenilor la viaţă, la pace, la existenţă liberă, demnă şi fericită.

Partidul şi statul nostru vor face totul – şi în viitor – pentru a asigura poporului nostru, tineretului, generaţiilor viitoare, popoarelor şi copiilor întregii lumi un climat trainic de pace şi securitate, de înţelegere şi colaborare, în care fiecare naţiune să-şi poată consacra forţele materiale şi umane pentru dezvoltarea sa economică şi socială, pentru asigurarea bunăstării şi fericirii sale, pentru făurirea unei lumi mai bune şi mai drepte, fără arme şi fără războaie.

Doresc să vă adresez, încă o dată, dragi pionieri şi şoimi ai patriei, copii ai României socialiste, cele mai calde urări de noi şi mari succese în învăţătură, în muncă şi viaţă, în ridicarea continuă a nivelului vostru de cunoştinţe şi în educarea revoluţionară, patriotică, în întreaga voastră activitate.

Deviza Organizaţiei de pionieri: PENTRU GLORIA POPORULUI ŞI ÎNFLORIREA ROMÂNIEI SOCIALISTE, PENTRU CAUZA PARTIDULUI – ÎNAINTE! să vă fie permanent călăuză în muncă şi în viaţă, pentru a fi întotdeauna gata şi a face totul pentru a servi poporul, cauza bunăstării şi fericirii sale, independenţa şi suveranitatea patriei!

Vă urez din toată inima, vouă, părinţilor şi educatorilor voştri, multă sănătate şi fericire!

NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. 2)

Prin imagini, cărți, documente de epocă, sînt puse în evidență tradițiile mișcării de copii din România, momentul constituirii prin grija partidului a Organizației Pionierilor. Sînt ilustrate sugestiv principalele momente din activitatea și lupta tineretului român, a copiilor, în anii imediat următori creării Organizației Pionierilor, în procesul de înnoire și înflorire a societății românești. Activitatea organizației purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor, ca școală minunată de formare a copiilor, a constructorilor de mîine, este oglindită în expoziție prin imagini ale forumurilor pionierești, ale participării copiilor la amplul proces instructiv-educativ desfășurat în țara noastră. Este marcată, de asemenea, distinct, constituirea în 1976, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, a Organizației Șoimii Patriei, ca expresie a unității și continuității procesului de educație comunistă, patriotică, revoluționară a copiilor de la cea mai fragedă vîrstă.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu le sînt prezentate de către pionieri exponate ce ilustrează grăitor preocuparea școlii noastre pentru formarea aptitudinilor practice, dezvoltarea pasiunii pentru tehnică și pentru alte activități productive. Aceste preocupări sînt puse în lumină în cadrul expoziției de aspectele privind activitatea celor peste o sută de mii de cercuri tehnico-aplicative existente în școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei din întreaga țară, de rezultatele participării la activități de muncă patriotică, sportive și turistice, de pregătire pentru apărarea patriei.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu urmăresc cu deosebit interes exponatele ce vorbesc despre prezența activă a copiilor în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României". Rețin în mod deosebit atenția lucrările distinse în cadrul concursurilor republicane de creație tehnico-științifică a pionierilor și școlarilor „Atelier 2000" și „Start spre viitor". Sînt apreciate, de asemenea, exponatele din domeniile electronicii, mecanicii, electromecanicii, mecanizării agriculturii, protecției mediului, care se remarcă prin ingeniozitate, prin gradul lor înalt de aplicabilitate.

Pe un mare panou luminos, avînd drept generic „Mulțumim din inimă partidului", se derulează imagini legate de activitatea pionierilor și șoimilor patriei, aspecte ce constituie o grăitoare mărturie a minunatelor condiții de viață de care se bucură tînăra generație a României socialiste.

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu au fost invitați să ia parte la spectacolul omagial „Copiii României trăiesc un vis de aur".

În sală domnește o atmosferă însuflețită, entuziastă, tinerească. Minute în șir sînt scandate urări la adresa partidului, a secretarului său general.

Se intonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România.

Împreună cu tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, au fost prezenți la această manifestare tovarășii Constantin Dăscălescu, Iosif Banc, Emil Bobu, Lina Ciobanu, Ion Coman, Nicolae Constantin, Ion Dincă, Ludovic Fazekas, Alexandrina Găinușe, Manea Mănescu, Paul Niculescu, Constantin Olteanu, Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană, Ion Pățan, Dumitru Popescu, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdeț, Ștefan Andrei, Ștefan Bîrlea, Miu Dobrescu, Marin Enache, Petru Enache, Mihai Gere, Nicolae Giosan, Suzana Gâdea, Ana Mureșan, Elena Nae, Ion Radu, Ion Stoian, Ioan Totu, Ion Ursu, Richard Win-

ter, Nicu Ceaușescu, Silviu Curticeanu, Constantin Radu, Gheorghe Stoica.

În prezidiu se aflau, de asemenea, membri ai Secretariatului C.C. al U.T.C., ai Biroului Consiliului Național al Organizației Pionierilor, reprezentanți ai Ministerului Educației și Învățămîntului, ai unor colective de oameni ai muncii. În sală se aflau membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai Guvernului, conducători de instituții centrale, organizații de masă și obștești, activiști de partid și de stat, oameni ai muncii, studenți și elevi, pionieri și șoimi ai patriei.

După încheierea spectacolului, un mare grup de pionieri și șoimi ai patriei s-au apropiat cu dragoste și emoție de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de tovarășa Elena Ceaușescu, dăruindu-le frumoase buchete de flori. Toți cei prezenți la această scumpă sărbătoare a copiilor aclamă îndelung pentru patrie și partid, pentru secretarul său general. Sala este inundată de flori și stegulețe, de eșarfe multicolore, de vocile copiilor care scandează cu însuflețire: „Ceaușescu - P.C.R.!“, „Ceaușescu și copiii!“, „Ceaușescu - Pace!“.

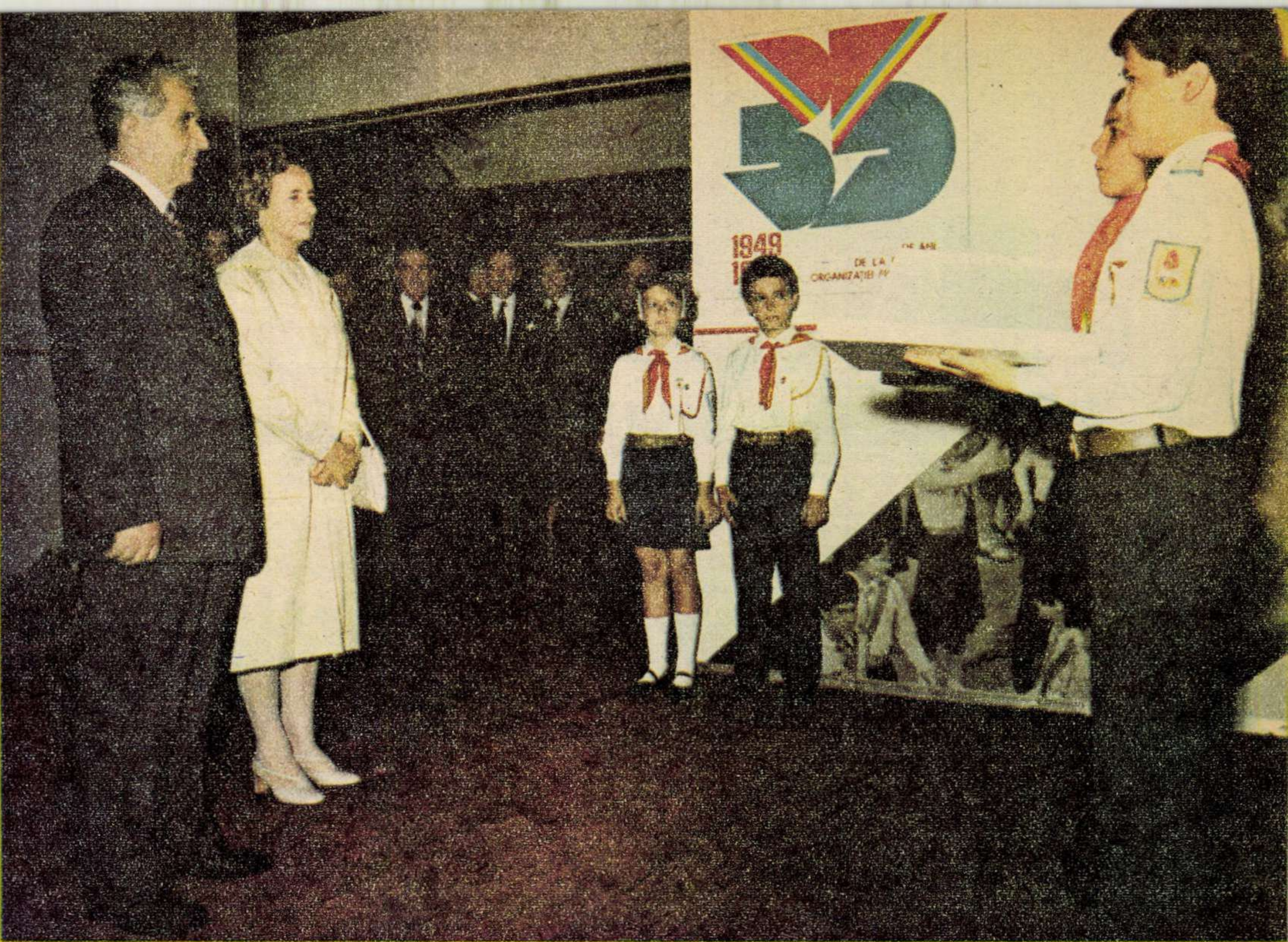

Din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, copiilor, tuturor realizatorilor acestui reușit spectacol omagial le-a fost oferit cu căldură, în semn de apreciere, un frumos coș cu flori.

În această atmosferă de vibrant entuziasm, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului părăsesc sala, parcurgînd apoi, pe jos, aleea principală a Parcului Tineretului.

Pe întregul traseu, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu sînt întîmpinați cu aceleași sentimente de aleasă stimă și prețuire. Pionieri, școlari, șoimi ai patriei, tineri și oameni ai muncii din Capitală au transformat aleile principale ale parcului într-un adevărat culoar viu. Ei poartă portretele tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, drapele ale patriei și partidului, pancarte, lozinci și vignete, flutură eșarfe multicolore, buchete de flori.

Prin vers, melodii și dans se dă expresie bucuriei copiilor de a crește și a se forma ca demni cetățeni ai patriei, de a deveni constructori de nădejde ai socialismului și comunismului. Se succed inspirate momente tematice din viața și activitatea pionierilor și uteciștilor, din munca entuziastă pe care tineretul o desfășoară pe șantierele naționale. Alte frumoase momente pun în evidență participarea intensă a tineretului în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României“, la mișcarea sportivă de masă, care antrenează milioane și milioane de tineri, la activitatea turistică și de organizare a timpului liber. În reușite alegorii este exprimată, deosebit de plastic, voința de pace și prietenie cu tineretul de pretutindeni, cu toate popoarele lumii. Cu trupurile lor, pionierii conturează drapelele partidului și patriei, înscriu numele atît de dragi întregii noastre națiuni: „Ceaușescu - P.C.R.“.

Ca o încununare a acestei atmosfere vibrante, de aleasă sărbătoare, pe platoul de la ieșirea din parc pionieri și tineri îmbrăcați în costume naționale alcătuiesc o imensă „Horă a bucuriei“, în care sînt invitați să se prindă tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu și-au luat un călduros rămas bun de la miile de copii, de la toți cei prezenți la emoționanta manifestare prilejuită de aniversarea a trei decenii și jumătate de la crearea Organizației Pionierilor din patria noastră.

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL,
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU !
1949
1984

SPECTACOLUL FESTIV

Spectacolul festiv, organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, s-a constituit într-o veritabilă frescă artistică, într-un imn închinat copilăriei fericite într-o țară liberă și prosperă, în care cele mai tinere vlăstare – viitorul însuși al națiunii noastre socialiste – sînt ocrotite cu deosebită dragoste, căldură și grijă părintească, bucurîndu-se de minunate condiții de viață. Genericul spectacolului – „Copiii României trăiesc un vis de aur" – sugerează de fapt mesajul acestei emoționante demonstrații de talent și virtuozitate artistică.

La reușita lui și-au adus contribuția un impresionant număr de copii, pionieri și șoimi ai patriei, veniți din toate colțurile țării. Spectacolul debutează într-o atmosferă sărbătorească. Trompeți și toboșari dau tradiționalul semnal de începere a manifestării pionierești. Sute de pionieri și șoimi ai patriei, cu stegulețe, eșarfe și flori multicolore, alcătuind un frumos tablou cromatic, invadează marea scenă a Palatului Sporturilor și Culturii. Se intonează „Marșul pionierilor", una dintre primele audiții ale spectacolului, dedicat acestui moment aniversar. Cele dintîi versuri ce răsună pe scenă sînt un adevărat moto al spectacolului:

Cravata roșie cu tricolor
Ne-a arătat un drum cutezător:
Să devenim ai țării făurari.

O floare imensă, configurată de toți copiii prezenți pe scenă, prinde contur. Imaginea se întregește, pe tot parcursul spectacolului, cu alte nenumărate flori ce domină întreaga scenă, îmbinîndu-se armonios cu secvențe proiectate pe ecranul din fundal, reprezentînd un omagiu adus acestei aniversări.

Sînt versuri ce vestesc următorul moment al spectacolului. În cadrul acestei „lecții de istorie", în care pionierii de astăzi rememorează momente de seamă ale gloriosului trecut al poporului român, în acordurile cîntecului „Și ei au fost copii", sînt evocate personalități de seamă ale istoriei noastre naționale. În timp ce se conturează, alegoric, această scenă istorică, alcătuită statuar din grupuri de copii, pe ecran se succed imagini de epocă ce surprind principalele momente ale luptei poporului nostru pentru libertate și dreptate, pentru unitate și independență națională. Făurirea Partidului Comunist Român este evocată prin versuri emoțio-

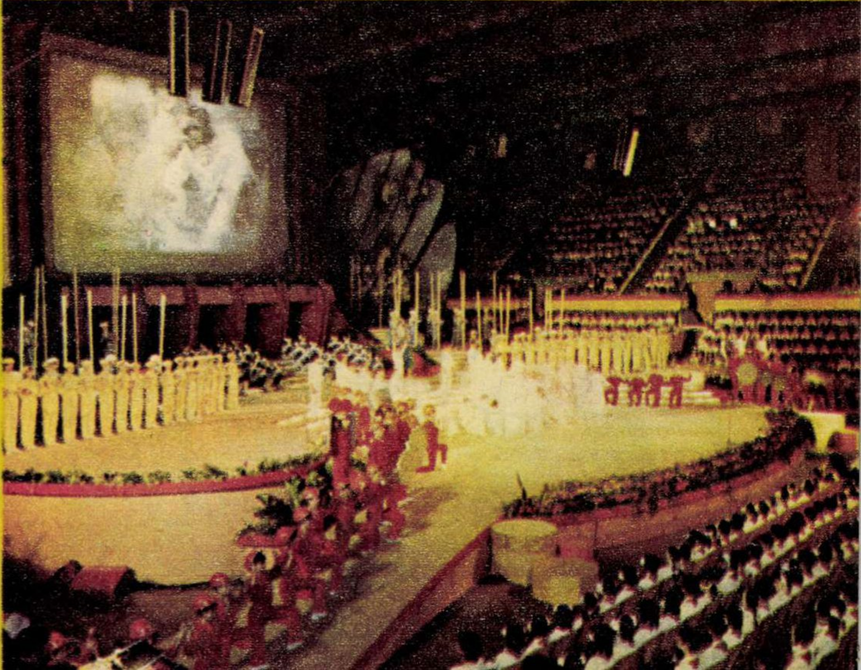

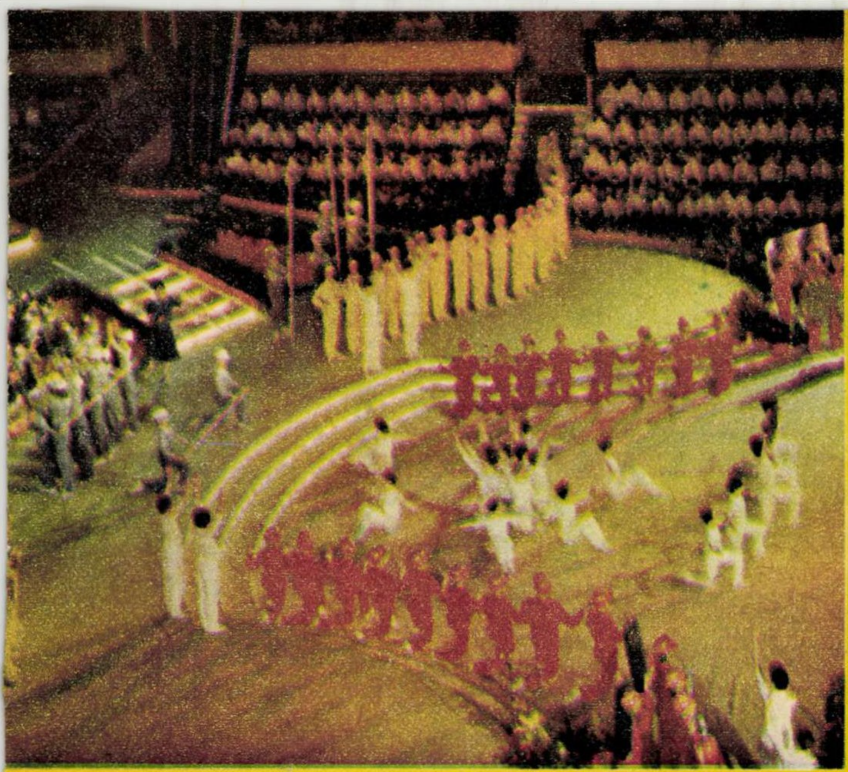

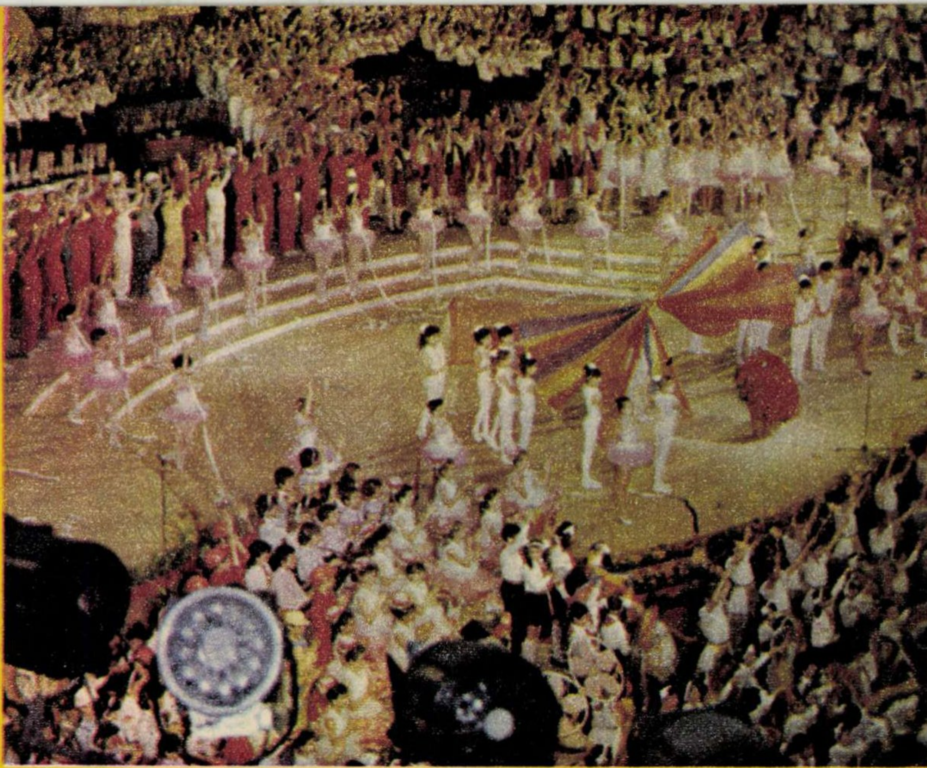

nante, prin creaţia muzicală inedită „Partidul nostru iubitor de ţară", grupuri de pionieri sugerează, cu eşarfe roşii, aprinderea unei mari flăcări incandescente, simbol al unităţii de acţiune a clasei noastre muncitoare, a comuniştilor.

Sînt reliefate, de asemenea, aspecte ale luptei partidului în anii grei ai ilegalităţii, ale activităţii revoluţionare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Aceeaşi forţă emoţională se degajă şi din secvenţa următoare a spectacolului, consacrată unui moment de răscruce al istoriei noastre: Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă. O imensă piramidă florală se înalţă în centrul scenei. Numeroşi pionieri, cu flori, cu drapele roşii şi tricolore, omagiază aniversarea a patru decenii de la memorabilul August 1944.

Cartea istoriei româneşti se deschide apoi la momentul sărbătorit astăzi: crearea, prin grija partidului, în aprilie 1949, a primelor detaşamente de pionieri, a organizaţiei revoluţionare de masă a copiilor din ţara noastră. Pe fondul muzical al cunoscutului cîntec „Mulţumim din inimă partidului", compus în primii ani ai Organizaţiei Pionierilor, răsună versuri omagiale.

Pe întreaga scenă ca şi pe ecran, copii sugerează participarea lor la diferite activităţi pioniereşti.

Preocuparea pentru formarea pionierilor şi şcolarilor în spirit revoluţionar a dobîndit noi dimensiuni în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al P.C.R., de cînd în fruntea partidului şi statului se află tovarăşul Nicolae Ceauşescu, strălucit exemplu de comunist înflăcărat, animat de dragoste şi devotament nemărginit faţă de ţara şi viitorul ei.

Prezenţa secretarului general al partidului în mijlocul copiilor, sfaturile înţelepte de părinte, caldele îndemnuri adresate în atîtea rînduri tinerei generaţii au devenit pentru pionierii şi şoimii patriei program mobilizator de acţiune, program al devenirii comuniste.

Răsună versuri despre muncă şi învăţătură, stihuri de profundă recunoştinţă. Un mozaic de dansuri tematice, cu mare putere de sugestie, ilustrează principalele meserii pentru care se pregătesc copiii de astăzi, aspecte ale amplului proces de educare prin muncă şi pentru muncă a tinerei generaţii.

(Continuare în pag. 8)

XXXV
1949
1984

(Urmare din pag. 7)

Scena este inundată de zeci de pionieri, sportivi de performanță, care realizează un număr de o deosebită virtuozitate artistică. Se anunță astfel unul dintre cele mai frumoase momente din spectacol: participarea pionierilor și șoimilor patriei la Festivalul Național „Cîntarea României", la tradiționala competiție de masă „Daciada". Reîntîlnim pe cîțiva dintre laureații acestor confruntări artistice și sportive, recitatori, soliști vocali și instrumentiști, dansatori, gimnaști, în evoluții pline de talent și vigoare. O atmosferă de sărbătoare, o notă în plus de dinamism sînt conferite spectacolului de momentul folcloric. În vîrtejul jocului, insuflețiți de frumusețea cîntecului popular, se prind sute de copii, dansatorii cuprinzînd întreaga scenă.

O originală simbioză artistică între vers, cînt și dans este realizată și în finalul spectacolului cînd se dă glas unui emoționant cînt de pace, simbolizînd aspirația poporului român, a tinerei generații de a trăi în liniște, neamenințate de pericolul unui război atomic. Imaginea filmică este susținută de mișcările scenice ale copiilor și de versuri mobilizatoare.

Răsună profund și emoționant cîntecul coral-instrumental „Imn păcii".

Un adevărat jurămînt de credință, de a învăța și munci neobosit pentru înflorirea continuă a patriei noastre socialiste, de a duce mai departe făclia progresului material și spiritual al României, este rostit în finalul spectacolului. Se recită versuri ce exprimă dragostea nețărmurită față de patrie și partid, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de tovarășa Elena Ceaușescu.

Copii în costume policrome, adevărate flori în mișcare, umplu scena, evoluînd într-un moment coregrafic omagial.

Participanții la sepctacol, reintrați în scenă, ca și sutele de pionieri aflați în tribunele laterale, ridică buchete de flori și intonează cîntecul „Omagiu tovarășului Nicolae Ceaușescu", imn în primă audiție. Spectacolul, de o înaltă ținută artistică, de o puternică forță emoțională, răsplătit în numeroase rînduri cu vii și susținute aplauze, a ilustrat cu pregnanța semnificația acestui eveniment din viața pionierilor, a întregii țări. Acest amplu poem literar-muzical-coregrafic a evocat momente de seamă din activitatea organizației revoluționare de masă a copiilor, care de-a lungul celor 35 de ani ai existenței sale, a format cadre de nădejde ale partidului și statului, muncitori și specialiști de înaltă competență, oameni de știință și cultură de înalt prestigiu, și care se afirmă astăzi ca un puternic factor de educație comunistă a copiilor, integrîndu-se activ în viața social-politică a țării.

Tovarășe Nicolae Ceaușescu, vă mulțumim fierbinte
Pentru încredere și grijă, și îndemn.
Vă vom urma, făgăduim solemn,
Pe drumul comunist, tot înainte!

Noi de la Dumneavoastră am învățat
Istoria să o cinstim și țara,
S-aflăm în carte cea dintîi comoară
Prin muncă să-nvățăm neîncetat.

Tovarășă Elena Ceaușescu, mîndre flori
Vă dăruim din razele iubirii
Pe al științei drum și-al împlinirii
Ne îndrumați să fim cutezători.
Muncind și învățînd cu dăruire,
Cu țara-ntîmpinăm — cu imn și faptă —
Congresul XIII, și mai înaltă treaptă,
Spre-o nouă, comunistă împlinire.

Ne este România cel mai scump tezaur
Cu dragoste pentru acest viteaz pămînt,
Pentru al țării viitor de aur
Azi ne rostim solemnul legămînt.

Sîntem copii, dar știm ce-i hărnicia.
Sîntem copii și țara o cinstim
Noi, făurari ne angajăm să fim
Și comuniști vom fi în România.

Noi creștem într-o epocă măreață
De soarele iubirii ocrotiți,
Ne angajăm ca patriei, uniți,
Să-i închinăm a noastră întreagă viață.

Partidul, Ceaușescu și poporul
Ne-nvață demni în viață să urcăm
Suprem imbold spre comunism purtăm

Partidul, Ceaușescu, Tricolorul
Ne sînt lumina, dragostea, mîndria

Partidul, Ceaușescu, România!

MULŢUMIRI DIN INIMĂ PARTIDULUI, PĂRINTELUI IUBIT AL TINEREI GENERAŢII

Scrisoarea adresată TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România

Mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

Cu inimile vibrînd în lumina marilor înfăptuiri din viaţa poporului nostru, la aniversarea a 35 de ani de la crearea Organizaţiei Pionierilor, purtătorii cravatelor roşii cu tricolor, cadrele care le îndrumă activitatea, vă adresează cele mai alese şi profunde sentimente de dragoste şi recunoştinţă pentru părinteasca grijă cu care dumneavoastră, cel mai iubit fiu al poporului român, vegheaţi la creşterea şi educarea tinerei generaţii, pe care cu dragoste o numiţi „viitorul de aur al patriei", pentru condiţiile minunate de viaţă şi învăţătură asigurate copiilor spre a se forma ca cetăţeni de nădejde, cinstiţi, harnici şi cutezători ai scumpei noastre patrii, România socialistă.

Cu aceeaşi dorinţă arzătoare şi voinţă neclintită, cu care întregul nostru partid şi popor dau expresie dragostei neţărmurite faţă de conducătorul încercat al naţiunii noastre, personalitate proeminentă a lumii contemporane, şi noi, milioanele de purtători ai cravatelor roşii cu tricolor, cadrele care muncesc cu pionierii şi şoimii patriei, ne manifestăm adeziunea fierbinte şi deplina bucurie faţă de Hotărîrea recentei Plenare a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, privind realegerea dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, în funcţia supremă de secretar general al partidului, garanţia sigură a mersului ferm înainte, spre comunism, al societăţii noastre.

Luminosul Mesaj pe care ni l-aţi adresat constituie pentru fiecare copil, pentru fiecare purtător al cravatei roşii cu tricolor, pentru Organizaţia Pionierilor, un adevărat program pentru formarea noastră revoluţionară, comunistă, pentru a sluji poporul, cauza bunăstării şi fericirii sale, independenţa şi suveranitatea patriei.

Cu adîncă satisfacţie şi entuziasm, vă raportăm, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general, că la cea de-a 35-a aniversare, organizaţia revoluţionară a copiilor, cuprinzînd în rîndurile sale aproape 2 700 000 de pionieri, răspunde întotdeauna prezent chemărilor partidului, prin fapte deosebite de muncă şi învăţătură.

Crescînd şi învăţînd în epoca celor mai frumoase, trainice şi mărețe realizări, pe care cu respect o numim „Epoca Nicolae Ceauşescu", vă mulţumim, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general al partidului, pentru neprecupeţita grijă faţă de viitorul ţării, al naţiunii noastre socialiste, pentru căldura şi dragostea cu care participaţi la întîlnirile cu copiii şi tinerii, călăuzindu-ne paşii, mobilizîndu-ne cu îndemnurile, indicaţiile şi orientările dumneavoastră de nepreţuit, spre a ne dedica întreaga capacitate de muncă, visurile şi faptele noastre edificării socialismului în scumpa noastră patrie, înfloririi şi ridicării ţării pe noi culmi de civilizaţie şi progres.

În această minunată zi, gîndurile noastre, ale tuturor copiilor, se îndreaptă cu neţărmurită recunoştinţă către mult stimata tovarăşă Elena Ceauşescu, care cu atenţie veghează la creşterea şi educarea noastră ca viitori cetăţeni devotaţi partidului şi patriei, exprimîndu-ne, totodată, respectul şi admiraţia faţă de activitatea sa de eminent om politic şi savant de renume mondial, pentru marea contribuţie pe care o aduce la dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei şi culturii româneşti.

Viaţa şi activitatea dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, constituie pentru Organizaţia Pionierilor, pentru fiecare copil şi tînăr din ţara noastră, exemplul suprem de dăruire şi abnegaţie revoluţionară, de patriot înflăcărat, ctitor al epocii noi a României socialiste, izvor nesecat de învăţăminte, pentru a ne forma ca fii de nădejde ai ţării şi a răspunde pe deplin încrederii cu care partidul investeşte tînăra generaţie drept continuator în opera înaintaşilor pe calea progresului neîntrerupt şi a civilizaţiei pe pămîntul scumpei noastre patrii.

Alături de pionieri, cele mai fragede vlăstare ale ţării, şoimii patriei, vă mulţumesc şi cu acest prilej, că din iniţiativa dumneavoastră a fost creată tînăra organizaţie a copilăriei lor fericite, care desfăşoară o intensă muncă de educare moral-politică şi patriotică a copiilor, contribuind activ la pregătirea acestora pentru viitoarea activitate şcolară şi pionierească.

Sub conducerea partidului, ca urmare a grijii şi preocupării permanente pe care dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general Nicolae Ceauşescu, aţi acordat-o Organizaţiei Pionierilor, activitatea noastră s-a perfecţionat continuu, s-au înscris noi şi remarcabile împliniri în amplul proces de educaţie patriotică şi revoluţionară a tinerei generaţii.

1949-1984

Vă raportăm cu mîndrie că, acţionînd în spiritul indicaţiilor şi orientărilor dumneavoastră, Organizaţia Pionierilor îşi intensifică eforturile în direcţia educării tuturor pionierilor şi şcolarilor în spiritul cultivării unei atitudini înaintate şi responsabile faţă de învăţătură şi muncă, militează ferm pentru formarea copiilor de azi ca viitori muncitori, ingineri, tehnicieni, specialişti în diferite domenii din industrie şi agricultură, care să-şi pună întreaga lor capacitate şi energie în slujba realizării obiectivelor dezvoltării economico-sociale a ţării.

Continuînd tradiţiile bogate ale mişcării revoluţionare de copii şi tineret din patria noastră, Organizaţia Pionierilor, cu sprijinul Uniunii Tineretului Comunist, pune în centrul preocupărilor sale educarea patriotică, revoluţionară, în spiritul idealurilor socialismului şi comunismului, a tuturor copiilor ţării, cunoaşterea politicii interne şi externe a partidului şi statului, a trecutului glorios de muncă şi luptă al înaintaşilor, a realizărilor grandioase obţinute de oamenii muncii în cei 40 de ani de la victoria Revoluţiei de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă.

În atmosfera de puternică angajare revoluţionară, în care întregul popor întîmpină a 40-a aniversare a marii noastre sărbători naţionale de la 23 August şi Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, noi, pionierii, şcolarii şi şoimii patriei, ne angajăm solemn să nu precupeţim nici un efort pentru a învăţa şi a ne pregăti pentru muncă şi viaţă, însuşindu-ne spiritul revoluţionar al comuniştilor, pentru a fi întotdeauna gata şi a face totul spre a servi cauza poporului şi a partidului.

Vă rugăm să ne permiteţi, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, ca, exprimînd încă o dată neţărmurita dragoste şi adînca recunoştinţă a şoimilor patriei şi pionierilor, a tuturor copiilor ţării, să vă adresăm dumneavoastră urarea scumpă de multă sănătate şi putere de muncă, pentru împlinirea celor mai nobile idealuri ale poporului nostru, de fericire şi prosperitate, de pace şi securitate în lume.

Învăţînd şi muncind cu pasiune şi răspundere, acţionînd în spiritul îndemnurilor dumneavoastră, ne angajăm solemn, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, să participăm cu toate forţele la înfăptuirea hotărîrilor pe care le va adopta marele forum al comuniştilor români – Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român – şi să mergem cu fermitate, dăruire şi cutezanţă, împreună cu întregul nostru popor, sub conducerea partidului, a dumneavoastră, spre viitorul de aur al scumpei noastre Românii, „Tot înainte!".

CONSILIUL NAŢIONAL
AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

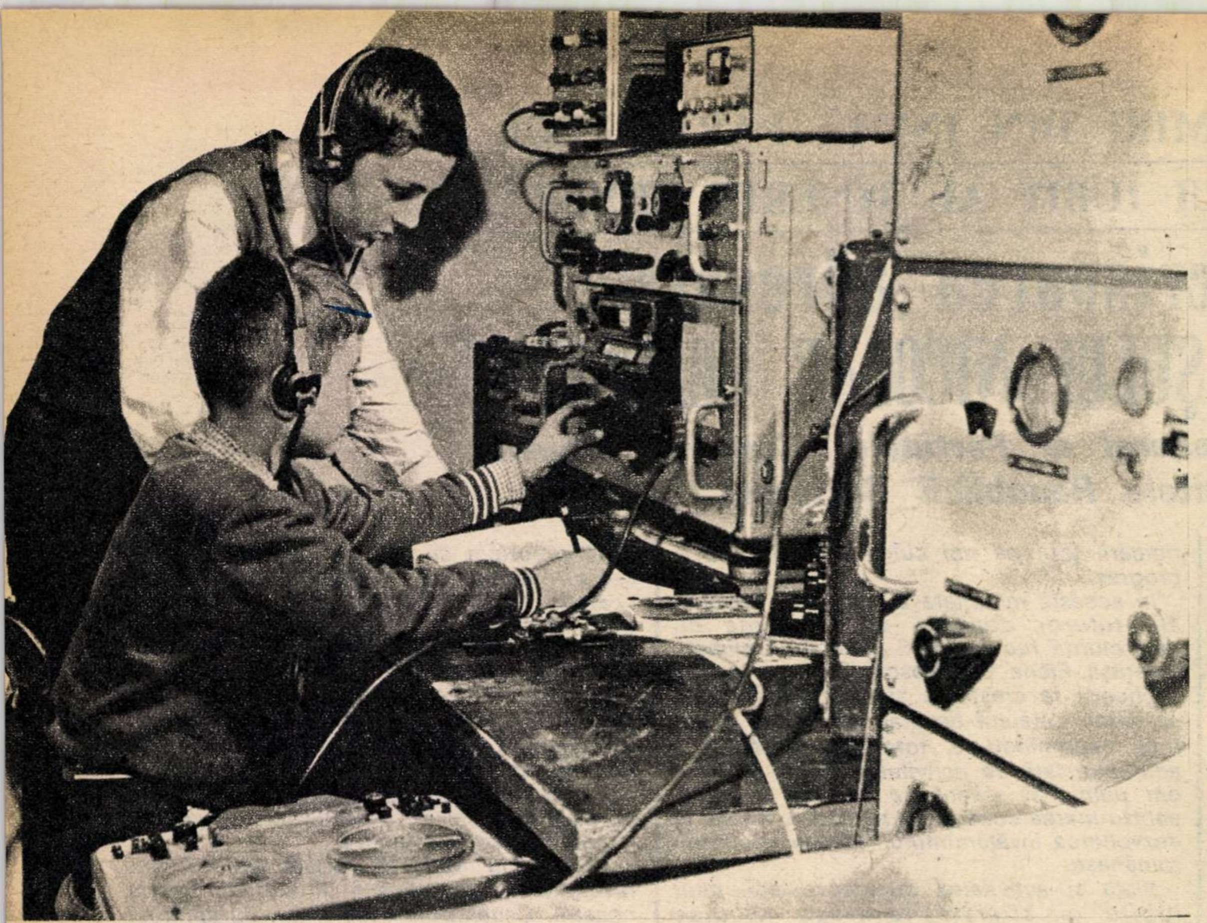

RAPORT PIONIERESC

GORJ:
Copiii minerilor...

...dețin o frumoasă carte de vizită pe care, în fiecare an, se adaugă noi și noi realizări. Ele se datorează lăudabilei ambiții a fiilor de mineri de a fi la înălțimea condițiilor create lor și tuturor copiilor țării de a învăța, de a se bucura de o copilărie fericită. Astfel, zilnic, cei 45 000 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor au pășit pragul a 1 800 săli de clasă modern dotate (40 dintre ele, date în folosință anul acesta), au lucrat în cele 300 laboratoare și 240 ateliere școlare — dornici de a afla și a deprinde cît mai multe lucruri folositoare în pregătirea lor pentru muncă, pentru viață.

Pasiunile, înclinațiile lor cele mai diverse sînt cu competență îndrumate de cadre de specialitate în cele 6 case ale pionierilor și șoimilor patriei, în cele 981 de cercuri pe obiecte de învățămînt, ca și în cele 908 cercuri tehnico-aplicative. Dacă îi întrebi despre activitățile cele mai îndrăgite, copiii gorjeni vor enumera o mulțime. Dar neapărat vor insista cu amănunte asupra realizărilor și satisfacțiilor obținute în cadrul celor 15 cercuri de „mici mineri“ (din localitățile Cătune, Rovinari, Valea cu Apă, Bîlteni etc.) sau în cele 10 cercuri ale crescătorilor de albine (la Lelești, Peștișani, Godinești, Berlești etc.), ca și ale sericicultorilor (din Bolboci, Gorăscu, Dănești, Plopșoru etc.). În alte localități, printre care Turburea, Dorna, Bustuchini au apărut și cercuri care îi familiarizeaza pe membrii lor cu activitatea specifică cercetării în petrol și geologie.

Rezultate deosebite în muncă și învățătură — o ștafetă de onoare preluată în fiecare an de noi și noi generații de pionieri.

SATU MARE:
Microhidrocentrala pionierilor

De pe meleagurile unde trăiesc și învață, în frăție și prietenie, copii români, maghiari și germani redăm cîteva dintre sutele de imagini fotografice realizate de înșiși pionierii din județul Satu Mare împreună cu vești care anunță încheierea unui an școlar deosebit de bogat în realizări. Mai întîi, fruntașii la învățătură: pionierii de la **Școala nr. 1 din Satu Mare, nr. 2 din Carei,** cei din **Odoreu, Păulești, Urziceni, Tășnad, Doba.** Apoi cei mai harnici în îndeplinirea angajamentului la muncă patriotică: pionierii din **Berveni, Cehal, Apa, Tășnad, Tiream, Dorolț, Foieni, Negrești, Prilog, școlile nr. 3, 8, 4 din Satu Mare.** Realizări frumoase s-au înregistrat și în cadrul celor 1 411 cercuri tehnico-aplicative și 382 științifice. Pionierii din localitățile **Pir, Pișcolt, Ardud, Craidorolți, Turț, Halmeu** și încă din altele au participat la activități pe cît de interesante, pe atît de folositoare — obținînd substanțiale realizări materiale — în cadrul cercurilor de agrobiologie, de legumicultură și creștere a animalelor mici. Cu multă bucurie și mîndrie pionierii sătmăreni raportează succese deosebite în acțiunea **„Tot inainte“,** printre care se înscrie — la Stafeta generațiilor — monumentala poartă oșenească sculptată în lemn, care incadrează Casa pionierilor și șoimilor patriei din Negrești-Oaș (care va fi completată cu reliefuri oglindind aspecte din viața și activitatea pionierească). Și în alte localități pot fi întîlnite dovezi ale dragostei pionierilor pentru frumos. În Școala din Turț, la Școala nr. 8 din Satu Mare, de pildă, putem admira impunătoare picturi murale inspirate din istoria patriei, din viața și activitatea pionierească. Într-un nou cartier din municipiul Satu Mare, la Școala nr. 14, copiii și-au împodobit unele dintre geamurile școlii cu picturi dintre cele mai vesele, mai optimiste. Dar ca realizare „de vîrf“, cum o consideră, pe bună dreptate, pionierii județului Satu Mare, se impune **microhidrocentrala de la Tarna Mare,** la care au muncit cu multă dragoste pionierii din localitate și care va asigura energia electrică necesară taberei pionierești județene aflată aici. Deci, vacanța este bine venită!

NEAMȚ:
„Sîntem fii ai patriei străbune“

Iubitori ai istoriei, mîndri de trecutul meleagurilor natale, pionierii județului Neamț s-au angajat cu toată însuflețirea în acțiunea-concurs **„Patrie română, țară de eroi“.** Astfel, acum ei dețin **117 puncte muzeistice,** dintre care rețin interesul deosebit, prin exponatele colecționate, muzeele amenajate de pionierii din **Bicaz, Ardelean, Rădeni, Păstrăveni, Crăcăoani, Pipirig, Răucești, Trifești, de la școlile nr. 2 și 3 din Tg. Neamț,** ca și de la **Școala nr. 7 din Piatra Neamț.** 83 de monumente istorice din județ (printre care Cetatea Neamțului, Războieni etc.) se află în grija și atenția purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor, constituind foarte adesea și emoționante „scene“ de desfășurare a marilor evocări, gărzi pionierești, impresionante parăzi pionierești. În cele 38 de cercuri de istorie și etnografie pionierii au prilejul nu numai să pătrundă cît mai profund în trecutul istoriei, dar și să învețe să-l iubească și să-l respecte.

BIHOR:
„Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei“

Anul acesta pionierii bihoreni au dedicat multe dintre activitățile lor aniversării a 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August. Printre acestea, se numără și cele înmănuncheate sub genericul „Fiecare pionier, o faptă de muncă pentru înflorirea patriei“. Astfel că toate parcurile și grădinile, împrejurimile locuințelor lor și-au pregătit haina de sărbătoare încă de la primele semne ale primăverii, iar angajamentul la muncă patriotică pe acest an a și fost îndeplinit. Printre cei mai harnici, se numără pionierii din comuna **Aștileu, Albiș, Curtuișeni, Marghita, Tinca, Tulca,** cei de la **liceele „Iosif Vulcan“** și **„Emanoil Goldu“,** de la **școlile nr. 2, 3, 5, 8, 10, 11, 13, 14** din **Oradea,** de la **Liceul „Samuil Vulcan“** din **Teluș** și din încă multe alte localități.